

Desembre 2008 / Any 45 / Època V
Número 28 / P.V.P. quiosc: 5 Euros

aquatreveus

Revista de la

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ENTITATS
CORALS

CATALUNYA CORAL - 2008

Federació Catalana d'Entitats Corals

Via Laietana, 54, 2n. Despatx 213
08003-Barcelona
Tel. 932680668 - Fax. 933197436
E-mail: fcec@fcec.cat
http://www.fcec.cat

PRESIDENTA

Montserrat Cadevall i Vigúes
E-mail: presidencia@fcec.cat

VICE-PRESIDENT

Montserrat Lluveras

SECRETARI

Joan Jordana i Ollé

TRESORER

Josep Antonio i Bonvehí

VOCALS

Lluís Gómez
Toni Prat
Maria Josep Udina

CAP DE L'EQUIP TÈCNIC

Ramon Vilar
E-mail: ramonvilar@fcec.cat

CAP DE L'EQUIP TERRITORIAL

Elisabet Talavera
i Jaume Gavalà
E-Mail: terresdelleida@fcec.cat
E-Mail: baixllobregat@fcec.cat

EQUIP TÈCNIC

Xavier Baulies
Emili Fortea
Dolors Ricart
Montserrat Rios
Ramon Vilar

COOPTATS

Manuel Cabero
Enric Navàs

DEPARTAMENT DE GREGORIÀ

Pep Quintana

EQUIP TERRITORIAL

BAGES-BERGUEDA

Carme Quintana
E-mail: bages-bergueda@fcec.cat

BAIX LLOBREGAT

Jaume Gavalà
E-mail: baixllobregat@fcec.cat

BARCELONÈS

Mar Pujol
E-mail: barcelones@fcec.cat

CAMP DE TARRAGONA

David Molina
E-mail: camptarragona@fcec.cat

COMARQUES DE GIRONA

Antoni Amorós
E-mail: comarquesdegirona@fcec.cat

MARESME

Montserrat Grau
E-mail: maresme@fcec.cat

OSONA-RIPOLLÈS-CERDANYA

Jaume Vilarrasa
E-mail: osonaripollescerdanya@fcec.cat

PENEDÈS-ANOIA-GARRAF

Eduard Barrobès
E-mail: penedesanoiaagarraf@fcec.cat

TERRES DE LLEIDA

Elisabet Talavera
E-mail: terresdelleida@fcec.cat

TERRES DE L'EBRE

Joan Manuel Sanz
E-mail: terresebre@fcec.cat

VALLÈS

Joan Serra
E-mail: valles@fcec.cat

Moviment Coral Català

PRESIDENT

Lluís Gómez i Roldan
Via Laietana, 54, 2n. despatx 214
08003-Barcelona
Tel.: 933192294
E-mail: movicoralcat@telefonica.net

FEDERACIÓ CATALANA D'ENTITATS CORALS

Montserrat Cadevall
Via Laietana, 54, 2n. despatx 213
08003-Barcelona
Tel.: 932680668 - Fax 933197436
E-mail: fcec@fcec.cat

CORALS JOVES DE CATALUNYA

Conxita Garcia
Via Laietana, 54, 2n, despatx 214
08003-Barcelona
Tel. i Fax: 933197476
E-mail: cjc@coralsjoves.org

FEDERACIÓ CATALANA DE PUERI CANTORES

Lluís Barbé
Negociant, 33
08530-La Garriga
Tel. 938605357
E-mail: lluis.barbe@hotmail.com

EUROPA CANTAT

Jeroen Schrijner President
Sonja Greiner Secretària General
Secretaria:
Weberstr., 59a - D-53113 Bonn
Tel.: +492289125663
Fax: +492289125658
E-mail: info@europacantat.org
http://www.europacantat.org

IFCM - International Secretariat

Lupwishi mbuyamba, President
Jean-Claude Wilkens, Secretari General
Avenue Jean Ier, 2
5000 Namur - Bèlgica
Tel.: +33-2-31733881
Fax: +33-2-31735415
E-mail: jcwilkens@ifcm.net or nrobin@ifcm.net
Website: www.ifcm.net

Editorial

Què hem fet?

43 Jornades de Cant Coral
Catalunya Coral 2008
Publicació de "Pregàries per la litúrgia"
Fira de Manresa
3r CD dels Premis de composició

Què fem

Cursos de direcció
Carnet del cantaire
La revista: butlleta de subscripció
Assemblea 2009
44 Jornades Internacionals de Cant Coral

Demarcacions i Corals

Bages-Berguedà
Baix Llobregat
Barcelonès
Camp de Tarragona
Comarques de Girona
Maresme
Penedès-Anoia-Garraf-Baixa Segarra
Terres de l'Ebre
Vallès

Equip tècnic

III Fòrum de Directors. Ramon Vilar
Repertori Comú
Departament de Cant Gregorià

Moviment Coral Català

Concerts d'Advent-Nadal
II Trobada d'Experts de Cant Coral de la Mediterrània

Europa Cantat

Assemblea a Donosti
XVII Europa Cantat a Utrecht

IFCM

Simposi a Dinamarca
Assemblea de la Federació Internacional
de la Música Coral (IFCM)
Una nova iniciativa de l'IFCM: Directors sense
fronteres.
La renovació coral.

Més sobre el món coral

IX Trobada de corals de la Cerdanya. Consell Comarcal.
Noves corals per a nous repertoris: Cors de queixes
Festival Internacional de Música de Cantonigròs
Europa i els seus Cants: 10a. edició
Sing the Bridge

Entrevistes

Constantí Sotelo

Articles

90 anys de la Germanor d'Orfeons. 2a part
El poder de transformació del cant coral:
El país a l'escola.
II Congrés Català de la Música.
25 anys de l'APPEC

Calaix de Música

Editorials musicals
Publicació: Guia pràctica para la direcció de
grupos musicales

Coses que passen...

Una sardana... de qui?

Entreteniments

Melòdiques i Harmòniques

aquatreveus

és una publicació de la Federació Catalana d'Entitats
Corals.

Taula de redacció:

Montserrat Cadevall, Montserrat Lluveras, Maria
Josep Udina i Joan Benito.

Secretària de redacció:

Bàrbara Anglís

Fotografies:

Arxius de la FCEC, cantaires i corals, Montserrat
Cadevall i Lluís Garcia.

Entretenicors:

Pep Solé.

Portada:

Concert del Catalunya Coral 2008 a Maçanet de la
Selva

La FCEC i la revista **aquatreveus** no
comparteixen necessàriament les opinions dels
articles signats.

Dipòsit legal: B-27093/93

Edició, compaginació i impressió:
Gràfiques Barfar, S.L.

Amb el suport de la Generalitat de Catalunya

aquatreveus és membre
de l'APPEC (Associació de
Publicacions Periòdiques
en català)

Ja estem celebrant concerts de Nadal, primera gran mostra, de cada curs, de la feina que fan els cors. Enrere queda el ressò de les activitats corals que s'han fet aquest estiu passat: les 44 Jornades Internacionals, Cantonigròs, la Setmana Cantat de Tarragona, el Simposi de la Federació Internacional a Copenhaguen, el Festival Catalunya Centre, el Festival Europa i els seus Cants; i les activitats d'aquest trimestre, entre les quals cal destacar els aniversaris de diverses corals, l'onzena edició del Catalunya Coral, l'inici dels cicles corals estables i també la celebració de les Segones Jornades d'Experts de la Mediterrània organitzades per l'Oficina Mediterrània d'Europa Cantat a Barcelona, dins del Moviment Coral Català.

Totes aquestes activitats ens permeten copsar la situació i l'activitat del cant coral aquí i arreu del món. Però, permeteu-me incidir en tres aspectes.

En primer lloc, **els repertoris que s'interpreten**. Tant les corals que ens han visitat aquest estiu passat, com les que vàrem poder sentir a Copenhaguen, majoritàriament presenten obres d'autors contemporanis i dels seus propis països, en la doble vessant de noves

harmonitzacions de cançó tradicional i de noves composicions. Des de la FCEC també treballem en aquest mateix sentit amb els premis de composició; recentment s'ha fet el veredict de la quarta edició. Ara toca a les corals anar introduint i fent difusió d'aquestes noves composicions que amplien el nostre important -i a voltes molt desconegut- patrimoni coral català, del qual tots tenim l'obligació de fer difusió. També des de la Federació hem encarregat una obra per commemorar els 90 anys de la Germanor d'Orfeons i els 50 del Secretariat d'Orfeons de Catalunya (SOC), com també els 25 de la seva transformació en la FCEC.

En segon lloc, **la necessitat d'assistir als concerts**.

Pensem que és molt important per a tot cantaire i per a tot director assistir a concerts. No hauríem de desapropiar l'oportunitat de poder sentir els cors que vénen a les Jornades o a altres festivals, o els concerts que cada setmana veieu a l'agenda de la FCEC i que us comuniquem per correu electrònic. Ara que hi ha cicles corals estables -com el del Petit Palau amb el Cor de Cambra del Palau de la Música i el de l'Auditori de Barcelona on van cantant diferents cors catalans-, no hi hauria d'haver ni una

butaca buida. Hem de treballar per crear un públic per al cant coral com més ampli millor.

Finalment, **la programació en els cicles estables de musica, de corals referents d'arreu del món**.

Per què dins dels grans -i cars- cicles musicals que es fan a Catalunya (excepte en algunes ocasions com en el de Músiques Religioses i del Món de Girona) no hi figuren cors d'entre els millors del món? Si hi estan passant orquestres -també potser cada cop menys- d'arreu del món, per què no els cors? I en canvi, s'estan programant a ciutats de la península ibèrica... on hauríem d'anar si els volem sentir en directe. L'hivern passat era a Madrid per raó de feina i vaig poder assistir, gratuïtament, a un concert dins d'un cicle organitzat per una administració pública del cor The Tallis Scholars... i això només és un exemple. Per què això no ha de ser possible aquí a Catalunya?

Aquí deixo aquestes tres reflexions.

Montserrat Cadevall i Vigués,
presidenta de la FCEC

Desembre de 2008

43 JORNADES INTERNACIONALS DE CANT CORAL:

Es van celebrar del 6 al 12 de juliol de 2008 i hi van participar les corals de Cathedral Mixed Choir de Croàcia, Vocal Leo de Cuba, Century Youth-Children's Choir de Taiwan i Coral Armonia de Romania, a més dels cantaires individuals catalans i de les corals Grup Vocal Guataka i Coral Càrmina de Barcelona.

Tallers

Els tallers es van realitzar els dies 6, 7, 8, 9, 10 i 11 de juliol de 4 a 7 de la tarda al Seminari Salesià Martí Codolar de Barcelona i el dia 12 de juliol l'assaig general de tots els tallers al Palau de la Música Catalana.

Taller A

Vocal Leo: el ritme cubà
 Director: Jordi Casals (CAT)
 Missa en Mi bemoll, D 950, per solistes cor i orquestra de Franz Schubert (1797-1828)

Taller B

Director: Ramon Noguera (CAT)
 Música de Manuel Oltra (a capella i amb guitarra i piano)

Taller C

Director: Fred Sjöberg (S)
 Nou i Clàssic, Cançons populars dels nostres temps
 Èxits musicals de Lloyd Webber i altres

Concerts

Es van celebrar concerts de les corals participants a l'Església del Pi de Barcelona els dies 1 i 2 de juliol. El concert de cloenda va ser el dia 12 de juliol a les 21 h al Palau de la Música Catalana. Es van realitzar els 3 tallers amb acompanyament de piano els dos primers (Josep Maria Conangla i Stefan Berglund) i l'Orquestra de Cambra de Vila-Seca per la Missa de Schubert, juntament amb 5 solistes. Durant el concert de cloenda es va retre homenatge a Manuel Oltra, ja que el primer taller va ser íntegrament de la seva obra. Problemes de salut van impedir-li d'assistir a aquest concert, concert que es va celebrar mentre a Barcelona plovia a bots i barrals. Volem agrair l'esforç dels tres directors, ja que en Jordi Casals -resident a Viena- acabava de ser pare aquella mateixa setmana, en Ramon Noguera va dirigir aquest dissabte una actuació de la

Polifònica de Puig-reig entre l'assaig general i el concert final, i en Fred Sjöberg va dirigir el seu taller totalment indisposat sense, però, que es notés res. Durant la setmana, les corals participants van realitzar concerts a Sant Vicenç dels Horts, Teià, Sabadell, Aguilar de Segarra, Castelldefels i Sant Boi de Llobregat.

Aquest any es va convidar a participar a les Jornades als membres del Comitè Jove d'Europa Cantat (Federació Europea de Joves Corals); van participar als tallers i van organitzar una reunió en la que es va convocar també

a joves catalans, per tal de començar a crear un comitè jove de la regió de la Mediterrània.

Una altre novetat va ser la organització d'una presentació del proper Festival Europa Cantat a Utrecht.

L'opinió d'alguns cantaires

Dels seixanta participants catalans a les 43 Jornades Internacionals de Cant Coral, que es van celebrar del 6 al 12 de juliol, nou han respost l'enquesta que se'ls va enviar després de la setmana en què es van celebrar.

En números, aquí tenim els cantaires que han contestat:

Dues persones van néixer en la dècada de 1940 a 1950, una en la del 50 al 60, quatre en la del 60 al 70 i una en la dels 70 al 80. Vuit van néixer a Catalunya i una a Andalusia, fa 40 anys que viu a Catalunya i 10 que canta en una coral.

Pel que fa als anys de coral, una de les persones fa 30 anys, una altra 31, una en fa 10, i tres menys de 10.

Una persona ha cantat en 4 corals, dues han cantat en 2, unes altres dues canten simultàniament en 2 corals, una altra canta en 3, i una altra canta en 1 i en dirigeix 2.

Quatre canten en la corda de sopranos, tres en la de contraltos i hi ha un tenor i un baix. Podem deduir que la proporció d'homes i dones és la mateixa que es dona a les corals.

Les respostes a les preguntes que se'ls van plantejar són aquestes, que transcrivim una per una:

Què t'ha aportat la participació a aquestes Jornades?

- Treballar obres que per la seva complexitat no puc treballar a la Coral on canto.
- Poder treballar amb directors molt reconeguts i triar tallers amb obres de tipologies diverses.
- Ha estat una experiència molt bona. M'ha fet agafar ganes de repetir en el futur i també d'aprendre a nivell individual i col·lectiu. He conegut gent i he practicat anglès
-
- Satisfacció
- Aprenentatge
- Com sempre, aprendre una peça nova i treballar amb directors de gran qualitat
- Una setmana molt densa, però amb molt bon record i un dels anys més divertits.
- Sobretot conèixer un bon director i altres cantaires.

En quin taller has treballat?

- a) Missa en Mib de Schubert.
- b) Cançons de Manuel Oltra
- c) Musicals de Lloyd Weber
- d) Musicals de Lloyd Weber
- e) Musicals de Lloyd Weber
- f) Musicals de Lloyd Weber
- g) Missa en Mib de Schubert
- h) Musicals de Lloyd Webber
- i) Missa en Mib de Schubert

La calor i la cançó, funcionen juntes

Ensenyant a cantar i a pronunciar el català!

Per què has triat aquest taller?

- a) Perquè habitualment no tinc oportunitat de treballar obres com aquesta.
- b) Perquè Oltra va ser professor meu i perquè m'interessen els textos del Bestiari de Pere Quart.
- c) Era el que més m'atreia i el més diferent del que faig habitualment. També perquè el director era estranger.
- d) Els altres tres anys sempre havia fet l'obra clàssica, però aquest any vaig decidir fer un taller més lúdic
- e) M'interessava el programa
- f) Pel repertori
- g) Perquè es tracta d'una obra sencera, i no havia cantat mai res de Schubert
- h) Per cantar un repertori diferent, peces que normalment no es treballen a aquests Jornades.
- i) Perquè m'agrada la música sacra

Fes un breu comentari sobre la qualitat musical i la qualitat "emotiva" de l'obra o les obres treballades

- a) Tot i que és difícil treballar en profunditat una obra com aquesta en només una setmana crec que la preparació per part de la direcció i la seriositat i les ganes de treballar de tots els cantaires van fer que s'assolissin els objectius. En quant a qualitat emotiva de l'obra haig de dir que Schubert ha estat sempre un dels compositors que m'han arribat al cor. No coneixia aquesta Missa però haig de dir que feia anys que no disfrutava cantant com vaig disfrutat aquest any. Cal dir que en Jordi Casals coneix molt bé l'esperit de Schubert i ens ho va saber transmetre. La setmana es va fer curta.
- b) La música d'Oltra té molta categoria. I el director Ramon Noguera ens va fer treballar a fons la interpretació musical de les obres, de manera que el resultat va ser molt expressiu i amb la música molt sintonitzada als textos. Gent del públic ho va saber apreciar i ens va felicitar perquè el concert d'aquest taller en especial l'havia entusiasmat.
- c) Em pensava que el nivell seria més alt, potser massa per a mi, però vaig comprovar que no. Val a dir que tampoc varem treballar totes les partitures previstes.
- d) La veritat és que ha estat molt divertit i les obres m'han agradat molt
- e) He trobat més bona la qualitat emotiva que la musical
- f) Bona qualitat i molt divertit
- g) D'entrada, l'obra és una meravella. Es veia que el director en tenia un coneixement molt profund que va saber transmetre als cantaires i als músics, de manera que, tot i la seva dificultat, els assajos van ser molt relaxats i profitosos. Vaig gaudir molt aprenent a conèixer aquesta obra.
- h) Em va agradar molt: tant el pianista com el director estaven molt compenetrats i ens donaven molt bon rotllo a tots nosaltres. Tot i cantant cançons de musicals em vaig arribar a emocionar el dia del concert.
- i)

Direcció del taller. Qualifica-la de l'1 al 5

	a	b	c	d	e	f	g	h	i
destresa en la direcció	5	5	5	5	5	5	5	5	5
sensibilitat musical	5	5	5	5	5	5	5	5	5
tracte envers els cantaires	5	5	5	5	5	5	5	5	5

Organització de les Jornades. Qualifica-la de l'1 al 5

	a	b	c	d	e	f	g	h	i
procés d'inscripció	5	5	5	5	5	4	5	3	5
inici de les Jornades	5	5	4	5	2	4	5	4	4
dia a dia	5	5	4	5	4	3	5	4	5
concert final	5	5	4	5	3	5	5	4	5

Fa goig aquest cor!

Quina relació s'ha establert entre els cantaires, tant entre els d'aquí com entre els d'aquí i els de fora?

- Bona
- Cordial, en bona companyonia i compartint esforços.
- Una relació molt bona i molt interessant, tenint en compte els pocs dies que dura aquest esdeveniment
- Costa fer relacions amb la gent de fora. A més, el grup estranger majoritari era una coral de noies i, suposo que per edat, no varem tenir molta relació, però en general tot el grup crec que varem gaudir molt del taller. Varem riure moltíssim amb el director i el pianista
- Molt bona
- Normal
- No hi ha gaire temps per la socialització, ja que el ritme dels assajos és bastant fort.
- Fa anys que hi participo però sempre treballo durant aquests dies que assagem i no vaig als concerts que fan les corals. A més, no visc a Barcelona. Però sempre intento parlar amb algú o altre dels cantaires durant les hores que estem junts.
- Hi ha bona relació entre els cantaires d'aquí i els de fora, intercanvis d'experiències i sé d'alguns que canvien de coral per millorar

Havies participat en d'altres edicions de les Jornades ?

Si és que sí quines o quantes?

- Hi vaig participar en diverses ocasions a la dècada dels 80 però no recordo exactament quins anys. Recordo un concert al Liceu i un altre al Poble Espanyol. També vaig participar l'any passat al taller de música cubana.
- A les de l'any passat i aquestes.
- No
- Els darrers cinc anys
- Els darrers tres anys
- En dues
- En cinc
- En quinze, que no és poc
- En sis

Treballant la Missa de Schubert

Has trobat canvis significatius en les Jornades al llarg dels anys? Quins?

- a) La preparació dels cantaires.
- b)
- c)
- d) Aquest any el nivell de cantaires ha estat millor, suposo que per la prova; altres anys havíem patit molt. És clar que no he fet l'obra més difícil (Schubert) però parlant amb cantaires d'aquell taller, deien que el fet que hi hagués un cor com el Càrmina que acompanyés, era genial. El que no es pot fer és intentar tirar endavant una obra difícil només amb cantaires que no s'ho saben i que ho han d'aprendre en una setmana.
- e) No
- g) Aquest any s'ha facilitat aigua als cantaires. Gràcies
- h) Els cors convidats no canten "sols" el dia del concert, penso que és millor així, sobretot si són russos. Una vegada es va haver de baixar el taló i tancar llums perquè sortissin de l'escenari. Era una nit molt llarga si els cors convidats cantaven sols.
Falta una mica d'organització, però ja em faig el càrrec que és difícil moure tanta gent i tenir la logística necessària i cantaires voluntaris per treballar.
- i)

Quins altres canvis t'agradaria trobar-hi?

- a) Crec que haurien d'haver-hi tallers de nivells diferents i ben especificats. No estic gaire d'acord que es facin proves selectives i en, tot cas, s'haurien de fer als cantaires sense formació i per definir si poden o no assistir a un taller determinat.
- b)
- c)
- d) Aquest any ha estat tot correcte, crec que el nivell ha estat més alt
- e) Més hores d'assaig i el concert final més llarg
- f)
- g)
- h) Potser que hi hagi menys participants, penso que som massa participants.
- i) Assegurar una base de corals estrangeres o d'aquí, per animar els que hi participem de manera individual.

Romania té futur...

Què creus que aporta en general, als cantaires i a les seves corals, aquesta participació?

- a) És molt enriquidor cantar amb altres persones i sobretot poder cantar dirigits per «Autoritats» del món coral nacional i internacional.
- b) Ampliar repertori, veure com treballen altres directors i cantaires.
- c) Una relació molt bona i molt interessant, tenint en compte els pocs dies que dura aquest esdeveniment.
- d) És una bona experiència: coneixes directors/es de tot el món, practiques una obra o obres en uns pocs dies i fas un concert
- e) Relació i diversió
- f)
- g) Conèixer nou repertori, treballar amb gent de diferents nivells, pels cantaires de fora, conèixer un país nou
- h) Les persones que hi participem individualment podem gaudir uns dies d'un director generalment amb més nivell que els directors que solem tenir en corals mitjanes on cantem. Cantaries individuals de cors reconeguts o de bon nivell musical no participen a aquestes jornades, potser perquè ja fan prou feina durant l'any. Interessa que la FCEC esculli un cor per participar-hi, perquè ja coneix la peça o partitura a cantar i dóna confiança, sobretot al director i als altres cantaries.
- i) Experiència, qualitat als pocs que hi participem, ja que la coral no hi participa com a tal.

Altres comentaris o suggeriments

- a) Crec que des de la Federació feu una tasca interessant i necessària. Personalment crec que seria interessant una oferta formativa més ampla tant per a directors com per a cantaires.
- b)
- c) Estaria bé organitzar algun altre acte comú on participin tant els cantaires allotjats tota la setmana com els que hi van només una estona cada dia, per exemple alguna sortida.
- d)
- e)
- f) No es normal que els cantaires d'aquí ens ofeguem de calor durant els assajos perquè es tanquen finestres a ple mes de juliol per petició dels cantaires que no son d'aquí, aquest mateix cantaires es presenten els nois descalços i les noies amb tota l'esquena destapada.
- g) Per la gent que cantem en cors petits o de nivell més aviat baix, és una gran cosa poder fer aquests tallers i tenir la possibilitat d'accedir a repertori més "complicat", i de cantar dirigits per directors de prestigi. Per a mi és una experiència enriquidora. Moltes gràcies
- h)
- i) Crec que la gent d'aquí hi participem per assolir un bon nivell i sobretot aprendre d'un bon director. Els cantaires de corals de nivell no hi participen perquè ja tenen assolida la qualitat en la seva coral. Sempre he cregut que cal una base coral suficient i que la resta s'hi incorpori per millorar. Aquests últims anys el nivell ha baixat i per tant cal la participació de gent més ben preparada, com ha procurat la FCEC amb el cor del Palau o la Coral Càrmina. Cada cop s'apunta menys gent d'aquí.

Els cors Guataka i Century Youth-Children's Choir en acció

Com es pot constatar, la valoració de la part tècnica de les Jornades és bona o molt bona, mentre que l'organització, en uns casos es valora molt i en d'altres no tant.

En cinc de les corals dels cantaires que han respost l'enquesta hi ha gent que participa a les Jornades i en un cas es fa constar que hi ha persones que han deixat de participar-hi perquè no es consideren prou preparades.

En quatre de les corals dels enquestats s'anuncien les Jornades i l'Assemblea anual de la FCEC, i es fa saber quan es rep la revista A quatre veus per donar l'oportunitat als cantaires de llegir-la.

Una persona de les que han contestat no havia participat mai en unes jornades. Una altra persona, que no ha pogut contestar l'enquesta perquè per motius de feina no va participar a les Jornades, ha manifestat que haver-se d'inscriure amb tanta anticipació fa que no es pugui preveure la impossibilitat d'assistir-hi, i que caldria que en casos com el seu, es retornés l'import complet de la inscripció.

Moltes gràcies a les persones que, amb les vostres valoracions i opinions, col·laboreu a millorar les Jornades.

CATALUNYA CORAL

Enguany s'ha celebrat l'XI Cicle Catalunya Coral, una de les activitats més importants de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i que vol ser una mostra del treball de cada dia de les nostres entitats. Vol presentar el seu treball curós, de qualitat i de difusió del cant coral i vol posar de manifest la riquesa del patrimoni coral català i del d'arreu.

Aquest cicle es realitza per tot Catalunya amb un concert a cada una de les 11 demarcacions territorials de

la Federació, a partir de meitats d'octubre i fins a finals de novembre. A cada un d'aquests concerts, tres corals de diferents llocs del nostre país comparteixen escenari i us ofereixen diferents tipus de cançons. Cada concert s'acaba amb uns cants a càrrec de les tres corals conjuntament.

Aquest any, però, s'hi ha introduït una novetat: s'ha dedicat el cicle al compositor Francesc Vila i Ginfrer. S'ha volgut que aquest cicle de concerts —ple, com també els darrers

anys, de composicions seves— servís per a retre-li l'homenatge i fer-li arribar l'agraïment dels cors i dels cantaires per la seva aportació al nostre patrimoni. Moltes gràcies!

Esperem que amb aquests concerts hàgiu gaudit del cant coral i us animeu a participar-hi en properes edicions. Així mateix, volem donar les gràcies a totes les persones que des de la Federació i des de les corals fan possible el cicle cada any.

Totes les corals a Balsareny

Catalunya Coral 2008

En homenatge a Francesc Vila i Ginfrer

Octubre - Novembre

VILADECANS
BALSARENY
BARCELONA
CENTELLES
SABADELL
TORTOSA
ALELLA
MAÇANET DE LA SELVA
REUS
TÀRRAGA
EL VENDRELL

Organitza:

Programa general de Catalunya Coral 2008

Octubre

25/10/08 - **Teatre Àtrium** – Av. Josep Tarradellas, s/n - **Viladecans**

Organitzat per l'Agrupament Coral La Lira de Viladecans

Demarcació del Baix Llobregat

Participants: AGRUPAMENT CORAL LA LIRA DE VILADECANS
CORAL MADRIGALISTES DE CATALUNYA DE BARCELONA
CORAL FLOR DE LIS DE MONTBLANC

Cant comú:

Hi havia un temps. Thomas Weelkes (ca. 1575-1623) Adapt.: J. Maideu

25/10/08 - **Local Polivalent "El Sindicat"** – Pl. de la Mel - c/del Ponent - **Balsareny**

Organitzat per la Coral Sant Esteve de Balsareny

Demarcació del Bages-Berguedà

Participants: CORAL SANT ESTEVE DE BALSARENY
CORAL NOVA UNIÓ DE VILA-SECA
CORAL SANT IGNASI DE BARCELONA

Cant comú:

Hi havia un temps. Thomas Weelkes (ca. 1575-1623). Adapt.: J. Maideu

Jo sé Francesc Vila (*1922). Lletra: Joan Farràs

Plomes al vent Francesc Vila (*1922). Lletra: Miquel Martí i Pol

26/10/08 - Sala d'Actes de la Federació Farmacèutica – Ausiàs Marc 101-103 - Barcelona

Organitzat per la Coral de la Federació Farmacèutica

Demarcació del Barcelonès

Participants: CORAL DE LA FEDERACIÓ FARMACÈUTICA DE BARCELONA
CORAL SANTA LLÚCIA DEL PERELLÓ
CANTABILE COR DE CAMBRA D'OLOT

Cant comú:

Senyor Sant Jordi Francesc Vila (*1922). Lletra: Salvador Espriu

Hi havia un temps Thomas Weelkes (ca. 1575-1623). Adapt.: J. Maideu

La cançó del lladre Trad. catalana. Harm.: Francesc Vila (*1922)

Novembre

8/11/08 - Casal Francesc Macià - c/ Anselm Clavé,5 - Centelles

Organitzat pel Festival de Cant Coral i la Societat Coral La Violeta de Centelles

Demarcació d'Osona-Ripollès-Cerdanya

Participants: SOCIETAT CORAL LA VIOLETA DE CENTELLES
"CANTUS FIRMUS" COR JOVE DE LA SOCIETAT LA VIOLETA
CORAL FLOC D'ALFORJA
CORAL LA VALL DE SANT CLIMENT DEL LLOBREGAT

Cant comú:

Que tinguem sort Lluís Llach (*). Harm.: Albert Roldal

Hi havia un temps Thomas Weelkes (ca. 1575-1623). Adapt.: J. Maideu

9/11/08 - Auditori del Centre Cívic de Cal Balsach – Creu Alta - Ctra. de Prats de Lluçanès,2 - Sabadell

Organitzat per la Coral Catasons de Sabadell

Demarcació del Vallès

Participants: CORAL CATASONS DE SABADELL
CORAL SANT JAUME APOSTOL DE CAMARLES
CORAL HARMONIA DE LLORENÇ DEL PENEDES

Cant comú:

Rosa de Bardissa H. Werner (1800-1833)

Ay linda amiga Anònim s.XVIè

Els primers freds Manuel Blancafort (1897-1987)

9/11/08 - Espai Sant Domènec – c/ Sant Domènec, 12 - Tortosa

Organitzat per l'Orfeó Tortosí de Tortosa

Demarcació de Terres de l'Ebre

Participants: ORFEÓ TORTOSÍ DE TORTOSA
CORAL CASTELLTERÇOL DE CASTELLTERÇOL
SCHOLA CANTORUM UNIVERSITÀRIA BARCINONENCIS DE BARCELONA

Cant comú:

Hi havia un temps Thomas Weelkes (ca. 1575-1623). Adapt.: J. Maideu

El cant dels ocells Trad. catalana. Harm.: Francesc Vila (*1922).

Cants i rialles Robert Lucas Pearsall (1795-1856)

16/11/08 - Església de Sant Feliu – Plaça de l'Església - Alella

Organitzat per la Polifònica Joia d'Alella

Demarcació del Maresme

Participants: POLIFÒNICA JOIA D'ALELLA
ORFEÓ VEUS DEL CAMP DEL SOLERÀS
CORAL SHALOM DE LLEIDA

Cant comú:

Hi havia un temps Thomas Weelkes (ca. 1575-1623). Adapt.: J. Maideu

23/11/08 - La Societat – Av. Catalunya, 10 - Maçanet de la Selva

Organitzat per la Coral El Gínjol de Maçanet de la Selva

Demarcació del Comarques de Girona

Participants: CORAL EL GÍNJOL DE MAÇANET DE LA SELVA
SOCIETAT CORAL NOVA HARMONIA DE SALLENÇ
CORAL SANT ESTEVE DE SANT ESTEVE SESROVIRES

Cant comú:

La Raimundeta. Trad. Harm.: Pau Castanyer (*1958)

Cançó de taverna Apel·les Mestres (1854-1936). Harm.: J. Ll. Guzmán (*1954)

23/11/08 - Sala Santa Llúcia – Raval de Robuster, 34 - Reus

Organitzat per l'Associació Coral l'Harmonia Reusenca

Demarcació de Camp de Tarragona

Participants: ASSOCIACIÓ CORAL HARMONIA REUSENCA
CORAL ZAIDINENSE DE SAIDÍ
CAPELLA GRAMALLA DE BARCELONA

Cant comú:

Los romeus Trad. catalana. Harm.: Josep Civil (1876-1956)

El cant del poble Josep Anselm Clavé (1824-1874) / Amadeu Vives (1871-1932)

Versió coral: Jesús Capdevila. Lletra: Josep M. De Segarra

30/11/08 – Auditori Pau Casals – Sant Salvador - El Vendrell

Organitzat pel Cor-Orfeó Parroquial del Vendrell

Demarcació del Penedès-Anoia-Garraf i Baixa Segarra

Participants: COR ORFEÓ PARROQUIAL DEL VENDRELL
CORAL CONGOST DE GRANOLLERS
CORO VASCO AMA-LUR DE SALOU

Cant comú:

La Raimundeta. Trad. Harm.: Pau Castanyer (*1958)

L'esbarzer Jordi Domingo Mombiola (*1928)

Cançó de taverna Apel·les Mestres (1854-1936). Harm.: J. Ll. Guzmán (*1954)

30/11/08 - Teatre Ateneu – Plaça del Carme, 12 - Tàrrrega

Organitzat per l'Orfeó Ramon Carnicer de Tàrrrega

Demarcació de Terres de Lleida

Participants:

CORAL RAMON CARNICER DE
TÀRREGA

CORAL CAELUM DE BARCELONA

CORAL ARIADNA DE LA GARRIGA

Cant comú:

La Raimundeta.

Trad. Harm.: Pau Castanyer (*1958)

A l'auditori Pau Casals

En el darrer Consell de la FCEC el 29 de novembre passat, el Catalunya Coral es va valorar en general de manera positiva, per l'esforç que representa quant l'organització per part de les corals que han acollit els concerts, pel treball de les corals participants en la preparació del repertori, i pel resultat obtingut per unes i altres en la bona marxa de tot

plegat, en les obres que es van interpretar per part de cada coral i en les que es van cantar en comú.

Es va constatar també que, en alguns casos, caldria que la coral organitzadora fes més difusió del concert per motivar més persones de la localitat a anar-hi.

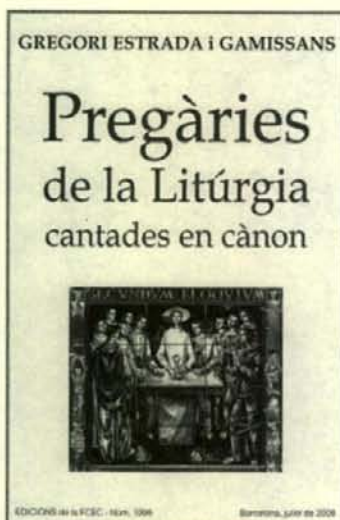
Es va valorar també la presència de les autoritats municipals, cosa que significa que la coral organitzadora va donar al concert la importància que es mereixia i ho va saber transmetre al seu Ajuntament.

Felicitacions a totes les corals, organitzadores i participants.

Fins l'any vinent.....

PUBLICACIÓ DE PREGÀRIES DE LA LITÚRGIA

Aquesta publicació ha vist la llum aquest 2008. Tal com el mestre Manuel Cabero, de l'equip tècnic de la FCEC, fa constar en la introducció de la

publicació, *El pare Gregori Estrada, monjo entre els ancians de Montserrat, ha dedicat la seva vida al Monestir i, home estudiós com és, amb la saviesa dels seus coneixements ha contribuït a refermar el prestigi musical de la Comunitat. (...)*

Ha treballat i excel·lit sempre com a organista, director i musicòleg (expert gregorianista), compositor i docent (...) i ha estat artífex participatiu de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, *instaurades l'any 1970 i que s'han anat organitzant ininterrompudament (...)*

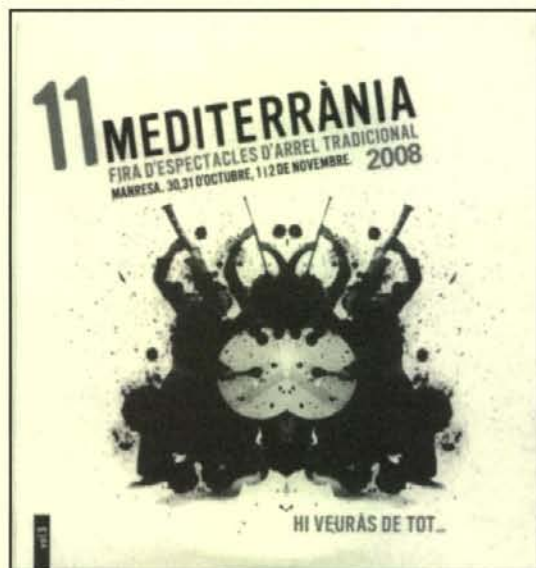
Avui, fent atenció precisament a la seva faceta de compositor, ens plau presentar, aplegada en un llibret, una obra breu però important: Pregàries de la Litúrgia cantades en cànon, fruit del treball que durant anys, amb vocació i

rigor, ha portat a terme al servei dels cants de la litúrgia. El pare Gregori Estrada havia estat durant molts anys membre de l'equip tècnic de la Fcec.

Són vint-i-sis canons que, segons diu el mateix pare Gregori en el pròleg de l'edició, va acceptar de publicar-los a petició del germà Andreu Martínez, amic que ha treballat molt i bé pel Cant Coral a La Sènia i a la FCEC: també ha estat membre de l'equip tècnic i l'ànima de la música a la Sènia. Fa un parell d'anys es va fer monjo de Montserrat on, com podem veure, continua impulsant la música coral. Gràcies, Andreu.

L'edició l'ha fet la FCEC amb l'autorització i la col·laboració de l'Abadia de Montserrat. Si us interessa, podeu demanar-la a la FCEC: 932680668 o fcec@fcec.cat

FIRA DE MANRESA

Els dies 30 i 31 d'octubre i 1 i 2 de novembre s'ha celebrat a Manresa la 11 Fira d'Espectacles d'Arrel Tradicional. Com altres anys la FCEC hi ha participat amb un stand.

La pluja i el fred van estar-hi presents, però també nosaltres que amb la moral que ens caracteritza donàvem el millor de nosaltres mateixos al públic que s'interessava per els temes comuns al cant coral.

Lluís Garcia Lluís

La paradeta

3R CD DELS PREMIS DE COMPOSICIÓ CORAL

S'ha editat el CD dels 3ers Premis Catalunya de Composició Coral. Aquesta edició del concurs de composició es va realitzar l'any 2006, i ja es van editar les partitures. El CD es completa amb altres peces.

Aquestes són les obres premiades:

Obra guanyadora		Música de	Intèrpret	Director
El noi de la mare	Nadala tradicional catalana	Fabio Fresi	Camerata Coral Sant Cugat	Xavier Baulies
El desembre congelat	Nadala tradicional catalana	Rafel Aragonès i Fort	Coral Amics de la Unió	Josep Vila
El testament d'Amèlia	Tradicional catalana	Xalóm Cucurella	Coral Amics de la Unió	Josep Vila
L'hostal de la Peira	Tradicional catalana	Joaquín A. Lecumberri	Camerata Coral Sant Cugat	Xavier Baulies
Cançó del Carnestoltes	Tradicional d'Eivissa	Joan Casas	Estudi XX Cor	Rosa Ribera
Neu	Text de Miquel Martí i Pol	Diego Lenger	Estudi XX Cor	Rosa Ribera
La rosa marcida	Text de Jacint Verdaguer	J.L. Guzmán Antich	Nàïades	Buia Reixach
Clara i la bicicleta blava	Text de Clara Ruiz Navarro	David Gálvez Pintado	Cor de la Universitat Ramon Llull	Esteve Nabona
Cap al camí de la font	Text de Joan Gelabert i Crosa	Jordi Sansa Llovich	Cor de la Universitat Ramon Llull	Esteve Nabona
Margarideta	Tradicional catalana	Rafel Aragonès i Fort	Nàïades	Buia Reixach

CURSOS DE DIRECCIÓ

Ja estan en marxa els cursos de direcció organitzats per al curs 2008/2009.

VI Curs de Direcció Coral d'Artesa de Segre:

està en període d'inscripció, que finalitza el dia 1 de febrer del 2009.

Curs de Direcció Coral de la Sénia:

Es farà durant els mesos de gener, febrer i març del 2009 a l'Escola de Música Joventuts Unides de la Sénia.

Forma part dels cursos que organitza la FCEC (Federació Catalana d'Entitats Corals), i, com a tal, està reconegut per la Generalitat de Catalunya de manera que dóna punts als professionals i als docents que posteriorment es presenten a oposicions.

Aquest curs va adreçat als directors de Cors, sots-directors de cors, directors de cors infantils, i mestres que fan cantar els seus alumnes a l'escola.

Els professors que donaran les classes són:

Montserrat Rios (professora de la Facultat de les Ciències de l'Educació de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona),

Montserrat Roset (professora de cant coral al Conservatori de música de grau mitjà d'Igualada),

Aida Espelt (especialista en cors infantils i cant coral a l'escola)

Raül Martínez (professor de música i director de cors a les Terres de l'Ebre).

El calendari del curs és el següent:

Gener:

dissabte, 10 de 16 a 19 h. amb Raül Martínez

dissabte, 17 de 16 a 19 h. amb Aida Espelt (sessió dedicada a cors infantils)

dissabte, 24 de 10 a 14 h. i de 16 a 19 h. amb Aida Espelt (sessió dedicada a cors infantils)

Febrer:

dissabte, 7 de 10 a 14 h. i de 16 a 19 h. amb Montserrat Roset

dissabte, 14 de 16 a 19 h. i de 20 a 22 h. Sessió amb cor pilot. amb Montserrat Roset

dissabte, 28 de 10 a 14 h. i de 16 a 19 h. amb Montserrat Rios

Marc:

dissabte, 7 de 16 a 19 h. i de 20 a 22 h. Sessió amb cor pilot. amb Montserrat Rios

dissabte, 14 de 10 a 14 h., de 16 a 19 h. i concert de cloenda. amb Raül Martínez

El preu és el següent:

membres de cors de les federacions del Moviment Coral Català i COACE: 180 euros

persones no adherides a cap d'aquestes entitats: 254 euros

El termini d'inscripció finalitza el 12 de desembre.

Més informació al telf. 977 57 53 07, Escola de Música Joventuts Unides de la Sénia i preguntar per l'Albert

Altres cursos:

El V curs de Direcció Coral de Girona ha finalitzat el termini d'inscripció el 21 de novembre del 2008.

EL I CURS DE DIRECCIÓ CORAL DE TARRAGONA, el 20 de desembre de 2008

A partir de les dades dels inscrits en els dos cursos majoritaris, que són el de Barcelona i el de Girona, al llarg d'aquests darrers tres anys, s'han observat algunes tendències, que podem veure a continuació:

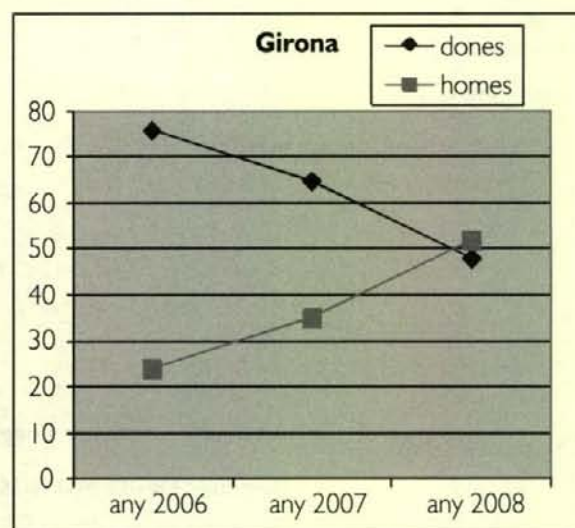
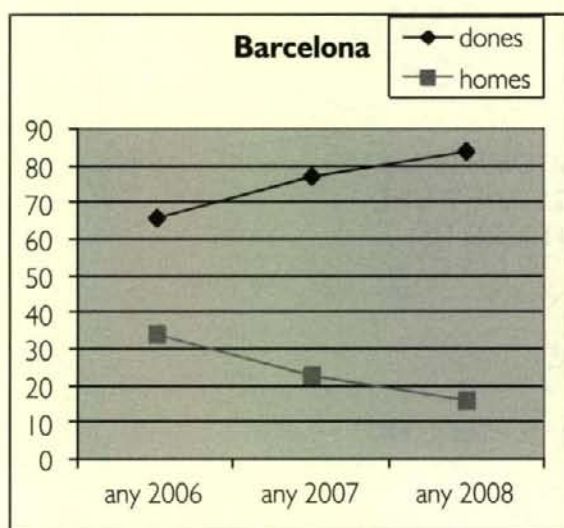
Curs de direcció de Barcelona:

	CURS 2006-2007	CURS 2007-2008	CURS 2008-2009
Inscrits	Iniciació : 21 Mitjà : 22 Avançat : 2 Oients : 2	Iniciació: 53 Mitjà: 14 Avançat: 11	Iniciació: 24 Mitjà: 23 Avançat: 11 Oients: 4
Mitjana d'edat	28,5 anys	29,2 anys	30,3 anys
Percentatges	Homes : 34% Dones : 66%	Homes: 23% Dones : 77%	Homes: 16 % Dones: 84 %

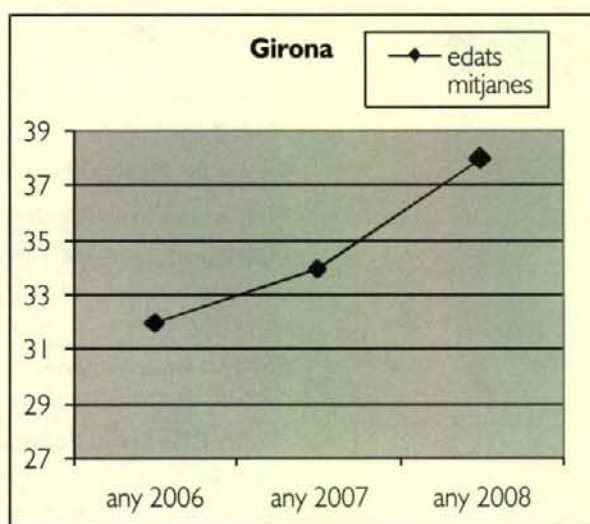
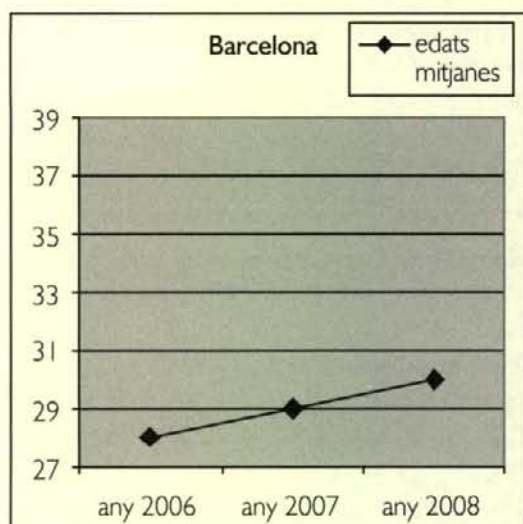
Curs de direcció de Girona:

	CURS 2006-2007	CURS 2007-2008	CURS 2008-2009
Inscrits	Iniciació: 13 Mitjà: 8	Iniciació: 9 Mitjà: 11	Iniciació: 11 Mitjà: 11 Oient: 1
Mitjana d'edat	32 anys	34 anys	38 anys
Percentatges	Homes: 24% Dones: 76 %	Homes: 35% Dones: 65 %	Homes: 52,2% Dones: 47,8%

En el curs de Barcelona el percentatge de dones creix significativament en relació al d'homes, mentre que en el curs de Girona, la tendència és la contrària.

I les edats mitjanes dels alumnes matriculats, també ens indiquen que augmenten amb els anys, tot i que aquest augment és més notable en el curs de Girona que en el de Barcelona

CARNET DEL CANTAIRE

No serà
vàlid
sense
fotografia

FEDERACIÓ DEL CANTAIRE
CATALANA D'ENTITATS
CORALS el 31/8/2010

Nom i cognoms

Entitat

Població

HOLA!
SÓC EL
CARNET
DEL
CANTAIRE

Des de l'1 de setembre de 2008, tenim en vigor un nou Carnet de Cantaire, ja que l'anterior va caducar el 31 d'agost. Com ja és habitual, els nous carnets es reparteixen a través dels vostres caps de demarcació, però si voleu també podeu passar per la secretaria de la FCEC a recollir-los personalment. Només heu de dir el nombre de cantaires que sou, i pot passar qualsevol persona de la coral.

**DESCOMPTES AMB
EL CARNET DEL
CANTAIRE !!!**

Aquests són els descomptes dels quals podeu gaudir amb el carnet de cantaire de la FCEC

www.fcec.cat

L'Auditori

PALAU DE LA MÚSICA

MERIDIÀ
viatges

**CLUB CATALÀ
DE VIATGES**

A totes les activitats organitzades per la FCEC i l'MCC

Botigues UNIÓ MUSICAL: Descomptes i condicions de venda i de lloguer especials, lloguer gratuït de cabines d'estudi equipades amb piano i orgue

L'Auditori de Barcelona: 10% descompte (màxim 2 entrades) a programació cicles de cambra, Festival de Músiques Contemporànies i OBC, 25% en grups (mínim 25 persones) per concerts OBC dissabte tarda, 50% descompte a concerts del Cicle Coral a L'Auditori (vendes a taquilla)

OSV - Orquestra Simfònica del Vallès: 40% descompte als Simfònics al Palau; 50% descompte als Simfònics a la Faràndula

Palau de la Música: 25% descompte en cicles: (màxim 2 entrades per carnet) Cobla, Cor i Dansa al Palau; Els diumenges al Palau; El Primer Palau, Cambra Coral, Simfònics al Palau, ONCA, Cicle d'orgue al Palau; Cambra al Petit Palau, i descompte en les visites guiades al Palau de la Música

Escola de Música Berna: Projecte Escola Coral 50% descompte en els cursos musicals

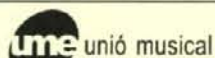
Pianoservei, 10% de descompte en lloguer de pianos de cua, www.pianoservei.com

Meridià Viatges: 7% descompte en la programació del Club Català de Viatges, 5% descompte en paquets turístics d'agències majoristes. Preus especials per a viatges organitzats per les corals

Festival Internacional de Cant Coral Catalunya Centre: 20% de descompte en concerts normals i 10 % de descompte en concerts de cloenda

Dijous Clàssics al Poliorama: 20% de descompte en "Programació Familiar" (reservar a través de la productora Actes Únics, 932966800)

Botigues Balil 1 i Balil 2: 10% descompte en moda d'home i moda jove

Albergs de la Fundació Torre del Palau (Navés i Castellbell i el Vilar): 10% de descompte (pel titular del carnet + 1 acompanyant)

Cursos Internacionals de Cant a Sant Cugat, 50% descompte a oients

Discos Castelló: 5% descompte a la botiga Clàssica (compres en efectiu)

Parc aquàtic Illa Fantasia, 10% de descompte

I RECORDEU !!!

S'estan negociant
més descomptes.
Us anirem informant...

Us demano que quan
organitzeu un concert i feu
pagar, feu un descompte als
qui em portin.

Per poder-me fer servir heu
d'enganxar una foto vostra i
el segell de la vostra coral

Aquatreveus

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms _____ Professió _____

Correu electrònic _____

Adreça _____ Telèfon _____

Població _____ Codi Postal _____

Desitjo subscriure'm a partir del número _____ Quota anual 8 €, corresponent a 2 números

Faré efectiu l'import mitjançant: Taló bancari adjunt _____

Domiciliació bancària ____/____/____/____

Titular: _____

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

Federació Catalana d'Entitats Corals Via Laietana, 54, 2n. Despatx 213 08003-Barcelona

ASSEMBLEA 2009

La propera Assemblea General Ordinària de la FCEC serà el primer dissabte del mes de març de l'any 2009, o sigui el dia

7/3/09 a Cabrils, Maresme

Com sempre, s'enviarà la convocatòria i tota la documentació reglamentària, a totes les Entitats de la FCEC.

44 JORNADES INTERNACIONALS DE CANT CORAL

Del 5 al 11 de juliol - 2009,
al Seminari Martí Codolar de Barcelona

Taller A

Director: Daniel Mestre
Música de Fèlix Mendelssohn (1809-1847)

Taller B

Director: Guerassim Voronkov
Cors d'Òpera Famosos

Taller C

Director: Esteve Nabona
Nova Cançó
Cançons de Llach, Serrat, Raimon i altres

En un lloc així s'ha de cantar bé per força

Els tallers tindran lloc a la tarda, de 16 a 19 h., els dies 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 de juliol, i es preveu que hi participin un total de 400 cantaires.

Els cors participants oferiran un concert a l'Església de "Santa Maria del Pi" durant els dies de les jornades, així com alguns concerts en diferents poblacions properes a Barcelona.

El concert de cloenda del festival es realitzarà al Palau de la Música Catalana el dia 11 de juliol a la nit.

MODALITATS D'INSCRIPCIÓ:

Aquest any com a novetat programarem assaigs previs dels 3 tallers, per facilitar la participació dels cantaires catalans que viuen més allunyats de Barcelona i/o no poden assistir als assaigs a les tardes.

Opció 1

Inscripció als assaigs els dies 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 de juliol de 16 a 19 h a Barcelona

Opció 2

Inscripció als assaigs previs (3 dies de juny, dia i hora a determinar, cada taller en una localitat diferent), i 5, 10 i 11 de juliol de 16 a 19 h a Barcelona

Preu d'inscripció: Sense allotjament
70 €/persona Membres FCEC i federacions del MCC
80 €/persona No membres
(el preu inclou les partitures del taller i

una entrada al concert de cloenda al Palau de la Música per un acompanyant)

Condicions de participació: Us podeu inscriure com a cantaire individual, o com a cor; en aquest cas també podeu realitzar concerts dins del marc del festival.

Només podran participar persones amb un bon nivell musical que permeti la lectura fluida de les partitures, amb experiència com a cantaire, i que tinguin l'aval del seu director.

Les butlletes d'inscripció hauran d'estar signades pel director i segellades per l'entitat a la qual pertanyi cada cantaire. L'organització es reserva el dret de denegar la inscripció si considera que el nivell de qualitat del cantaire no és suficient.

L'organització es reserva el dret de canviar un cantaire de taller si considera que el seu nivell no és suficient pel taller demanat.

ES REALITZARAN PROVES DE VEU A TOTS ELS CANTAIRE INSCRITS (excepte els que van participar l'any 2008).

Les inscripcions hauran de ser individuals, una butlleta per cantaire (podeu fer fotocòpies), excepte que s'inscrigui tota la coral.

Es controlarà rigorosament l'assistència a tots els assaigs.

No es retornaran els diners en cas de d'anul·lació després del dia 31 de maig.

BAGES- BERGUEDÀ

Reunió de representants de les corals de la Demarcació

El dia 20 d'octubre del 2008 va tenir lloc al Casal Parroquial de Balsareny una reunió de directius representants de les corals de la Demarcació Bages-Berguedà de la FCEC a fi de planificar les activitats de la Demarcació per a aquest curs, entre les quals destaquen l'organització de l'estand de la FCEC a l'11a. Fira Mediterrània d'espectacles d'arrel tradicional, celebrada a Manresa del 30 d'octubre al 2 de novembre d'enguany, i del Catalunya Coral/08.

La música vocal del Bages-Berguedà, també parla

Coral Nova Harmonia de Sallent

Concert de presentació del primer disc de La Nova Harmonia "1924"

A l'església del Pare Claret 21:30h del vespre - Dissabte 13 de setembre del 2008

Una Nova Harmonia que ve de lluny

Ja està! El moment més esperat de tot l'any ja ha passat! Després d'estar tota una temporada preparant el repertori per a l'enregistrament d'un CD de La Nova Harmonia, el passat dissabte va ser el moment de presentar el treball a tot el públic de Sallent, i especialment als socis de l'entitat. Era un esdeveniment que l'entitat necessitava i que després d'un treball de vuitanta-quatre anys ha cristal·litzat durant aquest any 2008.

Han estat setmanes de preparació del concert, un concert que volíem que fos diferent i que expressés agraïment a totes les generacions de cantaires i de socis i a les institucions, els quals han permès que aquest treball arribés

a bon port i han facilitat les condicions en què hi ha arribat.

Tot va començar amb l'enregistrament durant l'abril d'enguany a la Casa Torres, posteriorment el disseny a càrrec de la nostra cantaire Montserrat Guerrero i, finalment, la preparació del concert de presentació del disc, en el qual es va poder veure un audiovisual que repassava la història de la nostra coral mentre s'escoltava el repertori que la coral havia preparat per a l'ocasió.

L'església del Pare Claret estava plena com poques vegades, i és que socis i sallentins i amics cantaires de les corals de la Demarcació de la FCEC Bages-Berguedà van acompanyar-nos fent

pinya a l'entorn del nostre treball. El moment va ser històric per a la coral, i agraïm a tothom que ens hagi donat suport en una ocasió tan especial.

L'acte es va acabar amb un petit pisolabis al pati de la Casa del Pare Claret, on, a més, es va poder adquirir el CD de La Nova Harmonia. En aquesta cita es va poder comprovar que La Nova Harmonia gaudeix de molt bona salut i que la vila de Sallent està cofoia de tenir una entitat com la nostra, que aglutina tanta gent a l'entorn d'un bé comú: el cant per a tothom.

Moltes gràcies a tothom!
Joan Camprubí

Coral Polifònica de Puig-reig

La Coral Polifònica de Puig-reig va néixer l'any 1968 com a Coral Joventut Sardanista, provinent de la colla sardanista del mateix nom. El 1987 va adoptar el nom de Polifònica de Puig-Reig. Des de 1969, Ramon Noguera n'és el director.

Des de la seva creació fins a l'actualitat, la Polifònica de Puig-reig ha dut a terme una trajectòria de creixent activitat musical que l'ha portat a actuar arreu de Catalunya, a la majoria de països europeus i també a Israel, Mèxic, Filipines, Veneçuela, Estats Units, Canadà, Singapur, Malàisia, Colòmbia, Equador i Perú. L'any 1962 la Polifònica va acompanyar el President de la Generalitat de Catalunya en un viatge oficial a Argentina i Xile.

La Coral ha estat també un dels artífexs del "Festival Internacional de Cant Coral Catalunya Centre" que es realitza cada setembre des de 1980. Enguany, dins dels actes de celebració del seu 40è Aniversari, la Polifònica de Puig-reig i l'Orquestra de l'Acadèmia

del Gran Teatre del Liceu, dirigits per Guerassim Voronkov, amb l'Aula de Cant Coral de l'Escola Municipal de Música de Puig-reig, van interpretar l'obra de Carl Orff *Carmina Burana* al Pavelló d'Esports 26 d'octubre 2008 de Puig-reig

Els dies 17, 18 i 19 de desembre interpretarà *El Messies* de G. F. Händel,

amb l'Orquestra Camerata Sant Cugat i sota la direcció d'Albert Santiago.

El dia 28 de desembre interpretarà la mateixa obra amb l'Orquestra de l'Empordà i sota la direcció de Ramon Noguera, al Pavelló d'Esports de Puig-reig.

Coral Romança de Callús

El diumenge 9 de novembre del 2008 la Coral Romança de Callús va fer un concert de homenatge al mestre Francesc Vila. El concert es va celebrar al Casal del Poble i s'hi van interpretar obres amb música del mestre i textos de Joan Farràs.

Somrients, amb el mestre Vila

BAIX LLOBREGAT

Aplec de Corals de la Demarcació

El diumenge 19 d'octubre es va celebrar l'Aplec de Corals de la Demarcació a Corbera de Llobregat.

Hi van participar les Corals: Jove del Centre Catòlic de Sant Vicenç dels Horts, Pedres Blanques i Renaixença de Sant Boi, Margalló de Castelldefels, La Vall de Sant Climent, La Passió d'Esparreguera, l'Heura de L'Hospitalet, Ferran Sors de Sant Andreu de la Barca, Crescendo de Sant Feliu, Columba de Santa Coloma, Unió Filharmònica i Societat Recreativa Lo Llobregat de les Flors del Prat i Societat Coral La Perdiu del Papiol.

I la Coral amfitriona, Diadema, que ens va acollir amb tota la il·lusió i l'eficàcia.

Al matí, les corals Renaixença, La Vall, Ferran Sors i La Perdiu van fer un concert a l'ermita de Sant Ponç, situada en un entorn privilegiat. Mentrestant, d'altres corals i cantaires els van escoltar o van anar a visitar diversos indrets de la població. I els cantaires que durant tot l'any 2008 han preparat el musical *Els Miserables*, estaven tancats assajant l'estrena de la tarda.

presentar el bon treball fet amb la interpretació de la cançó africana *Siyahamba*, acompanyada amb moviments a ritme

El dinar es va fer al pati d'una escola, amb un solet fantàstic, un ambient molt agradable i una organització perfecta, cosa no fàcil si tenim en compte que érem 172 persones.

Els Miserables

Tal com ja hem explicat en el darrer número d'aquesta revista, a l'Aplec de Corals del Baix Llobregat d'enguany, setanta cantaires de diferents corals de la demarcació hem estrenat l'obra *Els Miserables*, amb música de Claude-Michel Schönberg, basada en la novel·la del mateix títol de Víctor Hugo i lletra de J.M. Natel i A. Boubil, traduïda i adaptada al català per Adrià Frías i Joan Vinyes. Ha estat Joan Vinyes qui n'ha portat el timó des del 20 d'octubre de l'any passat, quan en el marc de l'Aplec de Corals 2007 es va fer el primer assaig, fins el 19 d'octubre d'aquest any, en què s'ha estrenat, tot navegant un diumenge al matí cada mes.

El concert va ser un èxit: hi havia més de 200 espectadors, entre els quals

Hem demanat als participants que ens fessin arribar les seves impressions sobre la preparació i la realització de l'obra. No són gaire els que han contestat, però, a través del que diuen, es pot copsar què ha representat aquest any de treball. En transcrivim les respostes:

Gloria Albaladejo, soprano de la Coral Ars Nova de Martorell. Solista que representa el paper de Cosette.

Ha estat una experiència única i magnífica. Hem pogut gaudir de la preparació d'un musical meravellós i hem tingut l'oportunitat de conèixer molta gent nova. A més de tot això, hem pogut comprovar que tot l'esforç d'un any ha valgut la pena. A banda de el gran dia, que va ser impressionant, la resposta del públic va ser magnífica, i això és el que et fa veure que series capaç de tornar-ho a fer tot per tal de viure aquest moment tan especial.

Josep Pereira, baix

Tot tornant de vacances, vaig decidir no participar en l'espectacle final dels *miserables*, perquè no tenia problemes amb la música però sí amb la lletra. En Joan Vinyes em va animar, dient-me que encara quedaven assaigs i que tindria temps d'aprendre la lletra. Li vaig fer cas i, en l'últim assaig a Sant Climent hi va haver unes quantes escenes de l'obra que en van emocionar, i molt. Al final, sento una gran satisfacció per la feina feta. Felicitacions, per a Joan Vinyes, músics, solistes i organització.

Quintí Ramos, tenor de la Coral Ferran Sors de Sant Andreu de la Barca

Com a cantaire pobre i a més miserable, penso que haver portar a terme la posta en escena d'una obra com aquesta de tanta força dramàtica, ha estat un repte i un gran encert del seu jove director Joan Vinyes i Costa, que ha posat tot el seu afany personal, el seu esforç, la seva gran professionalitat i experiència, així com la seva qualitat personal i humana per coordinar i assajar amb total èxit, una setantena de cantaires, integrants de 15 Corals del Baix Llobregat.

Miserables a l'assaig de març, a Sant Climent

Un altre grup de cantaires va triar de participar en un Taller coral que va dirigir Olga Aurín. A la tarda, i abans del concert dels *Miserables*, aquest taller va

l'alcalde de la ciutat, Josep Ripoll, la presidenta del Consell Comarcal Rosa Boladeres, i la presidenta de la Fcec, Montserrat Cadevall.

Aquí hi ha el millor elenc dels miserables: Valjean, Javert, Fantine, els presidaris, els pobres...perfectament representats amb els seus respectius vestuaris. A més, l'orquestra i els solistes, han donat al musical una enorme grandiositat i emoció. Tots en general hem disfrutat moltíssim. El mestre Joan Vinyes va saber imprimir en els assajos el seu tarannà, i un gran esperit de germanor entre tots nosaltres.

Mercè Raventós, maquilladora

El passat més d'octubre, vaig tenir la sort de participar en un gran projecte, *Els Miserables*. No com a cantaire, ni com a músic, ni tècnic de so, ni protocol, ni... En fi, aquesta vegada he estat la maquilladora. Una feina que m'ha estat molt gratificant de fer, perquè darrere de tot el muntatge hi havia una superorganització. Puc dir que malgrat el poc temps que vam tenir per caracteritzar a més de 70 persones, i gràcies a la col·laboració de dues persones més, vam poder aixecar el teló a l'hora en punt, cosa bastant difícil en el món de l'espectacle.

Maria Josep Udina, contralto de la Coral Margalló de Castelldefels

Ha estat fantàstic treballar durant un

any per arribar fins aquí: hem cantat, que és el que ens agrada, hem estudiat lletra i música, hem col·laborat, ens hem esforçat i sobretot ens ho hem passat molt bé. Les sopranos, les més nombroses, amb veus vibrants.

Les contraltos, afinades per acompanyar la melodia.

Els tenors, amb la seva sòlida expressió.

Els baixos, amb la sustentació de la música.

Els solistes, que ens han fet plorar, tots i totes, infants i adults, en més d'una intervenció. La narradora, que tot i la febre que traginava, va fer més entenedora l'obra amb la seva bona dicció i expressivitat.

Els instrumentistes, sense els quals la música s'hauria desmoronat.

El director, amb les piles carregades fins dalt en cada assaig, en cada concert; amb una energia envejable i una paciència de sant! Les tres maquilladores, a qui no s'ha vist, però que han treballat contra rellotge i molt bé.

Els tècnics de llum i so, amb qui han col·laborat també alguns cantaires.

El tècnic enregistrador del DVD, que hem tingut gràcies a un cantaire.

Els 6 cantaires no miserables i les 2 dames ni miserables ni cantaires que van repartir les flors en acabar el

concert.

La cantaire solista que ha dissenyat i elaborat el programa. Els fotògrafs voluntaris que ens han retratat als assaigs i al concert.

La Coral Diadema de Corbera i l'Ajuntament de la ciutat, que han organitzat l'Aplec i ens han acollit molt bé.

La Coral La Vall de Sant Climent i l'Ajuntament de la ciutat, que ens han deixat el local per assajar durant tot l'any.

La Coral Jove del Centre Catòlic de Sant Vicenç dels Horts, que ens ha cedit quatre solistes masculins, part del vestuari i la seva sala per a l'assaig general.

Els cantaires que han assajat i, per diversos motius, no han pogut cantar a l'estrena.

El delegat del Baix Llobregat, que amb el seu tarannà obert, participatiu i aglutinador, aconsegueix que somnis com aquest es facin realitat.

Tots i totes, cadascú des de la seva parcel·la, cada parcel·la igual d'important, hem fet possible *Els Miserables*. La música, l'espectacle, la força... tot ha estat fantàstic. I no hem d'oblidar que tinglados com aquest ens permeten conèixer gent nova, fer noves amistats, sentir la col·laboració en un projecte comú. En fi, tenir fe en

S'ha acabat... i fins el proper!

BARCELONÈS

XXII Cançons a la Fira

Dissabte 20 de desembre del 2008 -
de 4h a 7h del vespre
Verger del Museu Marès

Un any més, i gràcies a la col·laboració del Museu Marès, que ens cedeix desinteressadament les seves instal·lacions, organitzem les Cançons a la Fira.

Disposem de tres hores, de les quatre de la tarda a les set del vespre, del dissabte 20 de desembre. És l'oportunitat que tenim les entitats de la Demarcació per a poder interpretar els nostres repertoris de Nadal en un indret tan emblemàtic com ho és la Fira de Santa Llúcia de Barcelona.

Des de l'equip de la Demarcació us animem a participar com cada any en aquesta activitat, que convoquem amb molta il·lusió. Per a més informació: fax 93 319 74 36, tel. 689 314 929 barcelones@fcec.cat

Festa de la Música del 2009

Com cada any, us convidem a participar en el concert de la Festa de la Música que organitzen l'Auditori de Barcelona i la Demarcació del Barcelonès de la Federació Catalana d'Entitats Corals.

La inscripció per a formar part del Cor de la Demarcació està oberta a tots els cantaires de la FCEC. Per a inscriure-us-hi, poseu-vos en contacte amb la Demarcació del Barcelonès per mitjà del correu electrònic, del fax o del correu ordinari. Cal inscriure-s'hi abans del 31 de desembre del 2008.

Rèquiem de John Rutter

- Cor de la Demarcació del Barcelonès de la Federació Catalana d'Entitats Corals
 - Cor de Cambra Fòrum Vocal
 - Orquestra de Cambra Terrassa 48
- Direcció: Quim Térmens

Direcció: Daniel Mestre
21 de juny del 2009
Sala Pau Casals
L'Auditori

Calendari d'assaigs:

- Dissabte 7 de febrer del 2009 (matí): prova de veu.
- Dimecres 13 de maig: assaig del Cor de la FCEC a les 21 h.
- Dissabte 23 de maig: assaig del Cor de la FCEC a les 16 h.
- Dissabte 6 de juny: assaig del Cor de la FCEC a les 16 h.
- Dilluns 8 de juny: assaig del Cor de la FCEC i del cor pilot a les 21 h.
- Dilluns 15 de juny: assaig del Cor de la FCEC i del cor pilot a les 21 h.
- Dissabte 20 de juny: matí, assaig general a l'Auditori.
- Diumenge 21 de juny: concert.

Per a més informació: Demarcació del Barcelonès
Tel. 689 314 929 - Fax 93 319 74 36 - barcelones@fcec.cat

La Coral Som, al Trentino

La Coral Som de Barcelona va fer un viatge a la regió italiana del Trentino, fruit de la relació establerta amb un cor d'homes d'aquella zona durant el festival Cantate Barcelona 2008.

CAMP DE TARRAGONA

Activitats de la Demarcació

La Demarcació ha reprès les activitats a partir de la reunió celebrada a Vila-seca el 4 d'octubre passat, sota la direcció del nou cap, en David Molina, un xicot jove i de vàlua reconeguda a les nostres comarques, on ja fa uns quants anys va ser secretari de la Delegació.

David Molina és director de diverses corals, entre les quals la Coral Guspira del Morell i la Coral Augusta de Tarragona, adscrites a la FCEC. És persona de bons coneixements musicals i de caràcter emprenedor i decidit. Esperem que porti a terme una bona tasca en benefici de tots els amants del cant coral. L'acompanyaran en les seves funcions, col·laborant-hi estretament, l'antic delegat, en Josep M. Bru, de la Coral Nova Unió de Vila-seca, i en Jaume Gil, de la Coral del Casal d'Avis de Reus i persona també molt activa.

Jordi Olivé, incansable

Dins la Demarcació, la Coral Floc d'Alforja va celebrar el dia dos de novembre passat el quarantè aniversari de la seva fundació, amb una

Setmana Cantant de Tarragona

Organitzada per l'Associació Cor Ciutat de Tarragona, s'ha celebrat la cinquena Setmana Cantant que forma part de les activitats d'Europa Cantat.

El funcionament d'aquesta Setmana Cantant és que tots els participants realitzen dues activitats: per un cantó el cant comú i per l'altre un dels tallers proposats. Aquest any tothom ha cantat "Le Roi David" d'Arthur Honegger, sota la direcció d'Edmon Colomer. Aquesta obra va ser interpretada en el concert de cloenda, en el magnífic marc del Camp de Mart.

Reunits per votar nou delegat, al bell mig

Ja hem fet les primeres trobades i contactes per a organitzar les activitats de l'any vinent que donaran vida a la Demarcació. Per això, des d'aquestes ratlles animem a tots els cors a fer acte de presència en la pròxima assemblea, que convocarem ben aviat, a començament d'any, a fi d'endegar de forma concreta la programació de la Roda Coral, la formació de cantaires i la reunió de directors, com també preparar cants comuns, escoltar noves propostes...

memorable actuació de la Coral Polifònica de Puig-reig, sota la direcció de Ramon Noguera, que fou un èxit complert. Dies abans ja s'havia retut homenatge al seu director, que es jubila, el Sr. Jordi Olivé, que també és una institució en el món de la música a les nostres comarques i que seguirà com a cantaire i col·laborador en les tasques del cor. Li expressem la nostra felicitació.

Josep M. Bru
Exdelegat de Camp de Tarragona

Els tallers que aquest any s'han fet són:

- "De l'amor i la mort" a càrrec de Peter Erdel
- "Cors femenins..." dirigit per Javier Busto
- "Nova cançó xilena" sota la direcció de Víctor Alarcón
- "Harmonia Compacta" dirigit per Jonathan Rathbone.

Van participar-hi 296 cantaires,
dels quals 110 eren catalans.

El concert d'obertura de la Setmana el va fer el Cor Ciutat de Tarragona, que sota la direcció de Pep Prats, va interpretar "El Mirador" de Josep Vila i Casañes en una nova orquestració per orquestra de cambra.

COMARQUES DE GIRONA

Cicle Coral

Data	Població	Coral organitzadora	Coral invitada 1	Coral invitada 2
9 març	Palafrugell	Mestre Sirés	Sol Ixent	Castellonina
30 març	Fornells de la Selva	Sol Ixent	Mestre Sirés	
20 abril	Olot	Cantabile	Maragall	
18 maig	Olot	Croscat	Castellonina	
25 maig	Castelló d'Empúries	Castellonina	Sol Ixent	Veus de l'Estany Societat El Clavell
25 maig	Girona	Capella Polifònica G	Montjuïc	El Gínjol
25 maig	Sant Antoni	Coral de Sant Antoni	Orfeó de l'Empordà	Pla de Girona
28 juny	Figueres	Polifònica de Figueres	Veus de l'Estany	Sol Ixent
21 setembre	Banyoles	Veus de l'Estany	Polifònica Figueres	Santa Cecília
5 octubre	Salt	Tribana-Pla de Girona	Orfeó de l'Empordà	Coral de Sant Antoni
23 novembre	Sant Feliu de Guíxols	Cypsella	Alba Prima	Bell Ressò
30 novembre	Santa Cristina	Santa Cecília	Veus de l'Estany	Polifònica Figueres
14 desembre	Lloret	Alba Prima	Cypsella	Bell Ressò
20 desembre	Avinyonet de Puigventós	Orfeó de l'Empordà	Coral de Sant Antoni	
21 desembre	Cassà de la Selva	Bell Ressò	Cypsella	Alba Prima

La música obre nous horitzons

La Coral Sol Ixent de Fornells de la Selva va rebre els dies 8 i 9 de novembre d'enguany, la Coral La Cohue, una coral francesa del poble de Saint Genis les Ollières, situat als afores de Lió. Varen ser dos dies molt intensos durant els quals vàrem compartir música, experiències i bon humor.

El dia 8 els 30 cantaires de la Cohue i el seu director Adrien Bernard, varen arribar al nostre poble a primera hora de la tarda. La Coral Sol Ixent els hi vàrem donar la benvinguda a l'ajuntament juntament amb el nostre alcalde i diversos regidors del consistori que els hi varen desitjar una bona estada i els hi varen oferir un

llibre de la història del nostre poble a través de fotografies. Després d'una copa de cava vàrem anar a Girona on ens esperava un guia per fer una visita a la Girona monumental. Els nostres convidats es varen enamorar de Girona i la visita es va fer curta, però haviem de tornar a Fornells doncs encara abans del concert haviem de berenar i fer un petit assaig.

La Cohue no és pas una coral convencional. La formen 30 cantaires que a més de cantar escenifiquen cançons de llocs diversos. Estan més a prop del teatre musical que no pas d'una coral. El seu espectacle "musical humorístic" com ells l'anomenen està format per cançons franceses de Gilbert Becaud, Nino Ferre, passant per cançons kenianes i fins a Leonard

Bernstein. El seu director acompanya als cantaires al piano, també amb l'acordió i el djembe. El públic assistent s'ho va passar molt bé.

Després del concert vàrem continuar la gresca i els cants, i tot i que nosaltres no dominem el francès ni ells el català ens vàrem entendre molt bé. Amb la música i el cant no calen traductors.

El diumenge cap al migdia ens vàrem acomiadar amb molts petons, abraçades i amb la promesa d'anar a Saint Genis els mes de març del 2009.

Rosa Maria Cos
Coral Sol Ixent - Fornells de la Selva

MARESME

Homenatge del Masnou al seu fill Lluís Millet amb motiu del centenari del Palau de la Música

El dissabte 4 d'octubre del 2008 la demarcació del Maresme celebrà al Masnou una trobada de corals commemorativa del centenari del Palau de la Música Catalana, atès el fet que el mestre Lluís Millet era fill d'aquesta vila.

La trobada aplegà per primera vegada les corals Esclat de Teià, Xavec del Masnou i Polifònica Joia d'Alcella, pobles històricament molt vinculats entre ells.

La trobada es va realitzar a l'església de Sant Pere del Masnou i, malgrat que a la mateixa hora hi havia partit del Barça, l'església estava plena de gom a gom. Hi va ser present el nét del mestre Millet, el Sr. Lluís Millet Loras, i la seva esposa, la masnovina i concertista de clave Sra. Maria Lluïsa Cortada.

Les tres corals ens oferiren un programa integrat essencialment per cançons catalanes, entre les quals destaquem els "Goigs de Sant Pere" de Lluís Millet i "L'emigrant" d'Amadeu Vives sobre el text de Mn. Jacint Verdaguer, però l'obra que veritablement va resultar emocionant va ser la del cant comú: "El cant de la senyera", la meravellosa peça del mestre masnoví Lluís Millet sobre el poema de Joan Maragall. Amb les primeres notes, com animada per un esperó, l'església sencera es va posar dempeus i la música ens va embolcallar de catalanitat, emocions i sentiments de repressions passades.

Montserrat Grau
Delegada de la Demarcació del
Maresme

Teià: concert de Festa Major

El 9 de novembre se celebrà a Teià el concert de Festa Major, que va reunir les tres corals de la localitat: Picarol, Atàlia i Esclat.

Fins aquí, res de nou. El que sí que va ser una novetat per als assistents fou la col·laboració especial de l'Orquestra Ars Tunae de Barcelona, formada

Al Maresme, en plena feina

majoritàriament per antics membres de tunes universitàries amb els seus instruments: acordions, bandúrries, llaüts, mandolines, etc. Amb la direcció de Jesús Palacios ens oferiren obres amb arranjaments propis i adaptats als seus instruments.

L'Orquestra compta amb cinc solistes vocals que van fer les delícies del públic amb cançons com "Santa Lucia" i "Rosó", entre altres, i conjuntament amb la Coral Esclat de Teià i el Cor Atàlia, l'Orquestra i els solistes ens van delectar amb peces com "Oda al Pirineu", la sardana de *Cançó d'amor i de guerra* de Martínez Valls, el "Brindis" de *La Traviata* de Verdi, "Funiculí, funiculà" de L. Daenza, i d'altres. Fet i fet, un bon concert de Festa Major que va omplir el Poliesportiu del poble de públic delerós i satisfet.

Montserrat Grau
Delegada de la Demarcació del
Maresme

En record de la Maria Cinta

La Maria Cinta formava part dels cantaires del Cor Madrigalista de Mataró. Portava cantant-hi uns quants anys i fins i tot durant un temps en va ser la presidenta. Actualment encara consta en el llistat de les sopranos en actiu doncs teníem l'esperança o, millor dit, el desig de tornar a tenir-la entre nosaltres. Desafortunadament no ha estat així.

MARIA CINTA, Ha arribat l'hora dels adéus. Voldríem acomiadar-nos de tu cantant una cançoneta que tot just ara l'estem assajant. Esperem que t'agradi.

Porta per títol "ÀNGEL DE LA SON" i diu així:

*"Àngel de la son,
Fes-li clars els matins,
I, si veus que plora,
Fes-li un bes.
T'ho demano ben fort,
Ja no ho vull pas per mi*

*Àngel de la son
Tanca els ulls al petit
I, si veus que plora,
Fes-li un bes.
T'ho demano ben prest,
Dorm en pau,
Bona nit."*

Adéu Maria Cinta, descansa en pau i que el teu "Àngel de la son" t'acompanyi en el teu son etern

En el funeral de la Maria Cinta.

Mataró. Parròquia de S. Josep.
18 d'octubre de 2008

Per la Maria Cinta que va destinar part del seu temps d'oci a la formació de gent, sense recursos, d'arreu del món. Pare, que el seu exemple mogui el cor de tots nosaltres..
Us ho preguem.

PENEDÈS-ANOIA-GARRAF-BAIXA SEGARRA

L'Agrupació Polifònica de Vilafranca participa en la inauguració del nou Auditori de Vilafranca

El dissabte 11 d'octubre Vilafranca inaugurava l'Auditori Municipal, un equipament de referència cultural, que acollirà totes les manifestacions vinculades a la música i les arts escèniques. És un equipament cultural de nova construcció, situat a l'avinguda de Catalunya, dissenyat i construït per acollir concerts i activitats musicals. És obra dels arquitectes Xavier Fabré i Lluís Dilmé. L'edifici té totes les condicions tècniques necessàries per acollir les propostes musicals de caire professional que li permetran l'entrada en els circuits de programacions estables del país. Així mateix, l'Auditori permetrà que la inquietud musical de Vilafranca, que es manifesta a través d'entitats i grups musicals, tingui un lloc on expressar-se i desenvolupar-se amb les condicions tècniques i de comoditat

necessàries. De moment s'ha inaugurat la primera fase que correspon a la Sala Gran, amb una cabuda de gairebé 500 persones, amb tot l'equipament tècnic i els serveis auxiliars. La segona fase completarà la resta de dependències de l'edifici: la Sala Petita, l'espai per a entitats i l'espai exterior. Entre les dues fases, l'equipament ocuparà uns 2.500 m² de superfície i en el futur podrà comptar també amb un recinte exterior per a concerts a l'aire lliure amb capacitat per a unes 2.000 persones.

L'acte d'inauguració va consistir amb un concert a càrrec de l'Orquestra de Cambra Terrassa 48, l'Agrupació Polifònica de Vilafranca i la Coral Infantil

l'Espinguet, que van interpretar, sota la direcció del vilafranquí Pere Lluís Biosca, el *Magnificat* de J.S. Bach i la *Cantata de Sant Nicolau* de B. Britten. El concert va repetir-se el diumenge dia 12.

TERRES DE L'EBRE

Activitats de la Demarcació de Terres de l'Ebre i de les seves entitats

- 9/11/08 - Concert dins del cicle Catalunya Coral, a Tortosa.
- 15/11/08 - Concert de Santa Cecília, a Vinaròs.
- 15/11/08 - Concert de la Coral Aquae d'Amposta, a Amposta.
- 23/11/08 - Celebració del 25è aniversari de l'Orfeó Gandesa, a Gandesa.
- 8/12/08 - Col·laborant en la celebració del centenari de la fundació de la Congregació Mariana de Roquetes, la Coral Preludi Caro, de Roquetes, oferirà l'estrena de la missa *Tē Deum Laudamus*, de Laurentio Perosi.
- 14/12/08 - Concert dins de l'Aplec de Corals de les Terres de l'Ebre, a Amposta

19/12/08 - Segon Festival de Cançons Nadalenques, a la catedral de Tortosa, organitzat per l'Orfeó Tortosí i adreçat a les corals de tots els centres educatius de les comarques de la Terra Alta, la Ribera d'Ebre, el Baix Ebre i el Montsià.

La Coral Santa Llúcia del Perelló està preparant els actes de celebració del seu vintè aniversari.

Joan Manuel Sanz

Cap de la Demarcació de les Terres de l'Ebre

Concert de Sant Lluç i homenatge a la directora de l'Orfeó Ulldaconenc

El 18 d'octubre del 2008 va tenir lloc a Ulldacona, dins les Festes de Sant Lluç, la Trobada de Corals que l'Orfeó Ulldaconenc organitza anualment. La trobada d'enguany va ser un

esdeveniment singular perquè s'hi celebraven els primers vint-i-cinc anys d'aquesta convocatòria i també el vint-i-cinquè aniversari de la seva directora, Dolors Sanjuan Aubà, al front de la direcció artística de l'entitat.

Van participar en el concert la Coral Maranata, formada per cantaires romanesos que viuen actualment a diferents poblacions de les Terres de l'Ebre; la Coral de Sant Pere del Grau, de Castelló; l'Orfeó Tortosí, de Tortosa, i l'Orfeó Ulldaconenc. La vetllada va ser particularment emotiva perquè, després de l'actuació de les diverses corals i abans de la intervenció de l'Orfeó Ulldaconenc, els cantaires van agrair l'esforç i la dedicació de la seva directora oferint-li un sincer homenatge.

Un dels presentadors de l'acte, Miquel Fusté, en nom de la Junta Directiva, i un dels cantaires més veterans, Eduard

Calduch, en nom dels orfeonistes, van adreçar a la seva directora unes paraules molt afectuoses per lloar la paciència i els afanyos que consagra a l'Orfeó i per subratllar el seu rigor i la seva professionalitat. També van recordar la figura del fundador, Vicenç Aubà i Domènech, avi de la directora actual i veritable ànima d'aquesta entitat.

Tot seguit va ser lliurada a la Dolors una agulla de pit d'or amb la insígnia de l'Orfeó.

Reconeixement, diplomes, flors i satisfacció

L'emoció de la directora i dels cantaires era palpable, i, amb un nus a la gola, l'Orfeó Ulldconenc va iniciar la seva actuació.

En acabat, la directora va voler agrair al públic i a les corals participants aquest homenatge i va manifestar una atenció especial als membres de l'Orfeó Tortosí, formació que va dirigir durant quatre anys; va remarcar la gran estimació que la uneix amb tots i cadascun d'ells i d'elles, sobretot els seus i les seves cantaires, a qui va

agrair la constància i els sacrificis, tot encoratjant-los a continuar endavant i fent-los notar la profunda i veritable estima que sent per tots ells. La Dolors no es va descuidar d'esmentar la seva família, que, com sempre, l'acompanyava: la meitat, a

l'escenari, cantant (entre ells, pares, cosins i oncles); una altra part, a les butaques del teatre (com els fills, la germana, les tietes...), i encara d'altres, al cor de molts dels presents, com els seus avis i sobretot el seu oncle, Enric Aubà, a qui de segur la Dolors trobava molt a faltar.

Abans del cant comú, en el qual totes les corals presents van entonar "L'Empordà" i "El cant de la senyera" -obra que la Dolors va invitar tot el públic assistent a cantar-, la presidenta de l'Orfeó Ulldconenc, Maria Teresa Vericat, i Anabel Muria, pubilla de l'entitat, van lliurar plaques i rams de flors a les corals participants. Es va suscitar un altre moment entranyable quan, després de rebre un magnífic gravat de la ciutat de Tortosa ofert per l'Orfeó Tortosí, els fills de la Dolors, l'Ignasi i l'Esteban, van pujar a l'escenari per donar-li un ram de vint-i-cinc roses vermelles, una per cada any de dirigir l'Orfeó, de treballar per Ulldconca i per la seva entitat, i de portar, amb la màxima dedicació i amb tot l'orgull, el relleu del seu avi i el nom del seu poble.

La Junta Directiva de l'Orfeó Ulldconenc

VALLÈS

150è aniversari de la Societat Coral Joventut Terrassenca

La Societat Coral Joventut Terrassenca va ser creada l'any 1858 a la ciutat de Terrassa i és el cor més antic que tenim a la Fcec.

D'una colla composta de catorze amics obrers, en sortí la idea, sota la bandera desplegada d'en Clavé. La idea de Josep Anselm Clavé era la d'eleva la cultura dels obrers mitjançant la música, alhora es proposava treure'ls de les tavernes i unir-los en societats corals. Un cop constituïts, una de les primeres tasques fou la de cercar un local per l'assaig. La Cartoixa de

150 anys cantant

Vallparadis, fou el primer local d'assaig on les primeres cantades varen ser dirigides per un igualadí, en aquella època molt popular i magnífic guitarrista, el mestre Josep Sugranyes que va saber endegar ben dreturament als abnegats cantaires. Amb esforços i sacrificis arribaren a l'any 1860 en que es traslladaren de local. En aquest cas fou la mateixa llar del nou director, el Mestre Baldomer Pi, que vivia al carrer Fontvella. Amb ferma voluntat i sota la direcció del nou mestre, el repertori anà enriquint-se amb composicions que en aquells temps eren molt celebrades.

El "Coro Vell" anava creixent i arribant a la xifra de 64 cantaires, l'espai per l'assaig era insuficient i es traslladaren al carrer de L'Esclop (actualment de l'Om)

L'any 1862, tingueren lloc els memorables Concerts Euterpens, organitzats i dirigits pel creador de les institucions corals catalanes, en Josep Anselm i Clavé. La "Sociedad Coral Juventud Tarrasense," també hi prengué part juntament amb altres 31 societats corals d'arreu de Catalunya.

Aquests certàmens tingueren lloc als desapareguts Camps Elisis, de Barcelona, i durant tres dies. L'últim d'aquests dies era dedicat al concurs entre els cors en que s'havia de cantar "Els Pescadors". El Coro Vell, sota la direcció del mestre Pi, interpretà tan acuradament la dita composició, que abans d'acabar de cantar-la la immensa gentada allà present, va interrompre'ls amb una gran ovació i el jurat va concedir a la nostra entitat un ram de llorer, i una artística corona d'argent, símbol de glòria i del màxim guardó que es va cedir a la Cartoixa de Vallparadis.

Des d'aquell moment, varen ser nombroses i sol·licitades les actuacions de la "Sociedad Coral Juventud Tarrasense", confirmant la seva consagració i figurant el seu nom com una de les primeres de Catalunya.

Després dels anys negres en que només es podia assajar, van participar tan aviat com va ser possible a actes

col·lectius com els concursos de caramelles de l'Ametlla del Vallès i és en aquests anys que el cor passa a ser mixt.

El passat 9 de novembre es va fer a l'Auditori del Conservatori de Terrassa el concert commemoratiu que tanca els actes d'aquesta efemèride. Sota la direcció de Ruth Sánchez, la seva actual directora, van interpretar un variat repertori. Van compartir el concert amb la coral La Badalonense que també celebra el 150è aniversari.

La Coral Polifònica de Granollers torna a interpretar "Abans del silenci"

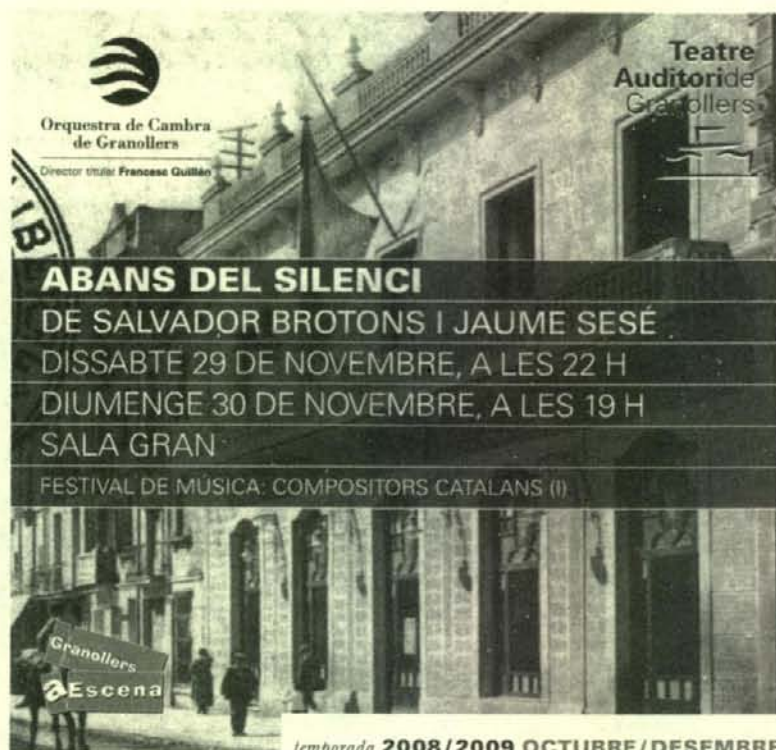
Els anys que envolten el canvi del segle XIX al XX, i sobretot els que inicien aquest darrer, varen ser una anys fascinants, plens d'esperança i d'optimisme, gràcies, en bona part, a una evolució tecnològica que es veia destinada a canviar radicalment la manera de viure. Foren una anys bojos en què tot semblava possible.

A les viles, els ciutadans es sentien capaços d'anar per davant dels polítics que els administraven. Naixien així els ateneus populars, entitats ciutadanes

que assumien un importantíssim paper en la dinamització del país. En el cas de Granollers, una bona part dels esdeveniments que marquen l'entrada a la modernitat i la transformació de la vila en la ciutat que avui coneixem, varen estar encapçalats per un grup important de gent agrupat al voltant del que s'anomenà la Unió Liberal. La seva és una història que il·lustra aquest esperit de superació dels ciutadans amb un dia a dia carregat d'anècdotes de tots colors.

A partir d'aquest anecdotari, Abans del silenci és un homenatge a la gent d'aquelles entitats, perdedors d'una guerra el final de la qual va suposar l'inici d'uns llargs i durs anys de silenci. A Granollers, molts eren fills dels qui havien bastit amb les seves mans la seu de la Unió Liberal. No solament van ser obligats a callar sinó que fins i tot van haver de renunciar a aquell edifici construït pels seus avantpassats en ser requisat pel Frente de Juventudes franquista. Avui és la seu del Museu de Granollers.

Agustí Vidal.

Orquestra de Cambra de Granollers
Director titular Francesc Guàrdia

ABANS DEL SILENCI
DE SALVADOR BROTONS I JAUME SESÉ
DISSABTE 29 DE NOVEMBRE, A LES 22 H
DIUMENGE 30 DE NOVEMBRE, A LES 19 H
SALA GRAN
FESTIVAL DE MÚSICA: COMPOSITORS CATALANS (I)

Granollers
Escena

temporada 2008/2009 OCTUBRE/DESEMBRE

III FÒRUM DE DIRECTORS

Crònica de la jornada La tercera edició del Fòrum de Directors es va celebrar a Castellterçol perquè en Ferran Miró, director de la Coral d'aquesta població, es va oferir com a amfitrió de l'aplec amb el desig de descentralitzar-lo prescindint, de tant en tant, de Barcelona, ciutat on havien tingut efecte les dues primeres. És bo de diversificar els llocs de realització d'aquesta trobada de directors, i aquesta variació també és una via per a conèixer el país i els àmbits on treballen les entitats corals, com efectivament va ser en el cas de Castellterçol.

Per una altra banda, l'interès d'en Ferran Miró perquè ens reuníssim a Castellterçol també tenia a veure amb el cinquantè aniversari de la seva coral. L'acolliment del III Fòrum podia representar una magnífica cloenda de tots els actes que, per a festejar aquesta efemèride, havia organitzat la Coral de Castellterçol durant gairebé un any i, tot i no ser un acte públic, ni espectacular, ni de masses, podia donar un relleu acadèmic destacat a l'aniversari.

El dissabte 4 d'octubre del 2008 es llevà amb un aire fred. A Castellterçol, poble alterós, encara en feia més, però el dia era radiant. A l'Escola de Música ens varen rebre en Ferran Miró, la regidora de Cultura de l'Ajuntament, Sra. Anna Fornells, i la Sra. Montserrat Castanys, presidenta de la Coral de Castellterçol, entitat que, com ja hem dit, enguany ha complert cinquanta anys d'existència. Ens acolliren amb unes paraules de benvinguda i ens obsequiaren amb unes bosses i un *pin* commemoratiu de l'aniversari. Tot seguit ens posàrem a fer feina els qui havíem respost a la crida d'aquest III Fòrum. Els directors inscrits érem els següents: Dolors Ricart, Reinaldo Osorio, Josep Anglada, Murat Khoupov, Montserrat Ríos, Joan Asín, Gabriel Miralles, Ferran Miró, Xavier Baulies, Ramon Vilar, Constantí Sotelo, Josep Olivella, Gemma Tatay, Alfred Cañamero, Emili Fortea, Enric Navàs, Quim Manyós, Enric Azuaga, Manuel Cabero, Montserrat Cadevall, Jordi Llobet i Lluís Yera.

Direcció en escala ascendent

Hi assistiren tots els esmentats -llevat d'una persona que per problemes de darrera hora no hi pogué venir-, i s'excusaren, tot manifestant el seu interès. Joan Carles Blanch i Enric Gavalà. Vàrem fer les presentacions de ritual i aprofitàrem la intervenció d'en Constantí Sotelo per a felicitar-lo pels dos reconeixements públics que és a punt de rebre: el premi Catalunya de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya, i la medalla d'honor de l'Ajuntament de Barcelona, dos premis que tenen a veure amb la música: l'un, en el camp de l'ensenyament secundari, i l'altre, en l'àmbit del districte de Nou Barris. Amb paraules emocionades respongué a la nostra ovació sincera, tot dient que ell només era un servidor de la música. Després, a l'hora de dinar, vàrem brindar amb cava en honor seu, i a més ens obsequià amb la partitura, harmonitzada per ell mateix, de la cançó de Lluís Llach "Que tinguem sort".

Abans d'entrar en la matèria proposada per al matí, en Xavier Baulies ens dirigí la cançó popular catalana "La dama de Mallorca", harmonitzada per B. Bibiloni. Tot seguit començàrem a debatre sobre els estatuts d'una futura Associació Catalana de Directors Musicals. El propòsit era de revisar-ne els articles un per un, tot discutint-ne els aspectes més conflictius; l'objectiu,

però, no es va poder atènyer perquè és pràcticament impossible d'assolir en el curs d'una assemblea si els participants no han tingut coneixement previ del contingut dels mateixos estatuts. De tota manera, com que teníem davant dels ulls un text estatutari, aquest es va convertir en guió de la conversa. Ens encallàrem en la determinació del nom: "Associació"? "Fòrum"? "Col·legi de Directors"? Heus aquí el dilema. Un fòrum plantejat com un departament de la FCEC? Una associació independent, amb CIF i domicili a part? Vam parlar de diversos models ja existents: de l'Associació de Mestres Directors, de l'Associació d'Intèrprets de Música Clàssica (amb secció d'ajut fiscal), de la titulació que es requereix per a formar part d'un col·legi professional... S'havia de parlar aquell dia dels estatuts i de l'associació com una hipòtesi llunyana o com una realitat que caldria materialitzar tan aviat com fos possible? Les opinions i els interessos eren diferents, però la voluntat de parlar-ne i d'arribar a algun acord era molt poderosa. Per una altra banda, els estatuts que teníem a les mans eren una còpia dels de l'Associació Catalana de Mestres de Cant, creada el 2007. Eren un model del qual podíem partir per redactar el nostre reglament.

També estiguérem una bona estona dialogant sobre els objectius d'aquesta

associació o fòrum, entre els quals la promoció i l'aprofundiment d'activitats relacionades amb la direcció musical (especialment, la coral), la pedagogia, la formació continuada, les qüestions relatives al món de la direcció musical i la seva professionalització, la promoció dels directors joves i la recerca en l'àmbit de la direcció, la musicologia, la formació vocal, l'assessorament jurídic i fiscal, l'obtenció del reconeixement social de la feina de director de cor, etc.

Una pausa amb cafè amb llet, suc de fruita, croissants i coca va servir per a relaxar-nos un moment de la intensitat del debat. I a continuació entràrem a analitzar el capítol II, el que tracta dels membres de l'associació o fòrum i dels seus drets i obligacions. També ens hi encallàrem una bona estona. Quantes menes de membres? Membres de ple dret? Membres associats? Membres d'honor? Si ens consideràvem un fòrum, no calien tantes distincions, però sí que caldrien si ens constituïssim en associació... Tots aquests temes van ser objecte d'una discussió molt rica d'idees, amb aportacions personals molt valuoses, tot i que el matí es va fer una mica carregós. Havíem perdut el temps? Era això, el que volíem? El fòrum havia d'anar per aquest camí? Eren preguntes que apareixien, encara que tímidament. A l'últim es va fer la llum quan vàrem arribar a establir que el fòrum tenia sentit per sí mateix, que s'havia de mantenir i potenciar sobre la base de les activitats que s'havien anat proposant -tant en la primera part de la reunió com en la sessió anterior del Fòrum- i que la qüestió de l'associació

o del col·legi professional s'aniria perfilant, amb l'assessorament jurídic que calgués, en paral·lel a la gestació de l'entitat. En Quim Manyós, com a director de la Coral del Col·legi d'Advocats, es va oferir a facilitar-nos un assessor jurídic que ens haurà d'aclarir els conceptes d'associació i de col·legi professional, dos objectius diferents però units per interessos comuns, de manera que una cosa no impedeixi l'altra. Així és com arribàrem al final del matí.

El dinar es va fer a l'Hostal de Castellterçol, i a partir de les quatre s'inicià la part més estrictament musical del Fòrum. En primer lloc, la Coral de Castellterçol, dirigida per en Ferran Miró, ens oferí un breu però excel·lent concert que incloïa les peces següents del seu repertori: "Clare Benediction" de J. Rutter, "Allá va un encobijado" d'A. Arbelo, "Cantique de Jean Racine" de Gabriel Fauré (amb l'acompanyament d'Ildefons Miró), "Aurtxo Seaskan" (tradicional basca) i "La gallineta" d'A. Scandelli. El nivell interpretatiu de la Coral de Castellterçol és de gran qualitat i s'hi nota la bona feina feta durant cinquanta anys. Finalment, tots junts, cantaires i directors, vàrem interpretar -no podia ser altrament- "La Dansa de Castellterçol", harmonitzada per a cor per Manuel Oltra a partir de l'arranjament per a cobla de Joaquim Serra.

Després del concert iniciàrem una activitat o joc anomenat Taller Àgora de la Direcció, proposat per en Xavier Baulies, que consistia a sortir a dirigir una peça coral, determinada per

sorteig, d'un grup de deu que s'havien enviat prèviament als inscrits al Fòrum. En una bossa hi havia uns papers amb els noms de cada assistent i de les tres peces que havia triat dirigir o muntar. Aquell a qui tocava, sortia a fer la seva feina, cosa que permeté de veure diferents maneres de treballar, a vegades, una mateixa peça o peces noves. Un bon grup d'integrants de la Coral de Castellterçol es varen quedar per participar-hi cantant, i la seva presència va ser un gran ajut, ja que anàvem mancats de sopranos i contralts. Una bona manera, doncs, d'acabar el Fòrum, cantant i dirigint alhora. Es varen muntar tres cançons: "Hi havia un temps" o "Since Robin Hood" de Thomas Weelkes (Quim Manyós), "Cant d'estiu" de Waldemar Åhlén (Manuel Cabero) i "Ball rodó", cançó popular en la versió de F. Mompou (Joan Asín).

Ens acomiadàrem cantant "Que tinguem sort", en l'harmonització de Constantí Sotelo, després d'agrair a en Ferran Miró la gran qualitat de la seva acollença i de fer constar que Castellterçol havia estat un marc magnífic per a la nostra reunió. Hem quedat citats per a una nova edició del Fòrum de Directors, que de ben segur tindrà lloc abans de la Setmana Santa i en una població encara per determinar: Barcelona?; Sabadell, tal com va proposar en Josep Olivella?... Això ja és feina de la comissió organitzadora.

Ramon Vilar i Herms

REPERTORI COMÚ

Preneu nota del Repertori Comú que l'Equip Tècnic ha establert per al Curs 2008/2009. Anoteu-lo als vostres taulons d'anuncis per a tenir-lo present durant tot el curs.

Utilitzeu-lo com a cant comú en totes les trobades de corals.

Ton pare no té nas - Baltasar Bibiloni (FCEC-59)

El ball de Sant Ferriol - J. Lluís Guzmán (FCEC-194.a)

Los Romeus - Josep Civil (FCEC-210)

Ciutat de Parella - Deseado Mercadal (Antologia Coral Catalana)

Si us plau, no feu fotocòpies. Demaneu els exemplars que necessiteu a la FCEC: 93 268 06 68 o: fcec@fcec.cat

Comentaris

FCEC-59. *Ton pare no té nas*

Cançó tradicional mallorquina / Harm.: Baltasar Bibiloni (* 1936)

Ens trobem davant d'una cançó que és tradicional no tan sols a Mallorca. Ho és també a les altres illes i és igualment coneguda a València i Catalunya. La constatació d'aquest fet em porta a pensar que fora bo que algú treballés per fer la relació de cançons patrimoni de totes les terres de parla catalana. A part d'altres raons, s'establiria així l'evidència d'un altre lligam entre els pobles que tenim la mateixa llengua.

La melodia de *Ton pare no té nas* és d'una estructura ben simple. Es desenvolupa dins l'ambient de l'exacord Do-La amb una extensió de vuit compassos 2/4. La frase que constitueix la melodia es divideix, pel que fa al ritme, en dues seccions idèntiques. La primera secció correspon als dos primers versos de l'estrofa i la segona, als versos tercer i quart. Des del punt de vista melòdic la segona secció conforma, en relació a la primera, una progressió a la segona descendent, amb mutació d'una nota.

La versió polifònica que presentem fou escrita per a un grup juvenil de Ciutat de Mallorca i estrenada pel mateix cor a Gandia, el juny de 1983. Posteriorment ha gaudit de l'apreci d'algunes corals mallorquines i també de Catalunya, que l'han interpretada i incorporada al seu repertori.

Originàriament, l'obreta no tenia cap repetició i es cantava sempre el mateix text. Quan la cançó caigué a les mans -mans tan coneixedores de l'ofici- de Manuel Cabero, em va suggerir amb molt d'encert la repetició que figura a la present edició, així com la incorporació de noves estrofes. Amb aquestes modificacions la peça guanya en proporcions i varietat. L'estructura resultant és la següent: A-B-C-A-B-C-D-Coda.

Observem que la partitura no és altra cosa que quatre variacions en l'acompanyament de la melodia. És de tota evidència que la cançó tradicional és la protagonista i en interpretar-la hem d'aconseguir que quedi sempre

realçada. Això no resultarà difícil a A on la melodia es presenta sobre un monòton bordó. Tampoc a B quan la cançó esdevé canó. Precisament a B convindria vigilar que la part de contralt no resulti un plany: executeu-la amb mordacitat. C presenta un contrast rítmic entre la melodia, que canten els baixos, i les veus acompanyants; convé que quedin ben precisades les diferències. Després de la modulació, D resulta òbviament més brillant i cada una de les parts té el seu paper que és rellevant, en la mesura que es canti amb independència i seguretat i deixant que llui la part de soprano. La coda inicia de bell nou la melodia que és interrompuda d'immediat per donar lloc a un tenuto sobre l'acord de dominant que contrasta amb el curt acord final.

Baltasar Bibiloni.

("Circular" número 59, juny de 1988)

FCEC-194.a i 194.b. *El ball de Sant Ferriol*

Cançó tradicional catalana / Harm.: J. L. Guzmán i Antich (*1954)

Segons les pautes d'anàlisi musical que ens donà el P. Ireneu Segarra en el seu mètode, la tonada d'*El ball de Sant Ferriol* que presentem, correspon a un període doble negatiu format per dues frases de quatre compassos cada període. En diem negatiu perquè els dos períodes són diferents l'un de l'altre.

Es tracta d'una dansa tradicional de la Catalunya del Nord, ben coneguda també a Besalú i Olot. Sant Ferriol (festivitat, el dia 18 de setembre) era fill de terres de França i fou capità de lladres; arran del seu penediment i conversió fou assassinat pels seus propis homes. Enterrat a corre-cuita en un celler, dessota una bota que no va parar mai de donar bon vi, el seu cos va ser trobat incorrupte. Sant Ferriol és el patró de Ceret.

EDICIONS DE LA
FEDERACIÓ
CATALANA
D'INSTRUMENTS
CORALS

TON PARE NO TÉ NAS
TRADICIONAL MALLORQUINA

Harm.: Baltasar Bibiloni (* 1936)

FCEC-59

Aquesta tonada abasta l'àmbit d'una novena major, des de la dominant inferior fins al sisè grau de l'escala.

Una de les particularitats rítmiques del primer període és donada per l'alternança dels inicis tètic i anacrúsic de cada semifrase, configurant així un aire melòdic que afirma amb contundència el primer motiu i alhora introdueix el joc de la rèplica del segon.

El ritme i la melodia del segon període ens fan recordar el ball de *L'hereu*

EDICIONS DE LA
FEDERACIÓ
CATALANA
D'INSTRUMENTS
CORALS

EL BALL DE SANT FERRIOL
TRADICIONAL CATALANA

Harm.: J. L. Guzmán i Antich (* 1954)

FCEC-194 a

Riera, com si ambdós fossin versions d'una mateixa idea musical exposada en mètrica binària i ternària.

Al llarg dels anys he pogut comprovar amb quina facilitat i felicitat l'aprenen els més menuts, a causa de la claredat formal d'aquesta dansa i d'un balanceig tonal contundent.

Com en altres balls catalans, el seu diatonisme pur es manifesta joïós i triomfant, ple de bondat, lluminós i serè.

En el meu treball, el primer període apareix harmonitzat de tres maneres diferents, i en el segon () només el faig canviar la darrera vegada.

Els set compassos introductoris serveixen per a crear un clima plàcid i contemplatiu que afavoreix un bon contrast amb l'inici enèrgic de la dansa.

De bell antuvi vaig imaginar un contrapunt independent per a la veu dels tenors. Un contrapunt que apareix com una història paral·lela al cant principal de les sopranos, creant així un rerafons que ens proporciona una perspectiva nova.

En el moment de presentar la partitura caldrà fer notar aquest fet; del compàs 8 al compàs 15 hem de tenir la sensació, com a cantaires, que no sabem ben bé quin és el cant principal.

Amb l'anacrusi del compàs 16, segon període, comença el joc de les imitacions per moviment contrari; la interpretació ha de ser viva i alhora continguda, ben afermada.

En el compàs 24 recomença la cançó harmonitzada homofònicament, sobre el pedal rítmic dels baixos.

En la primera frase (compassos 24-27) veurem que la línia melòdica dels tenors és justament la inversió del cant de les sopranos.

A partir del compàs 28 haurem de posar l'atenció en el moviment de terceres paral·leles que dibuixen els tenors i les contralts. Ha de sonar molt dolç, i ben afinat!

La tercera versió de l'harmonització comença en el compàs 40, situant el cant principal de la primera frase en la veu dels baixos (compàs 41). Just a la represa de la segona frase (compàs 45) es produeix una cadència trencada. Haurem de procurar que tingui una presència auditiva contundent, cuidant molt bé el retard de la fonamental, que duen les contralts en la mateixa caiguda del compàs 45, i la dissonància que es produeix amb les sopranos.

Sentim després (segon temps del compàs 45) l'acord de dominant del relatiu menor, amb la presència expressiva de la sensible, Re diesi. Caldrà aprofitar aquesta única insinuació de modulació just en aquest compàs 45, quan les sopranos reprenen novament el cant principal.

En el darrer període de la partitura tenim la veu principal en els tenors, que és contestada amb breus imitacions canòniques per les sopranos.

D'aquesta manera acabem, fins a arribar a l'esclat de la darrera frase, que fa pujar les primeres sopranos fins a la nota més aguda de tota la partitura.

Josep Lluís Guzman i Antich

Novembre de 2005

("aquatreveus" número 23, juny de 2006)

cançons llargues lírico-narratives només ho fan d'unes quantes estrofes-, un text llarg del qual només s'estalvia repetir el refrany exterior a cada una de les estrofes.

Des del punt de vista literari la cançó està formada de vuit estrofes de 2 versos que consten de 2 hemistiquis heptasil·làbics cada un amb un refrany exterior format de 2 hemistiquis amb la mateixa mètrica, el qual només es repeteix després de la segona estrofa i per acabar. Cal també tenir en compte una novena "estrofa" formada per dos hemistiquis -temàticament vinculats a l'estrofa anterior- i dos més del refrany propi de la cançó: "Qui de la Verge confia / mai queda desemparat".

Aquesta melodia d'aire repetitiu i monòton presenta un disseny sorprenent dins el conjunt del cançoner popular català. El domini de l'aire modal-plagal en la seva línia melòdica ens aporta una certa melancolia, aspecte que també ve reforçat pel caràcter suspensiu de les cadències. L'harmonitzador, per la seva banda, ens fa sentir aquestes resolucions harmòniques: Si menor (compassos 1-16) / Fa# menor (comp. 17-24) / Fa# Major (comp. 25-26) / Si menor (comp. 27-33) / Si Major (durant 6 compassos, del 33 al 38) i finalment Si menor (39). Aquí, a més, l'autor ens aporta el seu coneixement del

FCEC-210. LOS ROMEUS

Cançó tradicional catalana / Harm.: Josep Civil i Castellví (1876-1956)

És una de les cançons tradicionals de tema montserratí que formen part del nostre folklore musical. No cal dir que també s'inclou dins l'imaginari col·lectiu vinculat a aquesta muntanya emblemàtica juntament amb llegendes, rondalles i poemes. Recollida de la tradició oral, apareix publicada a *Cançons populars de Catalunya*, volum XII de la Biblioteca Bonavia editada per la Llibreria del mateix autor (Salvador Bonavia) l'any 1935. L'autor de l'harmonització, Josep Civil, posa música a tot el text -la majoria d'harmonitzadors de

EDICIÓ DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE QUINQUETES CORALS

LOS ROMEUS
TRADICIONAL CATALANA

Clara del llibre de "Cançons Populars de Catalunya" de Josep Civil i Castellví (1876-1956)

Harm. Josep Civil i Castellví (1876-1956)

Molt poc a por

Soprano: La es troba i tu, tu - no va veure a Montserrat

Alt: La es troba i tu, tu - no va veure a Montserrat

Tenor: La es troba i tu, tu - no va veure a Montserrat

Baix: La es troba i tu, tu - no va veure a Montserrat

Què de la Verge que em - fa a mai que - de des - pa -

Què de la Verge que em - fa a mai que - de des - pa -

Què de la Verge que em - fa a mai que - de des - pa -

Què de la Verge que em - fa a mai que - de des - pa -

FCEC-210

tractament de les melodies fent una cadència plagal (4t grau-1r grau en els Baixos) i a la vegada majoritzant el 3r grau que fan els Tenors (cadència picadarda).

Des del punt de vista compositiu, Josep Civil aporta un interès evident en la manera de tractar aquesta melodia popular. Una sàvia combinació d'escriptura vertical o homofònica i contrapuntística dóna relleu a la melodia popular que, com a fil conductor, no es deixa de sentir des del principi fins a la fi, llevat de la darrera estrofa on a partir d'elements rítmics i melòdics de la pròpia cançó la transforma lliurement canviant-ne, a més, la seva distribució semitonal, el tempo i el caràcter. El mateix es pot dir del punt central tant de la composició com del poema, els compassos 21-27: "Tant bon punt com la va veure / un infant ha deslliurat. / -Qui sou vós la bona dona / que tan prest m'havau ajudat?-. -Som la que més estimaven, Princesa de Montserrat". Aquí el tema de la cançó desapareix, tot i que n'aprofita els elements rítmics, i l'autor de l'harmonització cerca un altre

desenvolupament melòdic i harmònic. Els dos primers hemistiquis els confia a la veu de les Contralts mentre són acompanyades pels Tenors fent *divisi* de terceres paral·leles; i els dos hemistiquis que corresponen a la pregunta (compassos 23-24) són cantats per quatre veus d'home (*divisi* de tenors i baixos) cosa que significa un canvi de color acústic i a la vegada harmònic ja que ens condueix vers la tonalitat major, la qual la veurem explícita en els compassos 25 i 26 on la "bona dona" s'identifica com la "Princesa de Montserrat". Una indicació de dinàmica ("Molt a poc a poc") i la presència d'uns calderons expressen la importància que l'autor dóna a aquest vers.

L'estructura formal d'aquesta cançó popular és molt simple, consta d'un sol tema (A) la segona part del qual es repeteix en el refrany. Aquest, Josep Civil, el fa sentir, primer a les Sopranos (compassos 5-7), després als Tenors (11-13) i finalment, als compassos 39-40, l'iniciem a l'uníson totes les veus per a separar-se tot seguit i acabar amb un acord obert mentre les Sopranes assoleixen la part final del refrany. Per la

seva banda, el tema A està exposat de manera que passa a través de diferents veus o cordes: Sopranos (compassos 2-5), Tenors (7-11), Contralts (13-17), Baixos (17-21), Tenors i Sopranos (27-32).

Com a curiositat, no està de més dir que aquesta melodia popular va interessar el compositor català Robert Gerhard (1892-1970) el qual sempre va estar amatent al llenguatge de la música tradicional. La cançó de "Los romeus" hi és ben explícita i transformada en el primer moviment de la seva obra per a piano *Soirées de Barcelone* la qual marca el moment on Gerhard perfecciona finalment la tècnica que li permet posar la disciplina i el refinament del cromatisme de l'escola de Schoenberg al servei de la renovació dels materials populars i nacionalistes.

Ramon Vilar i Herms, de l'equip tècnic de la FCEC.

Nota: El comentari de la partitura **Ciutat de Parella** es va publicar en el número 26 d'aquesta revista.

DEPARTAMENT DE CANT GREGORIÀ

La creació del Departament de Cant Gregorià de la nostra Federació ha propiciat el coneixement de l'activitat dels grups que encara mantenen aquesta forma musical. D'aquesta manera cal destacar els que enguany celebren els seus aniversaris: Escola Cantorum de Barcelona i el Grup de Cant Gregorià de l'Ateneu de Sant Just Desvern.

Aquest darrer ha commemorat amb diferents actes el seu 25è aniversari culminant la celebració amb una actuació al Petit Palau el passat 23 de novembre sota la denominació d'Schola Gregoriana de Barcelona, conjunt coral creat a Barcelona l'any 1994, format per l'esmentat grup santjustenc i la Coral dels Antic Escolans de Montserrat. Aquesta formació ha realitzat l'enregistrament de tres CD: "Gregorià", "O Magnum Mysterium" i "Ad te levavi".

El nexa d'unió d'aquestes dues formacions és el musicòleg Ramon Moragas, deixeble i amic de Dom Cardine, i antic director del cor monàstic de Montserrat.

La Schola Gregoriana de Barcelona va oferir un extens repertori format per himnes, introïts, comunions, ofertoris, antífones i responsoris d'un grau de dificultat que no va permetre cap concessió ni per part dels cantaires ni del públic que omplia totalment el Petit Palau.

El Departament de Cant Gregorià de la FCEC vol manifestar la seva satisfacció per l'activitat que estan portant a terme els grups que l'integren, amb la participació activa de corals provinents de València i de Mallorca.

Les actuacions de les corals propicia el coneixement mutu i l'intercanvi,

ajudant al manteniment i profusió d'aquest estil musical que no és altra cosa que la base de tota la música que conforma la nostra cultura occidental.

El nostre agraïment per la constància i l'esforç demostrat per tots els grups de cant gregorià.

Josep Quintana i Cortès
Responsable del Departament de Cant Gregorià

CICLE DE CONCERTS ADVENT-NADAL 2008

El mes de desembre el Moviment Coral Català organitza aquest cicle per novè any consecutiu.

Els concerts que es fan són:

Dijous 4 de desembre:	Orfeó Barcelonès
Dijous 11 de desembre:	Coral Càrmina, de Barcelona
Dijous 18 de desembre:	Coral Renaixença de Sant Boi i Coral Belles Arts de Sadadell
Divendres 19 de desembre:	Nàïades, Cor de Noies de Manlleu

II TROBADA D'EXPERTS DE CANT CORAL DEL MEDITERRANI

S'ha celebrat a Barcelona els dies 5, 6 i 7 de desembre de 2008, al Museu d'Història de Catalunya, amb aquests temes:

- La Música Coral per a infants
- Música Coral Religiosa
- Repertori etnogràfic i tradicional
- Paper de la Música Coral en el Tractament de Conflictes religiosos, ètnics, culturals, etc.
- Projecte Petits Cantors dels Andes i Cor Juvenil Andino
- Presentació de la Web *Xarxa Coral de la Mediterrània*
- Proposta de Simposi Coral sobre la música mediterrània -Fòrum Coral del Mediterrani: iniciatives i propostes

**IX CONCERTS
D'ADVENT - NADAL
2008**

4, 11, 18 i 19 de desembre 21h.

Parròquia de Santa Anna
Barcelona
C/. Sta. Anna 29

II Trobada d'Experts en Cant Coral de la Mediterrània

Acte Especial: Presentació de la Web *"Xarxa Coral de la Mediterrània"*

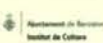
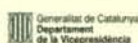
Taules de treball i discussió

- Música Coral per a nens a la Mediterrània.
- Música Coral Religiosa a la Mediterrània.
- Estudi musicològic, etnogràfic del Repertori Tradicional.
- Música Coral en el tractament de conflictes.
- "Voices of the Mediterranean"
- Fòrum Coral de la Mediterrània.

Divendres 5/12 Recepció dels Participants des de les: 18:00 h
Benvinguda Oficial: 20:00 h
Cloenda: Diumenge 7/12, 14:00 h

Inscripció i Informació

International Center for Choral Music of Barcelona, Contacte:
www.xtec.cat/entitats/rmcc/
Email: movicorcalcat@telefonica.net & rennier@gmail.com
Telf.: +34 93 319 6728 - Fax: +34 93 319 7436

Per tenir més informació contacteu amb movicorcalcat@telefonica.net,
o bé rennier@gmail.com, o bé a www.xtec.cat/entitats/rmcc/

ASSEMBLEA GENERAL

Es va celebrar al Seminari de Donosti el dia 15 de novembre

Va començar amb una exposició del president Jeroen Schrijner, seguit dels informes, per escrit, del president de la Comissió Musical, Fred Sjöberg, de la tresorera Barbara Bieri, i dels Centres Regionals d'Hongria i de la Mediterrània. Rennier Piñero va explicar el programa de la II Trobada d'Experts de Cant Coral de la Mediterrània, que serà a Barcelona del 5 al 7 de desembre. El Comitè Jove també va explicar els seus objectius i també es va presentar l'informe de la Secretaria General.

A continuació es va comentar la Memòria Econòmica amb els resultats de l'any 2007, la situació a 2008 i el pressupost de 2009. Va completar la memòria econòmica l'aprovació dels comptes per part de l'Auditoria Financera, que va presentar Montserrat Cadevall, auditora de comptes d'EC.

Tot seguit es va donar pas als projectes d'activitats previstes l'any 2009, a càrrec

de l'equip directiu. Entre d'altres, es va informar del XVII Festival Europa Cantat que es celebrarà l'any vinent a Utrecht, així com de les ciutats candidates pel festival de l'any 2012.

A continuació es va presentar la nova estratègia de l'entitat.

Es van assenyalar les properes assemblees dels anys 2009 i 2010, i es

va acabar l'acte amb precís i preguntes i comentaris diversos.

A la tarda es va fer una conferència sobre la "Innovació en el món del cant coral infantil", amb diferents ponents i exemples pràctics. Al vespre, a l'Església del Seminari es va celebrar un concert a càrrec de les corals Ametsa Gazte Abesbatza i Escolania Udaberria.

XVII EUROPA CANTAT A UTRECHT

En el número anterior de *A quatre veus* vam incloure el programa d'aquest esdeveniment.

Podeu consultar-lo al web www.EuropaCantat.org, on trobareu una relació exhaustiva de totes les activitats que fa aquesta Federació que agrupa corals d'arreu del continent: Setmanes Cantants, Cursos, Concursos, Conferències, Seminaris, etc.

8th WORLD SYMPOSIUM ON CHORAL MUSIC

L'IFCM organitza triennalment un simposi internacional de cant coral, el marc del qual s'aprofita per a realitzar-hi la seva l'Assemblea.

Aquesta vuitena edició s'ha celebrat el mes de juliol passat a Copenhaguen. La organització, junt amb l'IFCM va ser l'associació Choral Denmark que es va fundar l'any 2001 i que en formen part l'associació de cors professionals, la de directors i la federació de cors amateurs.

Hi van participar 1.150 delegats d'arreu del món i 42 cors convidats amb la participació. Els organitzadors van voler presentar la música coral nòrdica ja que la d'aquests cors 13 eren de la pròpia Dinamarca, 3 de Noruega, 3 de Suècia, 2 de Finlàndia i 1 d'Islàndia. La resta de cors seleccionats per una comissió tècnica de l'IFCM eren de: Alemanya, Argentina, Brasil, Canadà (2), Corea del Sud, Cuba, Estats Units, França, Ghana, Hongria, Indonèsia, Letònia, Nova Zelanda, Romania, Sud Àfrica, Suïssa, Taiwan, Uganda i Xina. Aquestes corals convidades per la organització tenen pagat l'allotjament només els dies necessaris per a la seva participació. El viatge se l'han de pagar cada una, esforç compensat, però, per el reconeixement i qualitat que suposa tenir aquesta participació en el seu currículum.

La seu a on es va celebrar el Simposi era l'edifici de la nova Òpera de la ciutat.

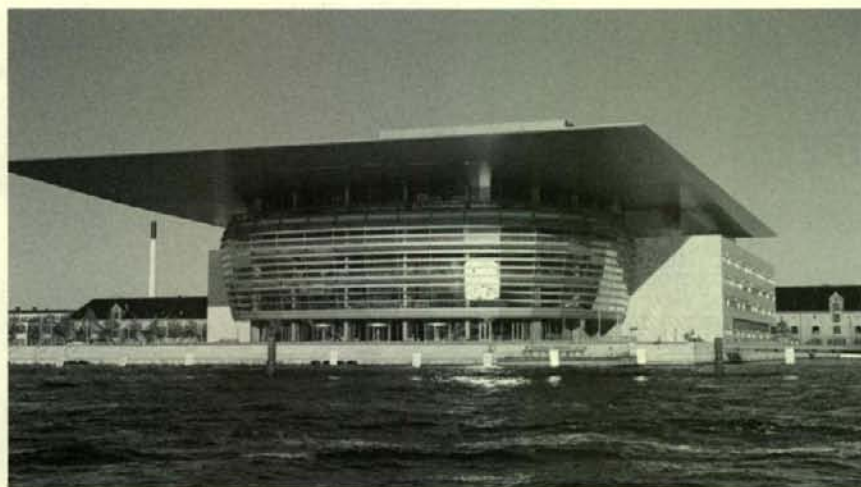

Les activitats dels simposi començaven cada matí amb el Cant Comú. Cors del país d'on es cantaven les cançons estaven a l'escenari per fer de cor pilot. Aquest any el cant comú es dedicava cada dia a dos països diferents, excepte el primer dia que es va dedicar tot a música coral danesa. Com en el darrer Simposi moltes de les composicions eren de finals del segle XX i del XXI. El llibre de cant comú només presentava les obres parcialment i la resta la cantaven els cors pilot. Dinamarca va proposar obres de Carl Nielsen, Dvend S. Schultz, Niels la Cour, John Hoybye i Michael Bojesen. Islàndia va presentar obres de Robert A. Ottósson, Gunnar Reyneir Sveinsson, Jón Ásgeirsson, i Mist Borkelsdóttir. Els autors de les obres de Suècia eren Karin Rehnqvist, Arne Mellinäs i Jan Ake Hillerud. Corea del Sud va fer cantar obres de Cool-Jae Huh, Geon-Yong Lee, Ji-Hoon Park i Hee-Jo Kim. Taiwan va presentar una obra de Chien Shan-Hua. Els

compositors de Cuba van ser Conrado Monier i Arsènio Rodríguez. Els autors de les d'Argentina de Javier Zentner i Atahgualpa Yupanqui. Noruega i Finlàndia van presentar totes les obres d'un mateix autor: Ola Gjeilo i Jaakko Mäntyjärvi respectivament. I el darrer dia l'àrea de Nord Amèrica va proposar obres de James Erb, Eric Whitacre, Harry Somers, Donald Patriquin, Andre Thomas i Wm. Henry Smith.

Amb una sessió al matí i una altre a la tarda es van desenvolupar els 60 tallers previstos, les 5 taules rodones i les 4 classes magistrals. La temàtica era molt diversa com "La percussió amb el cos i la veu", "Comunicació entre el cor i el director", "Repertori i direcció", "Un tast de música balcànica", "Inspiració africana", "Interpretar els espirituals afro-americans de manera total", "Programes creatius i innovadors", "Taula rodona amb diferents compositors",.... Entre els ponents citarem Naomi Faran, Eric Whitacre, Branko Stark, Gunnar Eriksson, Pasi Hyökki, Sanna Valvanne, Cristian Grases, Ana Yepes, Bob Chilcott, Freddy Lafont, Reijo Kekkonen,... També es van convidar diferents compositors, bàsicament nòrdics i bàltics a assistir i participar a les activitats dels Simposi tot oferint a les corals el poder encarregar-els-hi composicions.

Els concerts es celebraven cada dia en tres franges horàries: abans i després de dinar i al vespre. Els d'abans i després de dinar es feien a la Sala de

Concerts de l'Òpera amb dues corals a cada un d'ells. Els del vespre eren concerts simultanis a diferents esglésies i sales de la ciutat. Aquests concerts permeten copsar el nivell i programació que fan les corals de llocs tan diversos, tot gaudint d'un ampli ventall de diferents expressions del cant coral arreu del món. Dels programes que les corals convidades van oferir en els seus concerts cal destacar, igual que fa tres anys, la interpretació de programes de música dels propis països; també que la gran majoria de peces són d'autors -ja siguin pròpies o arranjaments- nascuts durant el segle vintè i que molts d'ells encara viuen. La majoria dels concerts van estar molt bé, però sempre n'hi ha que, a pesar de ser cors que s'han seleccionat entre els millors del món, els concerts que van presentar no responien a l'expectativa creada.

Durant els dies del Simposi també hi havia una exposició on diferents organitzacions i editorials oferien els seus productes i activitats.

El proper simposi serà l'any 2011 a Puerto Madryn, a la Patagònia del 3 al 10 d'agost, i la Fundació CIC ja hi estan treballant.

Un moment lluit del Simpòsium

ASSEMBLEA DE LA FEDERACIÓ INTERNACIONAL DE LA MÚSICA CORAL (IFCM)

El dimecres 23 de juliol es va celebrar l'Assemblea de l'IFCM. Va tenir lloc a l'Ajuntament de Copenhaguen, i hi van assistir representants de les entitats membres presents en el Simposi.

Durant l'Assemblea es va fer la ressenya de l'activitat dels diferents centres de la Federació Internacional, de les tasques de comissions (Cors de nens i joves, Ètnica i Multiculturalitat, Directors i Legal) i de les activitats organitzades per la pròpia Federació o

en les que ha col·laborat durant els anys 2005-2007. També es van exposar els projectes que es pensen desenvolupar els propers anys (resta de 2008 i 2009), i les activitats corals a diferents parts del món per part dels diferents membres del Consell de la Federació. També es van aprovar els comptes del 2005, 2006 i 2007 i els pressupostos del 2008 i 2009.

El professor Alejandro Daniel Garavaro va presentar el proper Simposi que es

farà a l'Argentina, a la ciutat patagona de Puerto Madryn.

Un dels punts destacats de l'ordre de dia va ser la modificació d'alguns articles dels Estatuts i del Reglament de Normes de Procediment. Destacar l'ampliació de finalitats de la Federació; que es celebraran assemblees entre Simposis, tot i que les eleccions si que es mantenen cada tres anys; que s'amplien les funcions de l'assemblea general a la que li correspondrà, entre

altres, l'elecció del president; que hi ha una nova regulació sobre la composició del board o consell i del comitè executiu; que hi haurà membres del comitè jove; que degut a la celebració de més assemblees el pressupost es farà bianualment; finalment també es van introduir modificacions i noves regulacions pel que fa al funcionament i composició dels diferents comitès.

L'altre punt destacat van ser les eleccions per a la renovació de la tercera part dels membres que formen part del Consell per elecció de l'Assemblea. Entre 16 candidats presentats van sortir elegits (o reelegits): Cristian Grases (Veneçuela), Martine Jacques (Bèlgica), Theodora Pavlovitch (Bulgària), Aarne Saluveer (Estònia), Leon Shiu-Wai Tong (Xina), Fred Sjöberg (Suècia) i AnneMarie Van der Walt (Sudàfrica). També es va coaptar dues persones joves que són Victoria Liedbergius (Suècia) i Catalina Prieto (Colòmbia).

Lupwishi Mbuyamba, de Moçambic, va ser reelegit com a president i en l'actual estructura hi haurà un vicepresident primer que és Michael J. Anderson d'Usa, un tresorer que serà Philip Brunelle d'Usa i quatre vicepresidents que són: Daniel Garavano d'Argentina, Theodora Pavlovitch de Bulgària, Fred Sjöberg de Suècia i Leon Shiu-Wai Tong de Xina.

També es va acordar crear el Comitè Jove, crear un Comitè Legal per adequar els estatuts a les noves orientacions aprovades, crear un Comitè de Relacions Públiques i aprovar les quotes per l'any 2009.

Montserrat Cadevall
Presidenta de la FCEC

UNA NOVA INICIATIVA D'IFCM: DIRECTORS SENSE FRONTERES

Directors sense Fronteres (CWB) és un programa de desenvolupament sostenible que estén la mà vers els directors o mestres corals que troben a faltar l'accés a un guiatge i assessorament professional, i crea un lideratge capaç i dedicat als valors socials del cant coral.

Aquest programa gaudeix del Patronatge Honorari del mestre Alberto Grau de Veneçuela.

El mes d'agost de 2006, a la cloenda de l'Assemblea Mundial d'Associacions de Directors Corals (WACCA) que es va celebrar a Buenos Aires, es va veure clara la necessitat de crear un programa d'ajuda mútua per la formació de directors corals. Així va néixer *Directors sense Fronteres*.

Mestres de cors d'arreu del món van expressar un gran interès en aquest programa. Com a conseqüència es va celebrar una reunió amb delegats que ja estaven involucrats en projectes semblants a la regió dels Andes, al Sud-Est asiàtic i als països francòfons d'Àfrica Occidental. La reunió es va fer a Caracas del 22 al 24 de novembre de 2007, sota els auspicis del Banc Andèa de Desenvolupament, el CAF i la Fundació Schola Cantorum de Veneçuela.

Un fructífer *brainstorming* de tres dies va donar com a fruit la definició dels objectius, prioritats i directrius del CWB. Es va constituir un grup de treball per detallar el contingut i els procediments del programa.

En ocasió de l'Assemblea General del IFCM a Copenhague, el dia 24 de juliol de 2008 es va celebrar una reunió amb els directors interessats en participar en aquest programa. Tot seguit la comissió va decidir concentrar-se en tres àrees geogràfiques, de cara a desenvolupar els projectes pilot de l'any 2009 a Turquia, Indonèsia i els països francòfons de l'Àfrica Occidental. Aquesta tasca ara està en procés.

La IFCM necessita el teu ajut i les teves aportacions. Si et plau, si estàs interessat en fer treball voluntari en aquest projecte, contacta amb nosaltres.

Christina Kühlewein
Coordinadora del Programa
ckuehlewein@ifcm.net

LA RENOVACIÓ CORAL

Amb freqüència es relaciona el cant coral amb dues menes de persones: les religioses i les grans. Quan algú que es considera una persona *jove* declara que la seva passió és la música coral, la gent se'n sorprèn. Això és conseqüència, en molts casos, de la manca de joves involucrats a les estructures organitzatives i administratives de les associacions corals. Durant el darrer any s'ha fet palesa la manca de renovació a l'alta esfera de la Federació Internacional per la Música Coral. Això ha coincidit amb la inquietud que nosaltres, Victòria Liedbergius i jo, ja teníem per causa d'aquest fenomen. Per tant, varem començar a esbossar algunes propostes per tal de desenvolupar un pla estratègic orientat a inserir la joventut dins l'estructura de la Federació.

La prova del foc, després d'un any de treball i de revisions amb alguns membres del staff i de la Junta Directiva de la Federació, la vam fer a Caen amb motiu del Primer Fòrum *Veü, joventut i Administració Cultural*,

on vam presentar les nostres idees a un grup de joves procedents dels quatre racons del planeta i altament capacitats en l'organització d'esdeveniments corals.

L'acollida va ser tan positiva, que la sala prevista per l'acte es va quedar petita. A partir d'aquella primera trobada es va establir un grup de treball que ens va permetre estendre un seguit de xarxes d'abast territorial i conèixer les necessitats en termes de joventut i música coral a diferents llocs, amb les seves especificitats, particularitats, punts forts i febles, etc.

La proposta definitiva, que inclou els comentaris i suggeriments dels grups de treball territorials, la varem trametre a la Junta Directiva de la Federació per presentar-la a aprovació de l'Assemblea General que s'havia de celebrar el mes de juliol de 2008 a Dinamarca. La proposta contemplava tres nivells: a la base, una xarxa de joventut amb un nombre il·limitat de persones a cada territori, al segon nivell una comissió de joves formada

per un o dos líders de cada un dels territoris encarregats de comunicar l'actualitat dels seus respectius llocs d'origen i també dos *membres joves* menors de 30 anys, que serien cooptats per la Junta Directiva de la Federació per un període no renovable de 3 anys, la tasca dels quals consistiria en assegurar la presència d'idees joves i fresques a cada una de les reunions, projectes i activitats de la Federació.

Així fou com vam acabar involucrades a les altes esferes de la música coral internacional. El meu gran desig és poder contribuir a la renovació d'aquesta Federació i assegurar-ne el futur perquè pugui continuar complint la seva missió arreu del món.

Esperem que d'aquí a uns quants anys la música coral no solament es relacioni amb cors parroquials i cors de gent gran, sinó també amb la frescor i la renovació que ve de la mà de la joventut.

María Catalina Prieto Vasquez

El Comitè de Joves de l'IFCM treballa de gust

IX TROBADA DE CORALS DE LA Cerdanya

El diumenge 28 de setembre propassat va tenir lloc la IX Trobada de Corals de la Cerdanya, activitat inclosa en els actes que se celebraven a tot Catalunya durant aquell cap de setmana en el marc de les Jornades Europees de Patrimoni. La trobada, que tingué lloc a l'església romànica de Santa Maria de Talló, coneguda com la "catedral de la Cerdanya", va comptar amb la participació de sis corals de l'Alta i la Baixa Cerdanya: la Coral Flor de Neu del Club de Jubilats Sant Jordi de Puigcerdà, dirigida per Tània Todorova; Les Camilleres de Sallagosa, sota la direcció de Germain Malé; Carol en Musique i la Capella de Santa Maria de Puigcerdà, ambdues dirigides per Daniel Martín; La Cerdanya Canta, sota la direcció de Maria del Carme Ramon, i la formació de veus femenines

Eurídice-Cerdanya, que feia la primera interpretació pública, dirigida i acompanyada al piano per Diana González.

Cada conjunt vocal va interpretar tres obres del seu repertori. Al final, totes les corals es van unir per cantar, sota la direcció de Carme Baulenas, dues peces comunes: l'*Exaltació al Pirineu* de la sarsuela Cançó d'Amor i de Guerra, del mestre Rafael Martínez Valls, i *El cant de la senyera*, amb música de Lluís Millet i text de Joan Maragall.

Els parlaments de l'acte van anar a càrrec dels representants de les dues institucions organitzadores. El president del Consell Comarcal de la Cerdanya, Joan Pous, va destacar que "aquesta trobada, en la qual participen corals de

l'Alta i la Baixa Cerdanya, és un exemple més de la voluntat que sempre han tingut els cerdans d'anar tots a la una i fer coses conjuntes per sobre de les divisions administratives". Per la seva banda, Xavier Porta, alcalde de Bellver de Cerdanya, va destacar que "amb aquesta trobada s'uneix el patrimoni artístic del romànic de Talló amb el patrimoni viu que és la música". La Trobada de Corals de Cerdanya, és una festa ja consolidada del cant coral i del patrimoni cerdà que uneix totes les veus d'una comarca dividida per una frontera.

Sara Aliaga
Tècnica de Cultura del Consell
Comarcal de la Cerdanya

La llum també canta

La Coral Camilleres de Sallagosa

III FESTIVAL CORAL DE MALGRAT DE MAR

S'ha celebrat els dies 3 i 4 d'octubre amb la participació de les corals Soñando Hadas de Mèxic, que dirigeix David Jesús Tapia; Coro Monte Gomere d'Itàlia, amb Mario Lisci al capdavant; Cor de Cambra Sota Palau de Barcelona, dirigit per Josep M. Guinart i Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat, que aconduïx Pau Jorquera.

Tal com s'explica en la introducció del programa, és un festival jove i ambiciós, que compta novament amb el suport institucional de la Federació Catalana d'Entitats Corals.

En aquesta tercera edició, s'ha reestructurat la composició del jurat

tècnic, amb la intenció de donar-li un nou caire on el més important sigui la música més que no pas la competició pròpiament dita.

Els membres del jurat han estat Rita Ferrer, Joaquim Miranda, Júlia Ses, M. Àngels Paradedà i Xavier Garriga.

La Coral Soñando Hadas va rebre el Primer Premi de veus infantils i el Segon Premi de veus femenines. La Coral Renaixença, el Segon Premi i el Cor de Cambra Sota Palau, el Tercer.

El Festival l'organitza l'Ajuntament de Malgrat de Mar, amb la col·laboració de diferents institucions i entitats.

Les fades mexicanes

NOVES CORALS PER A NOUS REPERTORIS: ELS CORS DE QUEIXES

Mai no està tot inventat. Ja ho veureu. Ja fa uns quants anys a Helsinki, Finlàndia, va sorgir un moviment coral singular que feia públiques les seves queixes, cantant. El nom del cor, *Valituskuoro*, vol dir cor de queixes. I per què se'ls va acudir? Potser perquè els finlandesos tenen més sentit de l'humor del que ens pensem, potser perquè el fred i la foscor els esmolten la imaginació, potser perquè la calor i la llum els fan venir ganes de cantar... la qüestió és que van fer aquest invent, que poc a poc es va estenent arreu: Birmingham a Anglaterra, Hamburg i Colònia a Alemanya, Sant Petersburg, a Rússia... i sembla que la taca d'oli s'està escampant.

Són corals habitualment intergeneracionals, que tenen una o diverses persones que reuneixen les queixes de tothom, a més de buscar-ne algunes a Internet, escriuen la lletra de la cançó i hi posen música.

Segurament el fet de cantar les queixes ajuda a prendre's les contrarietats amb un altre ànim. Podríem dir que són, en part, corals terapèutics.

Les queixes que canten són de tots tipus: des de les molèsties que provoquen alguns veïns, fins als exabruptes dels conductors d'autobús antipàtics, la lentitud i el *faig-el-que-vull* dels ordinadors *savis*, la llauneta de la musiqueta dels telèfons mòbils, la incomoditat del fred o la calor, de la pluja i del vent, la crítica de contingut polític, cultural o esportiu, i la crítica existencial, sobre la importància de la por, l'autoestima, el naixement i la mort...

Si voleu sentir el *Valituskuoro* finlandès, subtítulat en castellà, la Coral Trobada de Barcelona, en té un concert penjat al seu bloc:

www.elnoutrobada.bloc.cat/post/6335/214987

Ah, però nosaltres també en sabem, d'això. A casa nostra hi ha un grup de persones, mestres, que canten amb un objectiu similar, i que no s'ha creat al

redòs de cap altre, sinó que ha sorgit de manera espontània. El fundador i l'ànima d'aquesta coral, és Jaume Cela, -el que mostra la flor de manera manifesta a la fotografia- mestre i director d'una escola pública, escriptor i cinèfil, savi, i amb un gran sentit de l'humor. Li demano que m'expliqui com va néixer aquest grup i què fa.

I això és el que em diu: *Aquest cor -hi pot cantar qui vulgui i hi hem anat incorporant algunes coreografies- neix durant una de les Jornades Pedagògiques 3-12 -que organitza el Grup de Coordinació d'Escoles 0-12, format per diversos col·lectius en favor de la renovació pedagògica- i, des de llavors actuem a la cloenda de les Jornades de cada any, a algunes*

que ens han acompanyat al piano.

Les lletres les escric jo mateix i parteixo de melodies conegudes que canvio tot sovint. La gent que ens escolta s'ho passa força bé i nosaltres moltíssim. La prova està que la gent que marxa de l'escola torna per aquests assumptes. Estem necessitats d'experiències una mica humorístiques, perquè sempre anem de transcendents, i una mica de conya relaxa l'ànima.

Voldria deixar clar que no som una coral, perquè en una coral qui canta en sap i a la nostra canta qui vol, tant si aïna com si no, i tot i això queda prou bé. Ja veieu que no tenim àvia.

Amb flors, les queixes no punxen tant

Escoles d'Estiu per a mestres i, quan ens ho demanen, en actes que organitzen els Moviments de Renovació Pedagògica. La direcció de la coral la porta una mestra de música, ara dues, perquè la primera ja no treballa a l'escola, però continua col·laborant-hi, i s'hi ha afegit la que hi treballa actualment. Això ens passa: hi ha gent que ja no treballa a l'escola, però s'afegeix a totes les conyes marineres. La primera directora es diu Jordina Oriols -una de les ànimes de l'invent- i la segona Sònia Serra. A més, hem tingut algunes mestres o exalumnes

Puc assegurar, perquè els he sentit més d'una vegada, que el finíssim sentit de l'humor del Jaume arriba al fons de les qüestions amb les lletres perfectament encaixades. La seva gràcia, el seu *savoir faire* quan les presenta i la bona i divertida manera de cantar-les fan que, efectivament, les persones que els escolten s'ho passin molt bé. Inclús el conseller d'Educació s'hi fa un tip de riure, tot i que la ironia l'esquitxa gairebé sempre...

Maria Josep Udina

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CANTONIGRÒS

L'edició de 2008 es va celebrar del 17 al 20 de juliol.

El Cor Infantil Claudefaula de Girona i l'Elenco Perú de Ritmos y Costumbres de Barcelona, van rebre un dels Premis del Festival.

El 27è Festival se celebrarà del 16 al 19 de juliol de 2009.

Si us hi voleu inscriure, ho heu de fer a la categoria a la qual correspon la

vostra coral: Cors mixtos de fins a 40 veus, Cors infantils fins a 40 veus, Cors femenins fins a 36 veus, Cors mixtos, femenins, masculins o infantils fins a 40 veus, Grups de danses folklòriques fins a 35 components instrumentistes inclosos.

Cal enviar la inscripció abans del 31 de gener de 2009, amb tota la informació possible de la formació que s'hi inscriu: història, fotografies enregistraments, DVD, CD, VHS... Trobareu més

informació, al web www.fimc.es, i podeu inscriure-us al correu fimc@fimc.es.

27 Festival Internacional de Música de Cantonigròs

Del 16 al 19 de juliol 2009
Cantonigròs - Catalunya

EUROPA I ELS SEUS CANTS: 10a. EDICIÓ

Per desè any consecutiu s'ha celebrat a Barcelona el concurs Europa i els seus Cants. Enguany s'ha fet del 24 al 28 de setembre.

Aquesta competició va néixer amb la idea de celebrar-la cada any en una ciutat diferent, però la de Barcelona l'any 1999 va funcionar tan bé, que a partir de llavors es fa sempre a la

capital de Catalunya. La FCEC col·labora de manera molt activa a aquest esdeveniment.

Enguany hi han participat:

-En la categoria de Cors Mixtos d'un mínim de 40 veus: Cor mixt SPD Jedinstvo de Bòsnia-Herzegovina; Belcanto Linsengericht, d'Alemanya i Cor Amicii della Musica, de Romania. El

cor Amicii della Musica n'ha obtingut la Medalla de Plata i Belcanto Linsengericht la d'Or, amb la qualificació de millor cor d'aquesta categoria. -En la categoria de Cors Mixtos de 16 a 39 veus: Cor Gusla, de Bulgària; Cor de Cambra Pärnu, Vanalinnä Segakoor i Vene Koorikapell, d'Estònia; Cor Mixt Sommelo, de Finlàndia; Cor Mixt Saldava, de Lituània; Cor Academical

Europa i més enllà

Lublin Environment University, de Polònia; Cor de Srpsko Znanstveno Pevacko Drustvo "Neven", de Sèrbia. Els cors Academical, Sommelo, Saldava, Vene Koonikapell i Gusla, n'han obtingut la Medalla de Plata i Vanalinnai Segakoor i Pärnu Chamber -millor cor d'aquesta categoria- la Medalla d'Or.

-En la categoria de Cors Masculins de 16 a 39 veus: Cor Tümpu, d'Estònia; Cor Sant'Alene de Tula i Cor Voces e Ammentos de Garteddi, d'Itàlia. Les corals Voces e Ammentos de Garteddi, Tümpu i Sant'Alene -millor cor

d'aquesta categoria- n'han obtingut la Medalla de Plata.

-En la categoria de Grups Vocals fins a 12 veus: Klapa Dispet i Klapa Braciera, de Croàcia. Klapa Braciera i Klapa Dispet -millor cor d'aquesta categoria- n'han obtingut la Medalla d'Or.

-En la categoria de Cors Joves fins a 21 anys: Cor Infantil Lel, de Rússia, que n'ha obtingut la Medalla de Plata.

-En la Categoria de Cors de Gospel d'1 a 30 veus: Il Coretto dei Pinguini,

d'Itàlia, que n'ha obtingut la Medalla de Plata.

La Copa Europa i els seus cants s'ha lliurat al cor que ha obtingut les màximes qualificacions de totes les categories: Belcanto Linsengerich, d'Alemanya, que dirigeix Gerd Zellmann.

Fora de concurs han actuat: Coral Armonia, Cor Altre Note, Cor Polifònic Farnesiano i Cor d'Oficis Schola Cantorum, d'Itàlia.

Intergeneracional

SING THE BRIDGE

Anticipant-se al 23è Concurs Coral Internacional Béla Bartók, el Festival Europa Cantat, l'Europa Cantat d'Europa Central i de l'Est, el Festival de Folklore, Músics sense Fronteres, Fönix Events Organizing Non-Profit Ltd. i l'Associació de Cors i Orquestres Hongaresos (KÓTA) van presentar *Canta al Pont, Cant Coral i Diàleg Intercultural*, del 27 al 31 de juliol. Un seminari-taller dirigit als cors de l'Europa Central, de l'Est i del Sud-Est, el primer d'aquest tipus, amb la intenció de preparar noves edicions anys a venir.

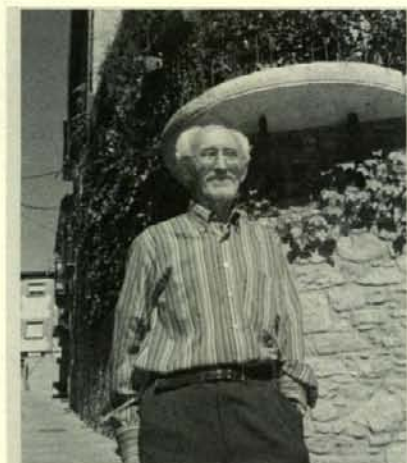
Canta al Pont ha explorat com els cantaires poden contribuir a la reconciliació de pobles en conflicte als seus respectius països o regions. Els participants han adquirit noves eines, nous contactes, recursos i idees que podran fer servir per eliminar barreres i construir comunitats.

L'esdeveniment va reunir cors i cantaires de Bosnia-Herzegovina, Xipre, Estònia, Hongria i els Països Baixos així com experts de diversos punts d'Europa. *Pontanima* de Bosnia-Herzegovina va interpretar música sacra de les quatre religions de la regió: catòlica, ortodoxa, jueva i islàmica. Un cor bi-comunal, amb cantaires greco-xipriotes i turco-xipriotes, i un segon cor greco-xipriota van cantar amb sentiment sobre una comunitat unida. Dos cors de noies d'Estònia, l'un format per estonianes i l'altre per russes, van descobrir que poden compartir esperances mitjançant la música. Un cor hongarès i un cor gitano també d'Hongria van trobar un terreny comú. Tots ells van compartir les seves històries i les seves cançons. Van aprendre els uns dels altres, els uns van inspirar els altres i, el més important de tot, van cantar aplegats i els uns per als altres.

Els tallers i les sessions plenàries anaven a càrrec d'experts i cobrien aspectes com ara *la música i el cervell, la cançó sense paraules, el cor com a comunitat, la reconciliació, la improvisació, l'origen del cant, i la construcció de ponts de música*. Els concerts van mostrar la diversitat de la música coral i la gran disposició dels cors vers el diàleg intercultural. Cada participant va marxar del seminari amb noves amistats, amb noves idees i amb una nova comprensió de la relació entre la música i la comunitat humana, que, un cop a casa, podran fer servir en el treball amb les seves respectives comunitats així com en les seves vides.

Amb el suport de:
El Fons Nacional Cultural d'Hongria
El Ministeri d'Educació i Cultura d'Hongria i
Open Society Institute (Institut per una Societat Oberta) de la Fundació Soros, New York, USA

CONSTANTÍ SOTELO I PARADELA

Enèrgic, agradable, decidit, incansable, atlètic... són adjectius que defineixen Constantí Sotelo, professor de música d'Educació Secundària a l'IES Sant Josep de Calassanç de Barcelona. Gallec de naixement, balaguerí d'adopció des de la seva infantesa, fa més de quaranta anys que es dedica a la música, i a la música coral en particular, amb estudiants del seu centre i aconsegueix reunir altres corals d'Instituts des de fa quinze anys.

En fa trenta que va fundar la Coral Canticòrum, que encara dirigeix. És també subdirector de la Banda Simfònica de Roquetes Nou Barris i director dels Concerts de Cambra de la Masia de la Guineueta....

A més de tot això, corre una hora diària i participa en curses atlètiques... És a dir, que té temps per a tot.

Aquest any 2008, és l'any de reconeixements: El Departament d'Educació de la Generalitat li acaba de donar el *Premi Catalunya d'Educació, Marta Mata*.

L'Ajuntament de Barcelona li atorga també la Medalla d'Honor de la Ciutat.

Ens trobem a l'aula de música del seu Institut, al Districte de Sant Martí de Barcelona. Quatre parets ornamentades amb elements musicals que aguanten tota la història del Constantí com a professor.

Quin va ser el teu primer contacte amb la música?

Al poble on vaig néixer, que és a prop d'Ourense, vaig tenir el primer contacte amb la música, durant la Festa Major. Devia tenir uns 7 o 8 anys i em va

impressionar molt una banda de música on un nen com jo tocava el clarinet. Vaig pensar: m'agradaria ser com ell. La llavor va quedar allà amagada i suposo que va anar germinant.

Als 10 anys vaig venir a Catalunya perquè al meu pare, guardia civil, el van destinar a Esterri i a Balaguer. Eren els anys 50 i a Balaguer vaig començar a sentir i a fer música. Jo feia d'escolà a la parròquia, on hi havia un organista, Mn. Ramiro Ballarín i, posteriorment, Mn. Josep Llorens. Recordo que tocaven molt bé l'harmònim i jo passava estones escoltant-los i mirant. A vegades em feien fora perquè no els deixava veure l'altar... Els escolans cantàvem, i a la parròquia hi havia també un cor de noies. Una disposició dels bisbes prohibia que les noies cantessin a l'església. Un any, per la Festa Major van venir alguns bisbes i la parròquia de Balaguer va voler lluir l'escolania; de manera que nosaltres vam cantar a primera fila, però reforçats pel cor de noies, amagades al nostre darrere... Quines coses!!!

També recordo la meua estada als Pares Escolapis, on vaig estudiar i formar part de l'escolania, dirigida pel pare Joan Farràs, que encara viu.

A Balaguer vaig tenir el meu primer professor de música, Domingo Gardeñes, que dirigia una orquestra amb el nom de *Domingo y sus bohemios*.

De l'any 1954 al 1966 vaig estar al Seminari de La Seu d'Urgell estudiant Humanitats, Filosofia i Teologia. Als plans d'estudis del Seminari hi fèiem música i solfeig i cant gregorià. A més, el Sr. bisbe Iglesias Navarri, molt amant de la música, va posar 8 o 9 pianos al nostre servei. Allí vaig aprendre molt: solfeig, piano, cant coral i cant gregorià, gràcies als professors Mn. Josep Comes, Mn. Albert Vives i Mn. Antoni Cagigós.

De l'any 1966 al 1972, mentre era professor al Seminari, vaig regular els meus estudis musicals en una acadèmia dirigida pel professor Isidre Marvà. Posteriorment vaig fer els estudis superiors a Barcelona amb els professors Josep Ma. Llorens, Pere Vallibera, la senyora Nadal, Enric Ribó, Maria Cateura i Josep Crivillé, entre altres.

I quan vas començar a ser professor de secundària?

Des de l'any 1972 al 1977 vaig ser organista de la parròquia de Balaguer,

director de l'Orfeó Balaguerí i professor de l'IES Ciutat de Balaguer. També vaig fundar una coral a l'Institut, amb nois i noies.

L'any 1977 em vaig traslladar a Barcelona i vaig ser professor interí de música al Patronat Ribas. L'any següent em vaig traslladar a l'Institut Pau Vila de Sabadell. Dels set anys que vaig estar al Pau Vila, en tinc molt bons records, sobretot en el camp de la música: festivals, mostres i, de manera especial tinc un gran record de la Coral Pau Vila, formada per alumnes i professors: Manuel Zurita, Josep Carbonell, Pepita Pastor... Entre els alumnes de la coral vull destacar alguns músics de gran prestigi en l'actualitat: Jordi Cubino, Frederic Oller, Josep M. Capdevila -Sergio Dalma- i Josep Vila Casañas, que sovint diu que li vaig descobrir la febre musical... Gràcies, Josep, per la teva sinceritat i delicadesa.

I a més de fer de professor de música, has muntat corals allà on has anat.

Si, és veritat. Sempre he intentat crear corals de joves; penso que és un element de gran valor per a la formació humana i per la sensibilització artística. A La Seu vaig fundar una coral peculiar, integrada per estudiants del Seminari i noies de l'Ensenyança... Avui encara se'n parla. A Sabadell vam formar una coral de gran nivell tècnic i els 22 anys que he estat al Sant Josep de Calassanç, sempre he tingut una coral més o menys reixida.

La Coral, és una activitat voluntària per als nois i les noies o és un crèdit o assignatura?

Hi ha hagut de tot: en principi era voluntària i s'hi apuntaven molts nois i noies. Amb la implantació de la LOGSE les condicions han canviat bastant. Ara ho faig de forma mixta: tinc una hora extraescolar assignada i aprofito una hora de les matèries optatives de música i una hora de les tres que tinc a l'r d'ESO.

Quan i com vas començar a contactar amb corals d'altres instituts?

Primera etapa: Inici

L'any 1992, amb l'amic i professor Manuel Zurita, que també tenia una coral a l'IES Congrés de Barcelona vam anar al Departament d'Educació a parlar d'organitzar una Trobada de Corals d'Institut amb la M. Josep Prats, en aquell moment responsable dels ensenyaments artístics, i ens en va facilitar les adreces. Vam tenir la sorpresa

d'una resposta molt positiva. Els dos primers anys vam fer la trobada al meu Institut i ja amb la col·laboració de l'amic i professor Tomeu Janer. El tercer any vam sortir de Barcelona per anar a Sant Boi de Llobregat, guiats pel Tomeu Janer, llavors professor de l'Institut d'aquesta ciutat.

Segona etapa: Divulgació

La 4a. Trobada marca un abans i un després. Una vegada consolidada la nova llei d'Educació, la vam convocar a Barcelona, al Col·legi de Sant Joan Bosco, amb l'organització compartida entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat i la comissió de sempre.

La 5a. Trobada es celebrà a Igualada, al Teatre Municipal l'Ateneu i El Cercle Mercantil. La 6a. Trobada es va fer l'any 2000 a Reus, i hi vam estrenar el nostre himne: El cant de la Trobada, amb text de Joan Prats i música meua.

Els anys següents es feren les trobades a Lleida i a Terrassa.

Tercera etapa: Consolidació

La 9a. Trobada tingué lloc a Barcelona ciutat, a l'Auditori. Hi van participar més de 1.800 alumnes i ens hi va acompanyar l'orquestra de la JONC dirigida pel professor-inspector Josep Roda. Va presidir el concert la consellera d'Educació de la Generalitat, Carme Laura Gil.

Els anys següents es feren les trobades a Tarragona, a Girona, a Tortosa, presidida per la consellera Marta Cid, i a Granollers; i el darrer any es va celebrar la 14a. Trobada a Sabadell.

Les dues darreres Trobades es van fer amb 3.000 alumnes de 70 centres docents i presidides pel conseller Ernest Maragall.

Les Trobades de corals són un fet social-musical molt interessant i arrelat arreu, als centres públics i privats de Catalunya. Moure actualment més de 3.000 joves al voltant de la música i el cant, és fantàstic. No cal dir que impliquen una logística molt complexa. Cal agrair l'esforç que fan el Departament d'Educació a través dels Serveis Territorials i els Centres de Recursos Pedagògics de les diferents demarcacions i els Ajuntaments de Catalunya on es fa la Trobada.

No cal dir que la implicació de la subdirecció general d'Ensenyaments artístics és total. Gràcies, Eulàlia Thatcher i a les teves col·laboradores: Mireia Datzira i Mercè Plana.

I ara em toca anunciar que la 15a. Trobada de corals serà el 29 d'abril de 2009 al Palau Sant Jordi de Barcelona. Serà una gran festa i un gran concert, amb la col·laboració de l'Ajuntament, del Conservatori Municipal de Música, del Consorci d'Educació, i les Subdireccions Generals d'Ensenyaments Artístics i d'Ordenació Curricular del Departament d'Educació.

En aquests moments, quins nois i noies canten a la teua coral de l'Institut?

Trenta nois i noies de 1r, 2n i 4t. d'ESO, que són de procedències ben distants i diverses: Espanya, Xina, Equador, Perú, Marroc, etc. La música uneix. És un llenguatge universal. I cal adaptar-se a cada circumstància

Què creus que aporta a l'educació dels nois i les noies el fet de cantar en una coral a l'Institut?

És una activitat molt positiva, perquè la música és un element de cohesió social i, si la cohesió social sempre ha estat un pilar fonamental, avui dia ho és encara més.

El fet de cantar en diferents idiomes, català, castellà anglès...etc., ajuda molt a descobrir altres cultures. Al meu Institut, com en tants d'altres, hi ha una gran diversitat cultural procedent de diverses nacionalitats, i cantar els ajuda molt a connectar. Fa pocs dies, una alumna marroquina de 1r. d'ESO, la Sohaira, ha fet un solo a *Boig per tu*, amb molt bona dicció, bona veu i afinació.

Quina és la motivació que fa que s'apunten a la Coral?

Poden ser diverses: l'amistat entre el professor i els alumnes, l'amistat entre ells mateixos, les possibles sortides o excursions. Una vegada vénen a la coral, comença la meua feina: tria de repertori, dinàmica de l'assaig, moviment corporal, dansa, etc.

Quin tipus de repertori tries? Modern, clàssic, musicals...

Aquest és el gran i greu problema. Ells, d'entrada, voldrien cantar els temes de

moda i que canten les grans solistes de la televisió. I això, sovint no és possible ni per l'obra ni per la seva veu. Cal, no obstant, tenir una gran varietat de temes i estils: clàssics, gospel, musicals, populars catalans i populars d'altres països...De fet, el pas per la coral els sensibilitza en el camp musical i això és molt important per la seva vida.

Saps si alguns dels nois i les noies de la teua Coral quan han sortit de l'Institut han cantat en corals o si s'han dedicat a la música?

Sí, n'hi ha bastants: l'actual director de l'Orfeó Català i dels cors de RTVE, Josep Vila i Casañas, com ja he dit, Frederic Oller, actual professor de música al Conservatori Municipal de Sabadell. Altres alumnes de Sabadell, músics actualment, són: Jodi Cubino, cantant, compositor i productor musical; Josep M. Capdevila -Sergio Dalma-, Albert Pla, cantant satíric...

En la meua època de l'IES Sant Josep de Calassanç, 1986-2008, he descobert molts amics músics que ja estudiaven música pel seu compte: Carles Vela, actual sotsdirector de la Coral Canticòrum i director de la Coral Santa Eulàlia; Elisenda Carrasco, directora dels cors juvenils de l'Orfeó Català i del cor de Noies Voxalba, Andreu Brunat, director de cors i flautista... I parlant d'alumnes músics, vull agrair a un conjunt instrumental de gran qualitat la seva col·laboració a l'edició del meu llibre *La Música a l'abast*, amb l'enregistrament de quaranta-un temes, que hi ha al llibre. Gràcies Víctor Anton, Sandra Arguís, Anna Aubià, Josep Ma. Brasó, Elena Cuixart, Irene Fernández, Jordi, Lluís i Mar Segura...

Vas ser president de la Junta de Professors de Música d'Instituts, de la qual parlaves abans. Explica com va ser que vas aconseguir que se us reconegues el títol.

Era l'any 1978. Jo era a Sabadell com a professor de música al Pau Vila i vaig conèixer un grup de professores de música de Barcelona: Mercè Domeque, Dolors Farré, Eulàlia Lagarriga, etc., i vam començar la nostra lluita per aconseguir l'homologació dels nostres títols de conservatori. En el pla d'estudis del 1975 es contemplava la música en el primer curs de BUP, amb el títol *Música i actividades artístico culturales*. Per tant,

es podia fer música o no fer-ne, i la podia donar un llicenciat de qualsevol matèria. Els músics podíem accedir a professors interins o no, segons la voluntat del director de cada centre. Per tant, estàvem en molt males condicions.

Com a Junta de Professors ens vam posar en contacte amb altres localitats d'Espanya. A Madrid hi havia la seu central de l'Associació. El problema legal que teníem els músics era que la nostra titulació acadèmica no era reconeguda oficialment com a llicenciatura i, per tant, no podíem accedir a les oposicions.

El nostre objectiu era aconseguir el reconeixement oficial dels nostres títols de Conservatori. A Catalunya vam tenir la sort de comptar amb la inestimable col·laboració del llavors Rector de la UB, Antoni M. Badia i Margarit i del diputat Miquel Roca Junyent. Finalment, el Ministeri va promulgar un decret no de llei pel qual els títols professionals del pla quaranta-dos i els títols de professor superior del pla seixanta-sis quedaven homologats al de llicenciats. Tot seguit es van convocar per primera vegada a la història les oposicions per a professors de música d'Institut. Va ser l'any 1984.

Ara es reconeix la teva feina, la teva dedicació a la música i a l'educació musical. El Departament d'Educació et concedeix el Premi Catalunya d'Educació Marta Mata, com a persona que excel·leix en la seva tasca en pro de l'educació musical, per la seva dedicació als centres i a l'alumnat, i diu que has anat més enllà de les classes de música, perquè has tingut com a objectiu l'educació integral dels alumnes. Què sents?

Quan ho vaig saber vaig sentir una gran sorpresa i emoció... Després, molta felicitat i molta emoció per molts motius. La música i la pedagogia musical han estat i són la meua vida. Per tant, no necessito premis. El premi més gran per a mi és que un alumne s'emocioni quan toco, per exemple *Per a Elisa* de Beethoven, quan el trobo pel passadís i em demana una versió facilitada de qualsevol tema per a la flauta o el teclat o quan els nois i les noies escolten un tema clàssic... Això és fantàstic, per que vol dir que hi ha confiança i amistat.

Naturalment que el premi em fa il·lusió i és un premi personal, que jo voldria que fos un premi a la pedagogia musical i a tots els professors, companys meus. A ells els el dedico.

Aquest premi m'ha comportat centenars de felicitacions i escrits que agraeixo moltíssim. Gràcies a tots els que heu donat suport a la meua candidatura. No us oblidaré mai! Gràcies a les Subdireccions Generals d'Ordenació Curricular i d'Ensenyaments Artístics i Especialitzats per haver-me proposat com a candidat pel Premi Catalunya d'Educació.

Em permeto afegir que a Marta Mata, amb qui vaig treballar molts anys, li hauria agradat molt que hagin donat el premi que porta el seu nom a una persona com tu, el tipus de mestre en qui ella creia. Però hi ha, a més, la Medalla d'Honor que t'atorga l'Ajuntament de Barcelona.

Sí ja veus quines coincidències tan sorprenents i maques.

Pel que fa a la Medalla d'Honor 2008, és un reconeixement a la tasca dinamitzadora que estem duent a terme a Nou Barris des de fa més de 30 anys: des de la fundació de la Coral Canticòrum l'any 1979 hem fet més de 600 concerts, tots gratuïts. Des de 1992 col·laboro amb Viceç Navarro, com a sotsdirector de la Banda Simfònica Roquetes Nou Barris. També, com consta al començament d'aquesta entrevista, dirigeixo els Concerts de Cambra a la Masia de la Guineueta, amb la col·laboració del Districte de Nou Barris, de la Fundació Pro Cat, del Centre Cultural *Els Propis* i del Fòrum Cultural Fotoclub Guineueta.

En referència a la pedagoga Marta Mata, t'he de dir que em sento molt humil i senzill davant de l'empenta i l'obra pedagògica que ella va fer. Rosa Sensat ha esdevingut un arbre frondós de la pedagogia, que reflecteix la vàlua intel·lectual i humana d'aquesta gran persona que hi va posar els fonaments.

Ja abans que et donessin els premis eres un referent en el cant coral dels adolescents. Ara encara ho ets més. Quin consell donaries als professors de secundària en general i als de música en particular?

Pregunta difícil de contestar, M. Josep. Jo els diria a tots plegats que estimin allò que fan i que sàpiguen fer allò que estimen. La música, més que altres matèries, té la qualitat d'arribar a la intimitat dels alumnes mitjançant les vibracions i la comunicació. Però per poder arribar a aquesta comunicació, cal un ambient i unes condicions que en ocasions són difícils de trobar a les aules. Crec que és molt important

l'actitud del professor davant la classe. Si ens veuen enamorats de la matèria ho noten, i la nostra feina serà eficaç en un percentatge molt elevat. No és fàcil, perquè l'ambient en què et trobes algunes vegades no és el més adient per comunicar.

I als directors de corals de gent jove o que volen incorporar gent jove a la seva coral?

Cal que es prenguin la feina seriosament: que preparin bé els assaigs, que expliquin el perquè de les harmonies i de les composicions, el context de cada obra, la necessitat del solfeig i de la tècnica vocal. També els diria que humanament siguin permeables a d'altres cors de més edat i als fets socials del mateix barri i ciutat. Pel que fa als repertoris dels concerts, els diria que no dubtin a introduir-hi els elements bàsics de la comunicació: la mirada atenta, l'expressió dels ulls i de la cara, i d'incorporar-hi el moviment i la dansa.

Finalment, com veus el futur del cant coral al nostre país?

Abans de respondre aquesta pregunta, deixa'm mencionar i agrair el treball que han fet i fan encara a casa nostra alguns prohoms del cant coral. Personalment estic molt agraït per la llavor que em va sembrar l'amic Lluís Virgili de les Terres de Lleida, en els cursos *A coeur joie*, i al mestratge que he rebut d'Oriol Martorell, Manel Cabero i Enric Ribó. Han estat mestres que han creat escola. Ara tenim un estol jove de directors de gran prestigi que estan creant escola a través de diferents cursos: els que Organitza la FCEC i d'altres, com els Audicor, etc.

Per tant, el futur el veig engrescador i positiu. Hi ha una gran quantitat de corals infantils, de cors joves, de cors de Clavé, de cors mixtos, de cors de la tercera edat, grups d'havaneres... Són milers de persones que diàriament es reuneixen per cantar. Això no ho para ningú. M'atreveixo a dir que actualment estem gaudint d'una de les èpoques més riques de la nostra història coral, gràcies a la professionalitat i la tècnica de molts cantaires i dels seus directors.

I donem l'entrevista per acabada, anem a fer un cafè i en Constantí continua parlant d'experiències viscudes i de projectes de futur, amb l'energia de qui no pot parar. És, decididament, del tipus de persones que fan que el món vagi endavant.

Maria Josep Udina

CAP A UNA NOVA

90 ANYS DE LA GERMANOR D'ORFEONS DE CATALUNYA -2A PART-

En l'A quatre veus anterior vam descriure el context i el marc de l'Assemblea de la Germanor d'Orfeons de Catalunya, des de la ponència del mestre Lluís Millet, director de l'Orfeó Català. Aquest article n'és la continuació.

La ponència del mestre Francesc Pujol

Va tractar sobre la *Vida econòmica general dels Orfeons i estudi d'una sòlida i productiva organització que pugui donar estabilitat i medis suficients a l'expansió artística dels mateixos*, si bé no es va poder estar d'iniciar-la amb un discurs abrandat i idealista:

En aquesta beneïda terra catalana que Déu ens ha dat per estada s'hi fan una llei d'homes que duen tan endinsada la dèria del bell cantar, que és cosa de meravellar-se'n. Porten a dintre totes les cançons de la vida: les de Déu, les de la pàtria, les de l'amor; uns homes que viuen per cantar, i no canten per viure...

A continuació remarca la funció del moviment coral -primer el claveria i a continuació l'orfeonístic- en la creació de la nostra consciència artística nacional. L'empremta de la Renaixença és, doncs, ben clara.

Les dificultats a fer front

Tanmateix, alhora que observa com l'estol de cantaires creix de dia en dia, adverteix de les dificultats que poden ofegar o desmembrar aquest moviment. D'una banda, les artístiques, *tals com poca aptitud, o mal caràcter, o temperament inadequat en el cap conductor*. Però també les de caràcter econòmic, *que afecten de manera principalíssima la vida artística de molts orfeons i que fan que la realització de la seva finalitat artística i la seva existència mateixa esdevinguin precàries, ja que un orfeó no pot dependre només de l'esperit de sacrifici dels seus mestres, o de llur posició social*.

De l'enquesta realitzada sobre la situació dels orfeons dedueix que, dels quaranta-dos orfeons que van

respondre-la, n'hi ha quinze els mestres dels quals exerceixen les seves funcions d'una manera gratuïta; que altres quinze retribueixen els mestres llurs amb emoluments insignificants; que dels dotze restants, sols els mestres de cinc o sis perceben retribucions regulars, i que els restants són retribuïts massa modestament. *Si aquesta situació no es pot remeiar, no és exagerada la temença d'un desmembrament paulatí en la avui ja gran família dels orfeons de Catalunya*.

Un projecte integrador de l'orfeonisme a l'escola i a la societat

Per tal de fer front a aquesta situació, Francesc Pujol proposa el projecte d'aconseguir de l'Estat la implantació del estudi obligatori del solfeig i teoria de la música a les escoles públiques de les poblacions on hi hagués constituït o es constituï un orfeó, i que fossin els mestres dels orfeons els que donessin les ensenyances esmentades, percebent els emoluments que s'estipulessin en retribució d'aquest servei. Amb l'avantatge de posar a disposició dels mestres dels orfeons una quantitat de nois utilitzables per a les finalitats artístiques de cada orfeó, preparant a l'ensens els homes de demà amb una cultura musical altament profitosa.

No obstant, el temor de dependre dels vaivens de l'Estat i del fet que algun dia per unes o altres raons, i per uns o altres medis poguessin els orfeons de Catalunya veure's entregats a directors no catalans, porta al ponent a la convicció que sols a Catalunya es pot cercar remei als mals de les coses de Catalunya. I es pregunta si els orfeons, essent de fet, una munió d'escoles populars de música, no haurien de rebre el suport econòmic de la Mancomunitat, que ostenta la més alta representació de nostra terra. Vet aquí una proposta gairebé orgànica d'integrar l'orfeonisme a l'escola i a la societat.

La ponència del mestre Joan Llongueres

El tercer ponent, a *Vida social d'un Orfeó*, comença amb un plantejament

Joan Llongueres

teòric que li permet donar un sentit social fort a l'orfeonisme: *L'home és al món per viure en comunitat*. Llongueres remarca com, en tots els ordres, *l'home es val de la comunitat organitzada per a retrobar-se a si mateix i per essencialment educar-se i esdevenir millor*. El gruix de la part teòrica de la seva ponència es basa en el valor de la música i del cant, per a crear comunitat:

El cant coral, creador de comunitat i de pàtria

Des dels temps més primitius ha sigut sempre la música una de les formes més essencials d'enaltiment humà. I quan la música ha brollat fervent del més bell i delicat dels instruments sonors, de la veu humana, i ha brollat d'una manera col·lectiva, en germanívola comunitat, fonent-se i harmonitzant-se les unes veus amb les altres, abrandant-se totes al plegat en una sola flamarada ardent i purificadora, en un cor compacte i unificat d'esperit, ha assolit la música la seva forma més viva, més perfecta i més transcendental: aquella en la qual es pot exercir una acció més directa damunt de les multituds, damunt del poble que troba en ella els ressons de les seves aspiracions més nobles, de les seves creences més arrelades, dels seus amors més intensos i àdhuc de les seves ires més apassionades i de les seves més delirants fruïcions.

El valor educatiu de cantar en cor

Llongueres era un home ple d'ideals, i alhora un pedagog i un músic eminent. Dels que creien en el valor de l'educació com a instrument de millorar la societat. Val la pena seguir el seu raonament:

Cantar en cor és viure en comú d'una manera digna i bella, la més plena d'elevació i de sentir les joies i les dolors, les sensacions i els dalers, les aspiracions i els ideals de tota la humanitat. El cantar en comunitat és per excel·lència la forma social i popular de l'art. En ella tothom hi troba el seu lloc propi. Xics i grans, nins i vells, fadrins i donzelles, tots tenen la veu per cantar i el cor per sentir. La comunitat en el cant és el símbol i la norma també de tota comunitat humana. Per això com més l'home aprengui a sentir aquest elevar la veu, i el cor amb ella, en comú, més sensible serà també a la bondat i a la bellesa de les coses de l'esperit.

Per cantar en comú, com per viure en comú, cal aprendre a estimar i a respectar; per damunt de totes les coses, la bondat i l'harmonia del conjunt. Cal ésser coratjós per sacrificar-se contínuament en profit d'aquesta harmonia que sosté totes les coses. Cal ésser generós per a donar-se tot sencer a l'obra de tots. S'ha d'ésser dòcil, (que també és un plaer; això) per obeir; en allò que sigui convenient i útil, en plena consciència que és un acte de voluntat obeir a qui comana. S'ha d'ésser conscient i dominador de sí mateix per a poder-se oblidar i fondre's sense aportar destorb ni perjudici, ans bé força i precisió i fermesa, al contingut de la comunitat.

El cant coral, un nou ideal per a una nova joventut

Aquesta exposició pren més força si ens adonem que està pronunciada l'any 1918, just acabada la Primera Guerra Mundial:

En aquests temps nostres, dolorosos i punyents, més que mai la comunitat apareix i apareixerà cada vegada més poderosa i triomfant. Per entre les tenebres terribles d'aquesta guerra afosa i crudel, la més gran que els segles hauran vist, semblen ja besllumar-se temorenques les noves vies per on seran retrobades les eternes virtuts socials.

D'aquí la significació de la recent creada Germanor d'Orfeons de Catalunya.

Veieu-nos aquí reunits per parlar i tractar d'assegurar per tots els mitjans possibles aquest viure en comú tan hermós i tan noble que en diem l'art coral català. Si som aquí reunits és per a defensar i vigoritzar, amb tota la força de la nostra fe, de la nostra joventut i dels nostres entusiasmes, amb tota la força dels nostre ideal artístic, un altre interès espiritual i moral. Aquest és l'interès sagrat dels orfeons de nostra terra, tan nostres i característics, que mantenen el caliu de la nostra ànima nacional. Heus aquí una bandera a l'entorn de la qual deuria aixecar-se vigorosa i decidida una nova joventut. Aquesta és al meu entendre la nostra missió més immediata: desplegar arreu, amb valentia i amor, grans banderes d'ideal, grans banderes d'amistat i afermament i aixecar les joventuts esmaperdudes i emportar-nos-les enllà, a l'impuls de les banderes, on el sol i l'aire pur les despertin i les moguin a forta compenetració i a nova vida. És una missió gairebé apostòlica que hem de fer arreu, per cabanes i palaus, per carrers i places.

Com Clavé, Joan Llongueres remarca la capacitat regeneracionista del moviment coral:

Enfront de la joventut egoista i viciada del casino o del cinema, del joc embrutidor o de la lascívia desenfrenada, de l'apatia rutinària mancada de tota idealitat o del materialisme enervant, més groller i més vulgar, és precis reclutar, per tot on sigui, una joventut que es mantingui pura encara, una joventut que pugui encara detestar tota cosa vana i viciosa i pugui créixer amiga de l'estudi i de tot treball fet amb deguda dignitat; una joventut que pugui creure i esperar; una joventut que pugui tenir ideals i amors; una joventut apta per a

l'esdevenir, entusiasta i decidida; una joventut amb afany sincer de redempció i que pugui ésser capaç de donar sa mateixa vida per aquesta redempció; una joventut fresca i sana; una joventut generosa; una joventut, en fi, activa i heroica que espiritualment sigui digna de saber retrobar-se i coincidir.

L'ètica d'una estètica

Tot i ser paraules dites fa noranta anys, certament fan pensar. Una altra cosa que, en aquest context, Joan Llongueres remarca és la qualitat i el caràcter del repertori musical:

Que la música que es canti no sigui depriment o malaltissa, atormentada o obscura. Els nostres autors compositors poden fer molt per la eclosió dels sentiments musicals de la nostra gent senzilla i per la vida de les nostres populars institucions orfeòniques. Han de copsar aquell pregon sentit estètic que hi ha en l'esperit de nostra raça i integrar, en llur manera de sentir i transmetre la música, aquella substància musical tradicional que dona una fesomia i un caràcter ètic a tot lo nostre.

Els cors de la nova Catalunya deuen ser francs, clars, robustos, sincers, sans, vigorosos, estimulants, fervents, heroics, ja que el nostre poble té el deure d'ésser, en tot, ardit, esperançador i optimista perquè és un poble que renaix i retorna a nova consciència i a nova vida. L'atractiu i la bellesa de les obres a cantar evidentment serà un dels millors estímuls, per als cantaires i per als auditors, però, no n'hi haurà prou; cal cercar-ne de tota mena per a que l'obra s'aguanti ferma en tots indrets.

Propostes d'actuacions als orfeons i a la Germanor

D'entre les activitats que proposa organitzar, conjuntament cada orfeó amb la Comissió permanent de Germanor dels Orfeons de Catalunya, i les corporacions i personalitats representatives de la vida cultural, econòmica i social, un **cicle de conferències** estimulants, un seguit de **prèdiques** abradores o converses amistoses, encarregades a

L'Orfeó Gracienc als boscos de Vallvidrera, 1913

persones eminents i que estimessin amb passió aquesta obra dels orfeons. Es donarien a totes les poblacions de Catalunya on hi hagués un orfeó, en un lloc públic, i s'hi convidaria molt especialment la joventut. Seria una sembrada d'ideal. I alhora els orfeons hi exposarien el seu pla d'estudis i de treball.

Una altra actuació seria la publicació periòdica de quaderns o butlletins on es fes ressenya de la vida artística, social i econòmica de l'entitat, i s'hi tractessin aquelles qüestions doctrinals o de tècnica i teoria musical que poden interessar i convenir als cantaires. Aquestes publicacions s'estendrien als cantaires i als protectors de l'orfeó i serien obertes a tota la població. No substituirien sinó que complementarien en l'àmbit local la *Revista Musical Catalana*, que hauria d'esdevenir el portaveu de tots els orfeons i de tota la vida musical de Catalunya.

Una altra proposta seria la celebració d'aplec comarcals i festes anyals de germanor en les principals ciutats catalanes o en els llocs històricament significatius. També amb el suport dels ajuntaments i les personalitats de cada comarca, així com del món empresarial.

Altres propostes avui les trobarem estranyes. Com la de premiar o recompensar als bons cantaires catalans. Premis en metàl·lic que podrien atorgar-se solemniament als cantaires dels orfeons de la comarca que durant més anys i amb més abnegació, estudi, mèrits personals, bona conducta, constància, desinterès, etc., haguessin contribuït d'un modo extraordinari a les tasques del seu respectiu orfeó. I també posar cada orfeó, mensualment, en lloc d'honor i ben visible, els noms dels cantaires més estudiosos i constants i exemplars, com a lliçó i estímul per a tots.

Una altra seria la creació de caixes de pensions per als cantaires:

Cada orfeó deuria destinar-hi l'import íntegre de les quotes dels cantaires i una part proporcional de tots els ingressos que tingués l'orfeó, ja sigui per beneficis obtinguts en festes i concerts, ja per subvencions, etc.

Mitjans, tots ells, destinats a donar força a l'obra magna de la Germanor, ja que són els nostres orfeons les úniques veritables escoles populars de música que hi ha escampades arreu de Catalunya. Ells doncs han de fer no tan sols obra educativa i altament artística, contribuint, en la mida dels seus esforços i amb la seva encertada actuació, al major desvetllament de l'educació musical catalana, sinó que han de fer també obra social, que és com dir obra de germanor, obra de comunitat, obra d'amor.

Quina lectura n'hem de fer, de tot plegat?

Aquesta memòria del passat no vol ser de mera curiositat. Certament hi ha coses que avui ens fan somriure o ens costen d'imaginar, però també és cert que hi traspuja una gran esperança, una gran il·lusió, un idealisme i un sentit de pàtria fonamentat en la música, en el cant i en la comunitat coral. La pregunta que em ve, en acabar aquesta recensió, és si, a més de la professionalitat, la qualitat interpretativa, l'objectivitat i el rigor que avui es requereix, aquells ideals i valors que fa quasi un segle van impulsar el moviment coral català són simplement ingenus, modernistes, pretèrits, o si podrien o haurien de tenir sentit en aquest segle XXI tan líquid i que ens fuig tan de pressa, sense temps per a reflexionar on som, cap on anem i cap on voldríem o hauríem d'anar.

Joan Soler i Amigó

EL PODER DE TRANSFORMACIÓ DEL CANT CORAL: EL PAÍS A L'ESCOLA

Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana convoca anualment el concurs "Sons i cançons" dins la campanya "El país a l'escola". "Sons i cançons" fomenta la participació i la

relació entre els centres escolars de Catalunya per mitjà del concurs i no pas de la competició. Des de fa anys, els resultats són magnífics i la progressió és evident, no sols en

termes pedagògics sinó també en participació i en prestigi, tant entre els alumnes com entre els professors i els centres escolars.

Aquest any, les semifinals es van portar a terme durant el mes de maig al Conservatori de Barcelona, i la final es va celebrar el 15 de juny al Palau de la Música Catalana. Durant la segona jornada es van presentar els cors seleccionats com a finalistes en la primera tanda. En el concert del Palau, el jurat, format per membres del Moviment Coral Català, va designar els tres guanyadors en cadascuna de les categories establertes.

L'experiència a què ens referim hem de considerar-la extremament profitosa, tant en beneficis pedagògics per als diversos centres educatius que s'hi van inscriure, com per les característiques musicals de les formacions participants, situades a un nivell més que notable. Des del punt de vista de l'ensenyament, representa un exercici de vertebració nacional, d'integració en la diversitat i de coneixement de la cultura musical catalana.

No és la primera experiència que coneixem que demostra, una vegada més, la tasca tan important que té reservada la música com a llenguatge universal, i, en aquest cas, la utilització del cant coral com a element educatiu. El cant coral pot assolir una vàlua immensa dins l'ensenyament perquè és una eina de cohesió humana, d'integració dels alumnes nous, de coneixement de diferents idiomes i d'aprofundiment de l'educació musical. En definitiva, els qui confien en el poder de la música com a eina transformadora social i cultural extreuen d'aquesta utilització uns valors àmpliament reconeguts.

La nostra afició al cant coral és certament gran, tant en termes numèrics com d'arrelament, però no aprofitem prou l'oportunitat de formar un planter sòlid, de futur. Una bona part de l'estructura és feta, però manca el darrer impuls per a acabar de

construir una xarxa que a través dels centres escolars, de les institucions educatives i dels pedagogs, eduqui els alumnes en tots aquests valors.

De ben segur, i amb vista al futur, exemples com el que fomenta Acció Escolar serviran per a continuar fent girar la roda que impulsen els professionals de la música; bàsicament, directors, pedagogs i mestres: ells són els dipositaris del poder de transformació que posseeix el cant coral. Caldrà fer girar encara amb més força aquesta roda, i hauran de fer-ho tots els que intenten donar a conèixer les virtuts de la música com el llenguatge més elevat existent.

En podeu consultar més informació al web www.accioescolar.org

Emili Fortea i Rius

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE MÚSICA A CATALUNYA, UN ÈXIT

Els propassats dies 8, 9 i 10 de maig va celebrar-se a la l'edifici històric de la Universitat de Barcelona el II Congrés Internacional de Música a Catalunya on més de cinc-cents congressistes van poder assistir a les 129 ponències i més de 40 comunicacions repartides en els tres àmbits en què s'estructuraven aquelles jornades: educació, indústria i mitjans de comunicació i usos socials de la música.

Primera valoració del Congrés

Quasi bé transcorreguts dos mesos de la celebració del II Congrés Internacional de Música a Catalunya i quan tot just hem començat a aplegar els materials -ponències, comunicacions i transcripció dels

debats- que integraran el llibre d'actes d'aquest congrés, se'ns fa encara molt difícil de fer una valoració general de les jornades pel que fa a l'aportació de noves propostes o de continguts susceptibles de tenir alguna repercussió en branques específiques de l'activitat musical al nostre país.

Potser si alguna cosa ha quedat clara en general al llarg de totes les àrees i de tots els sectors convocats és la complexitat del fet musical als nostres dies i l'equiparació de tots els gèneres i dels estils amb el consegüent esfondrament dels murs classistes i de prejudicis que ja no té cap sentit de seguir mantenint en aquests moments. Músiques populars, jazz, clàssica, tradicional, rock, etc., poden mantenir

la seva especificitat i ser tractades de forma especialitzada però aquests criteris en cap moment impliquen valoracions estètiques que portin a prioritzar globalment determinades opcions per sobre de les altres. El sentit crític i el gaudi de l'experiència estètica tan necessaris de desvetllar en l'educació musical dels infants i dels joves a les escoles generals i a les escoles de música són inherents a cadascuna de les formes expressives que conviuen en perfecte pla d'igualtat amb d'altres manifestacions de tradició potser més acadèmica. Precisa-ment, en les ponències dedicades a la fonamentació teòrica de l'educació musical, es va insistir molt en la importància de la música com a procés compartit viu i arrelat en les pràctiques

El Congrés en plena activitat

comunitàries més que no pas com a resultat final tancat i inamovible que ha estat privilegiat durant molts anys la posició del receptor passiu en relació a l'interpretador creador, i protagonista de l'activitat musical.

I per ser una pràctica comunitària totes les ponències van subratllar el component social que els usos musicals impliquen com a agents vertebradors de canvis i d'innovacions en les relacions interpersonals. Especialment significativa en aquest aspecte va ser la ponència llegida per José Antonio Abreu -el fundador del moviment de joves orquestres de Veneçuela, i recentment anomenat guanyador del Premi Príncep d'Astúries- on s'emfasitzava la transcendència de la formació artística en general i musical en particular en la consecució de valors ètics que una educació simplement científica i tecnològica per si sola mai podrà abastar.

El proper ingrés en l'espai europeu de les universitats espanyoles i dels centres superiors d'educació musical en el nostre país obliga a un replantejament seriós del perfil de les noves titulacions i a una reformulació de les competències que els nous titulats: mestres i professors de música a les escoles de règim general, però també professors a escoles de música i conservatoris, han d'assolir en una praxis que ja no solament té com a marc el recinte escolar sinó igualment la incidència d'aquella formació en el futur professional de l'alumnat que s'ha estat preparant en els diversos centres educatius. El Congrés va servir per acollir aquestes noves exigències, per

traçar necessàries vies d'entesa entre centres d'iniciativa pública i privada i per formular el projecte d'un Institut Superior d'Ensenyaments Artístics que coordinés les diferents iniciatives de recerca, de pedagogia, i d'exercici professional en els terrenys de la

interpretació i de la creació que s'estan donant en aquests moments tant Catalunya com a la resta de l'Estat espanyol.

En l'àrea de l'indústria i dels mitjans de comunicació potser el més rellevant va ser l'anàlisi de l'aplicació que les noves tecnologies estan produint en el camp de la comunicació i la difusió musical: les noves indústries que el fet virtual ha fet possible i la personalització en els usos musicals que la radiodifusió a través d'Internet ha generat. En particular, les dues sessions que el Congrés va reservar a la televisió van servir per subratllar el paper rellevant que la música hauria d'atènyer -superant els simples criteris quantitatius d'índexs d'audiència- en la nostra televisió mitjançant la creació de nous programes musicals i la retransmissió en directe de concerts que desvetlessin gràcies a l'atractiu i qualitat de les propostes l'afició vers la música, en una tasca essencialment pedagògica que un mitjà audiovisual de titularitat pública no pot menystenir. La consolidació dels festivals de música amb una programació continuada, la incentivació dels locals de música en viu amb un sistema articulat de l'oferta per part de l'administració així com els criteris d'ajuts i de distribució de recursos estatals, autonòmics i locals en l'aplicació de polítiques que fomentin la cultura musical, van ser altres temes tractats en aquest àmbit.

Participació per àmbits

L'àmbit més concorregut del Congrés i on es van donar un nombre més alt d'inscripcions va ser el d'Educació, tal i com ja va succeir al I Congrés de

Música a Catalunya de l'any 1994, la qual cosa demostra l'interès que aquest tipus de trobades desperta entre el col·lectiu dels professionals que es dediquen a l'ensenyament musical, ja sigui de forma generalista com especialitzada, i també l'atractiu que representava la presència de destacats ponents internacionals.

Malgrat ésser un àmbit d'assistència més reduïda per l'especialització dels temes que s'hi tractaven, en l'àmbit d'Indústria i mitjans de comunicació es va donar en el perfil dels congressistes aquí inscrits una característica que, per exemple, no s'havia donat en el I Congrés anterior, i és el destacat percentatge de joves professionals -amb una franja d'edats entre 25 i 35 anys- molts d'ells llicenciats o a punt d'ésser-ho en les titulacions universitàries referides a gestió cultural i empresarial, i que amb un bon bagatge de coneixements han decidit prendre posició en el món de la indústria musical, una àrea fins ara ocupada per professionals sense estudis previs especialitzats en la matèria i que han hagut d'anar aprenent a partir de la seva pròpia experiència.

L'àmbit d'Usos socials de la música va aplegar un elevat nombre de persones -més de 200 inscrits- de diferent procedència -estudiants, aficionats i professionals-. Va ser l'àmbit on la pretesa transversalitat del projecte del congrés es va produir de forma més evident ja que molts congressistes adscrits a les àrees industrial o educativa, van combinar-s'ho per ser presents a les sessions que aquí es proposaven.

Com dèiem al principi, en aquests moments el Consell Català de la Música ja està treballant en aplegar els materials que integraran les actes del Congrés, una publicació que esperem oferir ben aviat a totes aquelles persones que hi estiguin interessades.

Més informació:

www.congresmusica.org

Cèsar Calmell Comissari del Congrés

www.congresmusica.org

Dins del II Congrés de Música a Catalunya, hi va haver dues activitats referides al món coral, i diverses persones de la Fcec vàrem assistir a diferents activitats al llarg dels tres dies de celebració del mateix.

El Moviment Coral Català, va proposar la celebració d'una taula rodona, amb la que es volia posar de manifest la doble vessant del cant coral dins dels usos socials de la música, però també la seva gran importància dins de l'àmbit educatiu.

Van participar-hi Rita Ferrer, directora de cors, professora de l'Escola de Música de Palafrugell i de la Universitat de Girona; Montserrat Ríos, directora de cors i professora de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona; i Jeroen Schrijner, president d'Europa Cantat.

Rita Ferrer va centrar la seva intervenció en la vessant educativa fent un retrat de la realitat: "es canta poc, quan hauria de ser una cosa tan natural com caminar, dormir,...tal com deia Pierre Kaelin"; va analitzar la situació dels mestres de música i la importància de la seva formació; i va acabar la seva intervenció destacant el que suposa el cant coral pels infants: un aprenentatge de la vida social i convivència que permet interaccionar amb el grup i els fa més sensibles, ordenats, disciplinats, col·laboradors, voluntariosos i més pacients i que s'ha de fer que "cada veu jugui el seu paper dins de l'harmonia col·lectiva".

Montserrat Ríos, va parlar de la competència del director de cor: ha de saber interpretar les obres, crear grups, fer que els cantaires s'entusiasmin, educar als cantaires tan pel que fa a la veu com en la sensibilitat per obtenir criteris interpretatius, organitzar concerts, donar a conèixer repertoris concrets i propis del país,...però per aconseguir tot això cal una formació, "que no s'acaba mai", i que ho hem d'entendre com un conjunt d'habilitats a adquirir, les quals no només han de ser tècniques -formació musical, del gest, pedagògiques i didàctiques,...- si no també de capacitats humanes i emocionals que permetin entrar dins de les obres com una vivència i no només ser un espectador. Finalment va destacar la importància que té l'assistir a concerts i l'intercanvi d'experiències.

Jeroen Schrijner va enfocar la seves paraules en el que suposa el cant coral pel que fa a la millora de la societat, la importància en la formació de cada individu, els diferents àmbits educatius en que s'ensenya el cant coral i la importància de l'associacionisme com a signe identitari de les diferents cultures, destacant el milió de cors que hi ha a Europa i que en un 99% són amateurs. Seguidament va detallar les activitats que Europa Cantat fa per la formació; va dir, també, que cal treballar amb criteri per fer del cant coral quelcom atractiu, de qualitat i que comuniqui amb l'audiència. Finalment es va referir a la importància

del cant coral en la integració de persones de diferents cultures.

Dins del Congrés també era possible presentar comunicacions. Montserrat Cadevall, presidenta de la Fcec, va presentar "Treballant des de la FCEC pel cant coral del segle XXI". A partir de la situació del cant coral en l'època del I Congrés, va realitzar un anàlisi de la situació actual de les nostres entitats, de la Fcec i del cant coral a Catalunya: en aquests anys ha incrementat el número de corals federades, també la qualitat dels cors, la formació dels cantaires i directors, la professionalització dels directors, però no s'obté el ressò mediàtic que l'activitat mereix; també es continua sense una ubicació clara pel món coral, sense cors professionals a Catalunya,... Va parlar de les sortides professionals directors que surten de l'Esmuc, de la manca d'homes als cors i de la necessitat de que els joves s'integrin. També que estan apareixent noves formes de pràctica coral: directors i cantaires "multicoral" -he arribat a trobar un mateix cantaire a quatre concerts de diferents cors en pocs dies de diferència, va dir- grups que només es troben si tenen "bolos". Va parlar, també del repertori -adequat o no-, i de la gran quantitat de cors que actuen amb orquestres.

Va destacar finalment que des de la Fcec cal continuar treballant, com entitat de suport als cors, en la millora de la qualitat, en la formació, en la difusió i en l'adaptació dels cant coral en un món global tot fent que el cant coral sigui una eina eficaç per la integració dels nouvinguts

25 ANYS DE L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA PERIÒDICA CATALANA

L'APPEC va néixer l'any 1983, amb la vocació de ser un instrument de normalització de la llengua i la cultura catalanes.

Actualment acull 140 publicacions que tenen en comú la llengua catalana, l'edició d'un mínim de dos números l'any, i la subscripció no gratuïta.

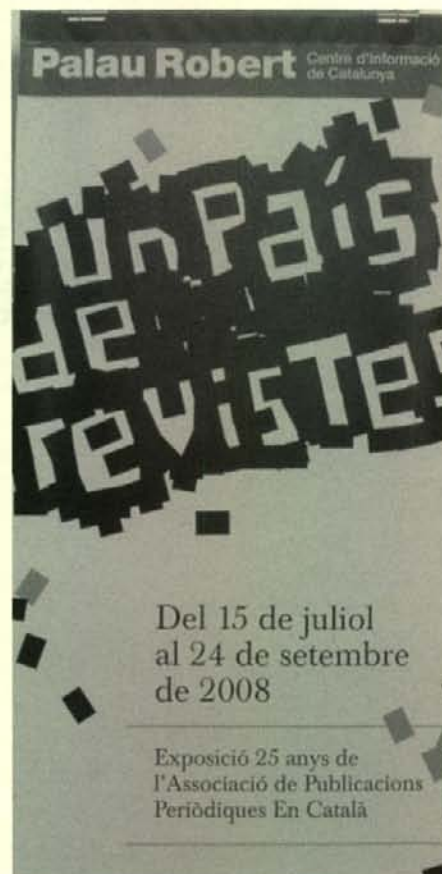
Les revistes membres de l'APPEC editen 700.000 exemplars cada mes, i l'Associació publica cada mes de desembre l'Anuari de revistes, per contribuir a l'espai comunicatiu en català.

Ara fa 50 de la seva creació anys i ha fet un conjunt d'actes. Va ser molt

interessant l'exposició que es va mostrar al Palau Robert els mesos de juliol i agost, de la qual en donem constància gràfica.

"El país democràtic que s'estava començant a construir necessitava un ventall ampli de publicacions periòdiques on es forguessin pensament i opinió, llibertat i diversitat; on es fes infinitament més densa i qualitativa la cultura catalana, una cultura que havia de jugar un paper de fonament principal en el país autònom i democràtic que tot just començava a caminar."

Ferran Mascarell, primer president de l'APPEC.
Anuari de l'Espai Català de Comunicació, gener de 2008.

L'APPEC ha evolucionat com ho ha fet la societat: del primer quiosc que es va muntar a les Rambles hem passat a l'actual quiosc digital global que és Zinio, on pengem les revistes digitalitzades. I hem convertit el SupermerCat en un espai interactiu: el quiosc.cat"

Lluís Gendrau
President 2008

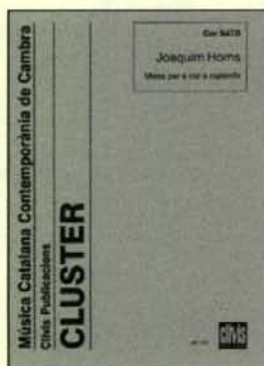
EDITORIALS MUSICALS

Les editores de partitures ens envien informació sobre les seves produccions:

NADAL, LLUM I MISTERI Cantata de Nadal per a recitador, cor a 4vm i piano **F. Vila / Joan Farràs**
ref. E574 PVP: 18,27 €
Mínim 12 exemplars PV: 16,44 €. A partir de 30 exemplars + Obsequi*

CANÇONS DE CIUTAT Cor a 3vm i piano
Raimon Romaní / Bernat Romaní
ref. E579 PVP: 15 €
Mínim 12 exemplars PV: 13,91 €. A partir de 30 exemplars + Obsequi*

VUIT CANÇONS DE LA LLUNA AL BARRET Cor a 4vm
F. Vila / Miquel Descot
ref. E508 PVP: 16,48 €
Mínim 12 exemplars PV: 14,83 €. A partir de 30 exemplars + Obsequi*

MISSA PER A COR A CAPPELLA A 4vm; durada 25'; Text en llatí
Joaquim Homs
ref. AC137 PVP: 15,45 €
Mínim 12 exemplars PV: 13,91 €. A partir de 30 exemplars + Obsequi*

*OBRES D'OBSEQUI

(La mateixa quantitat d'exemplars que la comanda. Promoció vàlida fins el 30 de març de 2009 o fins a fi d'existències)

Sant Ramon de Vilafranca. F. Civil - C0360
La Carlina. P. Bernal - C0362
Els segadors. A. Pérez Simó / J. Viader - C0389
La bandera. J. Pahissa - C0443

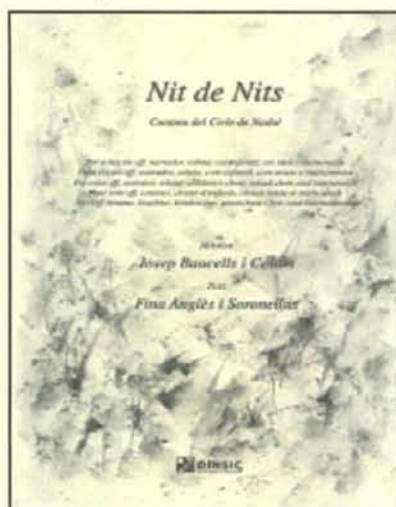
Soy serranica. Anònim s.XVI - C1085
Quan mon marit de fora ve. O. de Lassus - C1114
Caligaverunt. N. Casanovas - C1189
Ball Rodó. R. Korsakov - C1197
Tres motets. W. Byrd - C1635
Pregària. (sardana) M. Oltra - C1653

Nit de Nits

Música de Josep Baucells i Colom
Text: Fina Anglès i Soronellas
Cantata per a cor infantil, cor mixt,
narrador, soprano solista, arpa trompa
en fa i orgue.

La música d'aquesta cantata va lligada, per sobre de tot, al text que ha estat el motiu principal d'inspiració per a la seva composició. Cada "nit" presenta un petit món amb recursos musicals independents; hi podem observar el ritme de bressol i la politonalitat que acompanya el text parlat, l'austeritat rítmica, melòdica i harmònica del "Cant de la Sibila", el regust de la música tradicional a la "Nit de Reis" i "Ve l'home dels nassos"; l'alegria i la gresca amb el vals decadent de la "Nit de cap d'any", que presenta polirítmia i alguns efectes propis de la música contemporània; la tristor i el patiment en el duet de la "Nit dels Innocents" amb un clar homenatge a Benjamin Britten i la seva meravellosa composició "A Ceremony of Carols" op.28; tot plegat desemboca en un cant final a la pau on una melodia principal simple i entenedora pretén fer-hi participar tothom.

Les veus infantils i adultes, ja siguin parlades o cantades, són les veritables protagonistes de la composició però sempre amb el suport de tres instruments principals, que no es limiten a acompanyar sinó que dialoguen i donen color i varietat sonora a cada "nit".

El text de Nit de nits es proposa de ser un passeig, des de l'òptica actual - començaments del segle XXI -, per les nits de les festes que conformen el nostre Cicle de Nadal; això permet glossar tant el món dels infants com el dels adults i alhora, confegir una obra al servei de moltes entitats corals de casa nostra constituïdes per diverses seccions.

Aquesta obra va ser estrenada el dia 23 de desembre de 2006 a l'Església del Remei, de Vic, amb motiu del 40è aniversari del Cor Cabirol

1. Andante. 2. Nit de Nadal: caga tió. 3. Nit de Nadal: Cant de la Sibila. 4. Narració. 5. Nit de Nadal: nit de tots. 6. Nit dels Innocents: nit dels quintos. 7. Nit dels Innocents. 8. Narració. 9. Nit de Cap d'Any: ve l'home dels nassos. 10. Nit de Cap d'Any. 11. Narració. 12. Nit de Reis. 13. Cant a la pau.

<http://www.dinsic.com/ca/publicacions/publicacions-classificacio-general/partitures/basic/nit-de-nits>

Les dotze van sonant

Música: Jordi Domènech
Per a cor infantil, cor de veus blanques (intermedi) i cor mixt, amb orgue.

12 nades tradicionals d'arreu d'Europa per a tres Cors "Les dotze van sonant" parteix d'un encàrrec de l'Escola Coral del Palau de la Música Catalana de Barcelona que consistia en lligar, mitjançant interludis organístics, 11 cançons d'arreu del món amb harmonitzacions, llenguatges, tons i idiomes diferents i coronar-ho to amb un nou arranjament de "Les dotze van tocant". Aquesta versió va estrenar-se el dia de Sant Esteve de 2006.

Així, doncs, són 12 nades d'arreu d'Europa, amb 9 idiomes diferents (entre ells l'alemany, el txec, el polonès i el llatí) per a orgue i tres cors diferents: infantil, veus blanques i cor

mixt i amb arranjaments fàcilment assumibles pels cors de casa nostra, per tal de no complicar la vessant musical i d'aquesta manera poder concentrar-se en la lingüística.

Hi ha la inclusió d'un quart cor: el públic, que pot afegir-se als cantaires de dalt de l'escenari en dues cançons de les més conegudes del repertori nadalenc: "Adeste fideles" i "Escolteu! els àngels canten". S'adjunta a la partitura un full amb la música, la lletra i un guió d'aquestes dues cançons, que es poden fotocopiar i donar al públic amb el programa de mà.

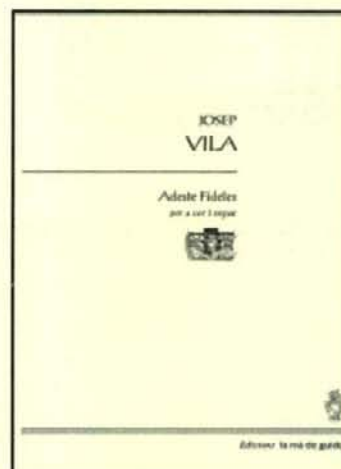
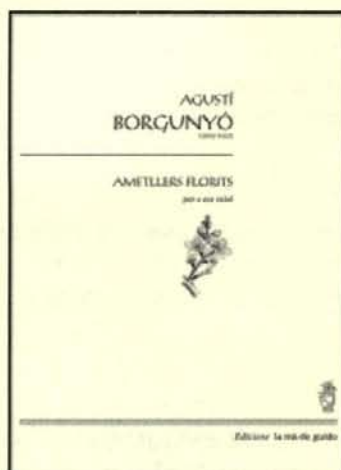
Introducció - Coventry Carol - Gdy sie Chrystus rodzi - Dormi, dormi bel bambin - Entre le boeuf et l'âne gris - El dimoni escuat - Adeste Fideles - Boschata majka - No la devemos dormir - Still, still - Pujdem spolu do

Betléma - Escolteu! Els àngels canten - Les dotze van tocant

<http://www.dinsic.com/ca/publicacions/publicacions-classificacio-general/partitures/basic/les-dotze-van-sonant>

La mà de Guido

Sheet Music

www.periferiamusic.com
info@periferiamusic.com

PERIFERIA Sheet Music és una editorial de música especialitzada en l'edició de partitures de música contemporània. Té el seu origen en algunes de les principals inquietuds i carències que es deriven de la creació musical actual, i que, a la vegada, transforma en els seus objectius

principals: d'una banda, oferir a tots els compositors actuals la possibilitat de **publicar i vendre la seva obra arreu del món** i, d'altra, donar a conèixer a totes les persones i entitats relacionades amb la músicaquina i com és l'obra dels creadors dels nostres dies.

La facilitat d'ús, el preu, la possibilitat d'obtenir a casa o en el teu lloc de treball, en només uns minuts, partitures en exclusiva d'autors de tot el món, fa de **PERIFERIA Sheet Music** un projecte editorial diferent i únic.

Mostres de les nostres obres de música coral:

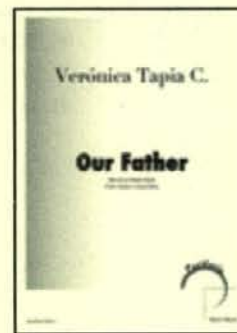
Perdut en la immensa mar blava
 (cor mixt),
 Pedro Pardo

Trasciolo del cielo azul
 (cor mixt),
 Cruz López de Rego

Cançó de l'amor matiner
 (cor mixt),
 Mercè Torrents

Our Father
 (cor mixt o cor d'homes),
 Verónica Tapia C.

editorial de música
BOILEAU

Provença, 287-08037 Barcelona
www.boileau-music.com
Boileau@boileau-music.com

Els orígens d'Editorial Boileau es remunten al 1904 com a impressors, i al 1906 com a editors.

Les més de 3.500 obres que componen el catàleg editorial actual de Boileau satisfan les més àmplies demandes de compositors, instrumentistes i estudiants de música. Una característica distintiva de les obres de l'editorial és l'alta qualitat de les seves edicions, com ha estat reconegut àmpliament en l'àmbit musical.

REQUIEM IN MEMORY OF SALVADOR ESPRIU by Xavier Benguerel

B.3472– Symphonic Orchestra, Chamber Orchestra, Voices and Choir – 30,00 euros

B.3473 – Voices, mixed choir and Piano (Reduction) – 20,00 euros

l'obra de Benguerel és una partitura escrita amb passió i sinceritat, posseeix una gran solidesa, és profunda i conté passatges d'una gran bellesa. És escrita en un llenguatge amb què Benguerel, sense renunciar al seu pensament musical actual, assoleix la comunicació amb el públic en una obra densa que dura una hora i mitja. La intercalació de set poemes d'Espriu relacionats amb el tema de la mort, en una interpretació cantada o recitada, segons els casos, atorga al *Rèquiem* uns grans contrastos des d'un punt de vista musical i lingüístic –en contraposició amb els textos llatins propis d'una missa de rèquiem–, però dins d'una unitat reeixida i coherent.

PSALMUS BREVIS M. Oltra

B.3095 – Cor mixt, piano i orquestra - 28,50 euros

B.3096- Cor, 2 pianos i 2 percussionistes – 17,00 euros

Obra simfónico-coral basada en el text llatí del psalm 96 i escrita sense un pla determinat, ja que la música només vol expressar el caràcter i la intenció de la paraula. L'estructura, per tant, és molt lliure, semblant a la d'alguns madrigalistes medievals. El Cor petit no ha d'estar necessàriament separat del gran. Pot ser una part (la meitat o un terç) d'aquest. El fet d'usar un piano en lloc de l'arpa i de ser una orquestra sense violins sembla bastant adient al caràcter de l'obra. Tanmateix, no són coses insòlites. Composta el 1967, es va estrenar al Palau de la Música Catalana el dia 5 de novembre del 1971. Hi ha també una versió per a Cor, dos pianos i dos percussionistes que, per la simplificació del nombre d'intèrprets, n'ha facilitat la divulgació.

EL CANT DE LES ESTRELLES by Enrique Granados

B.3436 – Partitura general, + 20 parts cor – 49,00 euros

B.3436A – Partitura general – 38,00 euros

B.3436B – 20 parts de cor– 18,00 euros

L'11 de març del 1911 el gran pianista i compositor Enric Granados va interpretar aquesta obra, amb caràcter d'estrena absoluta, al modernista Palau de la Música Catalana de Barcelona. Aquesta ambiciosa obra per a piano, orgue i tres cors, amb text en llengua catalana d'autor desconegut, va tenir gran èxit el dia de l'estrena però no es va tornar a interpretar mai més i tampoc no va ser editada. El manuscrit del *Cant de les estrelles* es va donar per perdut durant dècades i fins i tot es va pensar que s'havia cremat en un incendi. Finalment, l'especialista en Granados i pianista Douglas Riva el va recuperar i en va oferir l'edició a Boileau Editorial de Música.

El Cant de les estrelles ha estat interpretat de nou el 22 de març del 2007, 96 anys després de l'estrena, pel mateix Douglas Riva al piano, sota la direcció de Dennis Keene, a l'Església de l'Ascensió de Nova York.

B.3045 - L'OMBRA I L'ESPILL by Xavier Turull
3,49 euros

Obra per a cor a quatre veus mixtes sobre quatre poemes de Miquel Martí i Pol. Turull va dedicar aquesta composició a Jordi Casas.

B.2307 - MADRIGAL - 0,99 euros
B.2313 - DEL MAL QUE PAS NO PUC GUARIR - 0,99 euros
B.2310 - BALADA - 1,09 euros

Obres per cor a 4 veus mixtes (soprano, contralt, tenor i baix)

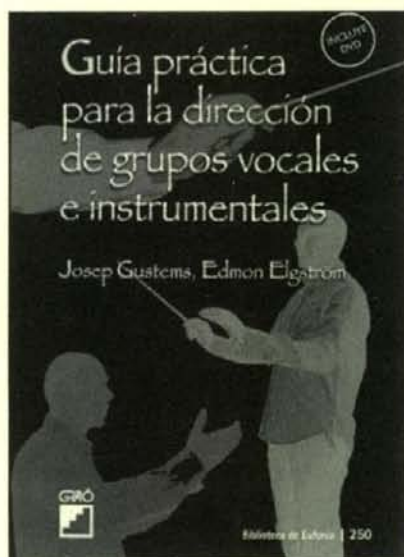

PUBLICACIONS

Llibre

Guia pràctica para la direcció de grupos vocales

Josep Gustems & Edmon Elgström
Barcelona: Ed. Graó, 2008 Col·lecció:
Biblioteca de Eufonia

Els autors, ambdós professors de direcció, entre d'altres matèries i activitats musicals, argumenten la necessitat d'aquest manual en la manca de bibliografia actualitzada i en una llengua propera per poder-la recomanar als seus alumnes. El llibre no pretén, segons afirmen els autors, substituir les classes presencials de direcció -no podria- sinó

complementar-les. Va acompanyat d'un DVD amb exemples audiovisuals d'allò que el manual explica.

A llarg de 118 pàgines abasta un bon nombre de conceptes com: organització i dinamització de cors i conjunts instrumentals, tècniques bàsiques de direcció, casos pràctics, l'assaig i el concert, un glossari, una orientació sobre els recursos per la formació en la direcció musical i una bibliografia comentada.

Distingeix entre: cor infantil, juvenil, veus femenines i veus mixtes; orquestra de corda, de cambra, simfònica, i banda.

D'acord amb la intenció expressa dels autors, el llibre ofereix el que en podríem dir un *repàs general* de la temàtica del curs, sense aprofundir excessivament en cada un dels nombrosos conceptes que contempla -ja es veu que 118 pàgines no donen gaire de si-. S'observa que miren de presentar un ajut *antirovell* a la memòria de l'alumne o l'exalumne més que no pas un tractat de direcció.

Té a favor la bona organització i distribució dels conceptes i la claredat i concisió en l'exposició, evitant el brancatge, l'erudició, la repetició, i

altres temptacions que sovint sotgen els autors sobretot quan, com en el cas present, ells sí que són erudits.

Un sonor bravo a la bibliografia comentada i un educat silenci dedicat al glossari. Un bon glossari resulta molt aclaridor i forneix una gran ajuda i aquest es queda una mica curt: una pàgina i un terç.

Anem pel DVD: aquí és obligat dir allò de la imatge i les mil paraules. El disc és una mena de diccionari on hi ha gairebé tots els gestos bàsics del director classificats per pulsacions, entrades, finals, compassos, intensitats, canvis, etc. Summament útil. Personalment hi trobo a faltar -o no hi he sabut veure- una entrada particularment difícil de marcar: l'anacrúsica, quan l'anacrusi no és d'un temps complet sinó més curta; per exemple, una corxera o una semicorxera, un cas força freqüent.

En resum, el llibre assoleix allò que el seu títol indica: constituir una guia pràctica per als principiants, sense altres aspiracions, i ho fa molt dignament.

Pep Solé

UNA SARDANA... DE QUI?

Més vegades de les que ens pensem, en la gestació, difusió, interpretació, etc., d'alguna obra hi ha "petites històries" que és interessant de saber. Esteu convidats a explicar les vostres.

Avui us n'explico una. Potser alguns de vosaltres ja la sabeu.

Circula entre els nostres cors, des d'almenys l'any 1986, una sardana titulada "A la plaça hi ha sardanes", de Josep Fradera, que ha estat interpretada innombrables vegades i per molts cors. L'arranjament per a quatre veus mixtes, de factura senzilla i fàcil, és un treball de l'amic Josep Maria Salis, de Verdú, dels seus anys d'estudiant jove.

Aquesta sardana, en versió per a cobla, fou estrenada el 1960 per la Cobla Barcelona i està enregistrada, també des de fa anys, per més de deu formacions; sempre, però, amb

aquesta indicació d'autor: Josep Fradera.

Però vaig parlar amb en Josep Fradera i ell no en sabia res!

Per fi, fa un quant temps, em vaig assabentar per mitjà d'Ignasi Piñol, conductor del desaparegut programa de sardanes *So de cobla*, de Catalunya Música, que aquesta obra, atribuïda des de sempre a Josep Fradera, era en realitat del compositor Joaquim Alfonso i Navas.

Per què aquest canvi de nom, tants anys inadvertit o "consentit"? Era un pseudònim? Qui ho sap?

He fet diverses consultes per veure si ho podia aclarir.

Fins avui, però, amb el nom de Joaquim Alfonso i Navas només he trobat un compositor (*Madrid 1922):

és l'autor d'"Achi Li Pu" i "Achilipum Pum Chili". No n'he pogut saber més dades.

És ell l'autor de la sardana? Per què no?... O és una altra persona amb el mateix nom?

Si mentrestant algú en pot treure l'entrellat, que ens ho faci saber, per favor! I així podríem acabar feliçment (com pertoca) aquest "culebrot".

Enric Navàs (no Navas, eh? Jo no hi tinc res a veure!)

Per cert, si a algú li interessa, he trobat la lletra original de la sardana i una versió ampliada, que podria servir als cors que la interpretin per a afegir-hi una segona i una tercera estrofes.

Sardana, dona i ocell

A la plaça hi ha sardanes,
quines ganes de ballar!
A la plaça hi ha sardanes,
digues si amb mi hi vols anar.

Sents? Ja ens crida la tenora
i refila el flabiol.
Au!, anem-hi, que ja és hora,
no m'hi deixis anar sol.

Vine, vine amb mi
i escolta les paraules que et vull dir:

Puntejant poc a poquet
i estrenyent la teva mà
és més dolça l'esperança
de que tu m'estimaràs.

Puntejant poc a poquet
vaig parlant-te de l'amor,
i els compassos de la dansa
va seguint el nostre cor,
mentre la cobla, alegrement,
els llargs airosos llança al vent.

A la plaça hi ha sardanes,
amor i vida t'oferiré;
ballarem nostra sardana
les mans unides i el cor també.

Versió ampliada:

1.
A la plaça hi ha sardanes,
.....
Sents? Ja ens crida la tenora
.....
Vine, vine amb mi
i escolta les paraules que et vull dir:

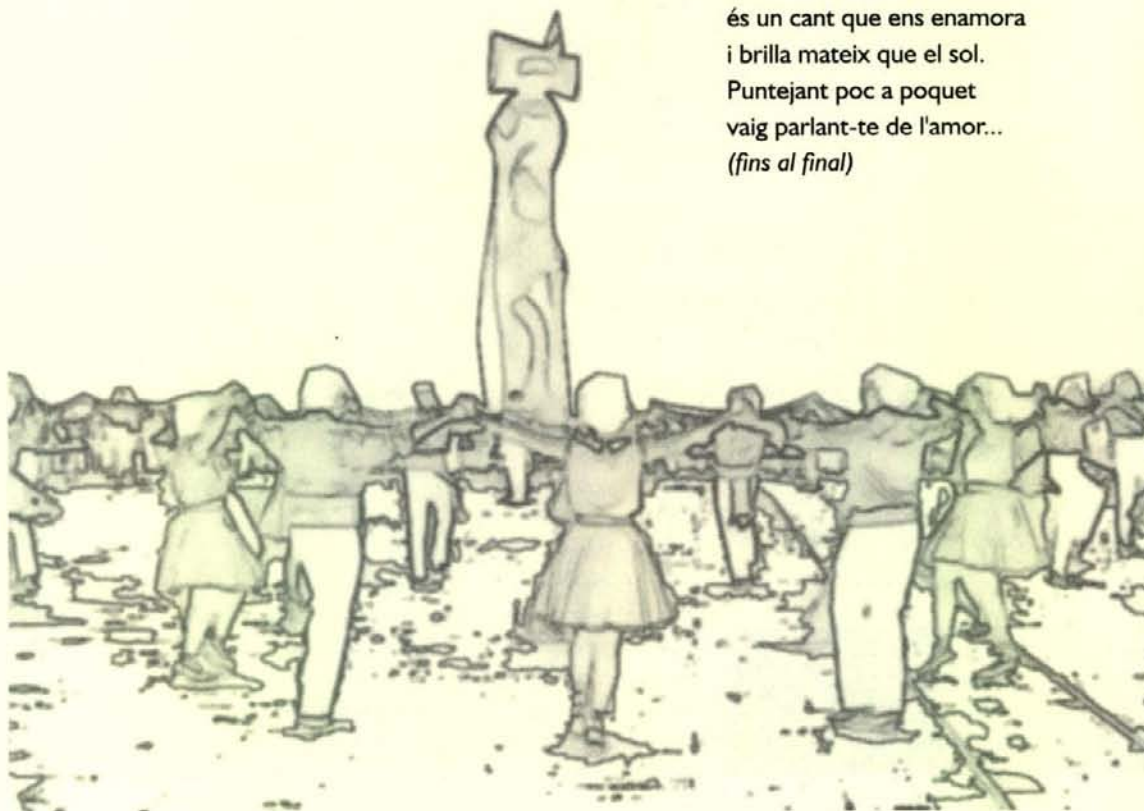
Puntejant poc a poquet

.....
2.
Ja pressentim les fontades,
els aplecs ja van venint,
s'acosten les enramades
que tants anys anem fruit.

Dalt del cim de la carena
el sol hi bat de content,
i dintre el mar la sirena
canta cançons al jovent.

.....
3.
Ja esclata un cant de la terra,
veu del poble català
que dintre del pit s'aferra
quan units ens dem la mà.

Ja refila la tenora,
tot planyent-se el flabiol;
és un cant que ens enamora
i brilla mateix que el sol.
Puntejant poc a poquet
vaig parlant-te de l'amor...
(fins al final)

ENCREUATS MUSICALS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2								♪				
3										♪		
4		♪	♪			♪		♪				
5						♪						
6							♪	♪				
7				♪	♪	♪						
8				♪			♪	♪				
9	♪								♪			♪
10										♪		
11				♪	♪			♪				
12											♪	

MELÒDIQUES:

- 1 Rus que va compondre per a una orquestra de jazz.
- 2 L'estat d'en Jones ♪ L'estat del que ha begut.
- 3 En Ludwig Van ♪ La segona del Do fent marxa enrere.
- 4 Un Mi ♪ No ho diguis si falles una nota ♪ Re avocàlic ♪ Domestiqui una coral.
- 5 L'origen dels tomàquets que ens poden tirar ♪ Convertim en acer.
- 6 Dos romans un rus avocalic i uns altres dos romans ♪ En Vivaldi pels amics.
- 7 El país d'en Bernstein ♪ Estada a la terra ferma (amb perdó).
- 8 Societat Sabadellenca Coral ♪ D ♪ Cantaires del Casal St.Jordi.
- 9 L'Isaac de Camprodon ♪ Més d'una i.
- 10 El Sergei que es va casar amb una catalana ♪ E.
- 11 Entitat independentista algeriana ♪ Bol trencat ♪ Estàvem.
- 12 Tot director n'ha de saber ♪ Una sola i.

HARMÒNIQUES:

- 1 Un bon Jan ♪ Música popular actual.
- 2 Hotel Norueg-Espanyol ♪ Posaràs la senyera ben amunt.
- 3 ... an der Freude, del 3 melòdic, ♪ Síndrome de l'oracle.
- 4 Instruments típics d'India ♪ Apòcop de "Bank" ♪ Do.
- 5 On sona l'ukelele ♪ A Tordesillas, culpable ♪ Boca de cantaire.
- 6 Ona que puja ♪ Un romà ♪ Acció d'enlairar-se.
- 7 Cabra escrita per un que estava com una ♪ Mi ♪ Dos romans i un Sr. de Logroño.
- 8 Boca de cantaire ♪ Mi ♪ Do ♪ Zólo ... que no zé ná ♪ Sol.
- 9 Allò que volien els herois de "Cavalleria Rusticana" ♪ Mal si toca el violí.
- 10 Sigla de Cia. aèria propera ♪ O bossa o jai ♪ El socorregut déu egipci.
- 11 Estil operístic basat en la magnitud o la violència dels fets.
- 12 Instruments tradicionals semblants a la tenora ♪ Imita però no acaba.

TROBAREU
LA SOLUCIÓ
A LA PÀGINA WEB:
www.fcec.cat

pianoservei
lloguer de pianos per a concerts

Des de **pianoservei** us oferim a les corals de la FCEC un descompte especial del 10% en el lloguer de pianos de cua per als vostres concerts.

Visiteu la nostra web www.pianoservei.com on trobareu informació dels diferents models que disposem i des de on podreu fer les vostres consultes i reserves.

El Corte Inglés,
organitzador des de fa 30 anys
de la gran festa de l'esport
popular a Barcelona.

SOM UN MÉS

Quan correm al teu costat entre tota aquesta multitud, sense cap altra meta que participar. Quan aplaudim un espectacle, una òpera o un concert. I especialment, quan ens enorgulлим de la nostra cultura i les nostres tradicions, com quelcom nostre que cal defensar. Per això, i per moltes coses més, a El Corte Inglés ens sentim un més a fomentar la cultura catalana i donar-li suport.

El Corte Inglés

Patrocinador oficial del QUIOSC-CAT
de l'APPEC.

GRAN TEATRE DEL LICEU

El Corte Inglés,
mecenes del Gran
Teatre del Liceu.

PALAU DE LA MÚSICA

El Corte Inglés,
membre d'honor
de la Fundació
Orfeo Català-Palau
de la Música Catalana.

AUDITORI DE GIRONA

El Corte Inglés,
patró de la Fundació
Auditori-Palau de
Congressos de Girona.

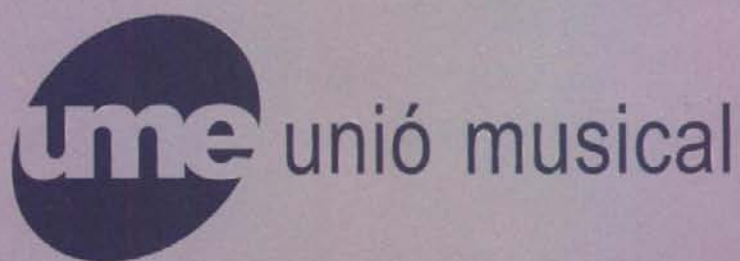
ESCOLA DE SARDANES

El Corte Inglés organitza
des de fa 31 anys
aquesta escola, on
més de 20.000 nens
i nenes han après
a ballar sardanes.

MINYONS DE TERRASSA

El Corte Inglés,
patrocinador des de
fa disset anys de la
Diada dels Minyons
de Terrassa.

TOTA LA MÚSICA A LES TEVES MANS

MÉS DE 30 ANYS AL COSTAT DE LA MÚSICA
1500 M² D'EXPOSICIÓ AL TEU SERVEI

PIANOS · TECLATS · GUITARRA CLÀSSICA I ELÈCTRICA
DJ · BATERIA · SO PROFESSIONAL · VENT
CORDA · INFORMÀTICA MUSICAL · PARTITURES
DISPOSEM DE SERVEI DE LUTHIER DE CORDA I VENT

DEMANA LES NOSTRES OPCIONS DE FINANÇAMENT

